

Udkast 1.12.2004
Forslag
til
Lov om social service

Afsnit I

Indledning

Kapitel 1

Formål og område

§ 1. Formålet med denne lov er

- 1) at tilbyde rådgivning og støtte for at forebygge sociale problemer,
- 2) at tilbyde en række almene serviceydelser, der også kan have et forebyggende sigte, og
- 3) at tilgodese behov, der følger af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer.

Stk. 2. Formålet med hjælpen efter denne lov er at fremme den enkeltes mulighed for at klare sig selv eller at lette den daglige tilværelse og forbedre livskvaliteten.

Stk. 3. Hjælpen efter denne lov bygger på den enkeltes ansvar for sig selv og sin familie. Hjælpen tilrettelægges ud fra den enkelte persons behov og forudsætninger og i samarbejde med den enkelte.

§ 2. Enhver, der opholder sig lovligt her i landet, har ret til hjælp efter denne lov.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler om betingelserne for i særlige tilfælde at få hjælp efter denne lov under midlertidige ophold i udlandet.

Stk. 3. Der kan ved aftale med andre stater eller internationale organisationer gives kommunalbestyrelsen mulighed for at yde hjælp til behandling eller pleje m.v. af længere varighed her i landet til personer, som har særlig tilknytning til landet, men som på ansøgningstidspunktet ikke har ophold her i landet. Det samme gælder til herboende personers behandling eller pleje m.v., når de tager ophold i et andet land, hvortil de pågældende har særlig tilknytning.

Kapitel 2

Kommuner og regioner

§ 3. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om tilbud efter denne lov.

§ 4. Kommunalbestyrelsen sørger for, at der er de nødvendige tilbud efter denne lov.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen opfylder sit forsyningsansvar efter stk. 1 ved brug af egne tilbud og ved samarbejde med andre kommuner, regioner eller selvejende og private tilbud.

§ 5. Efter aftale med kommunalbestyrelserne i regionen skal regionsrådet etablere

- 1) boformer og tilbud efter §§ 103-104, 107, stk. 2, 108-110,
- 2) særlige dag- og klubtilbud til børn og unge med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne efter §§ 32 og 36
- 3) døgninstitutioner for børn og unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, jf. § 67, stk. 2,
- 4) sikrede døgninstitutioner, jf. § 67, stk. 3, og
- 5) tilbud om behandling af stofmisbrugere efter § 101

Stk. 2. Regionsrådet skal efter aftale med kommunalbestyrelserne i regionen medvirke til at tilvejebringe hensigtsmæssige og sikre hjælpemidler.

Stk. 3. Regionsrådet skal efter aftale med kommunalbestyrelsen i regionen etablere tilbud efter §§ 83 - 88, 97, 98 og 102 til personer med længerevarende ophold i boliger til personer med varig og betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne efter lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger mv.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan etablere tilbud omfattet af stk. 1-3.

Stk. 5. Regionsrådet skal føre tilsyn med boformer og institutioner omfattet af stk. 1 og 3. Dette gælder dog ikke for tilbud, hvor en kommunalbestyrelse har indgået en generel aftale om anvendelse af botilbuddet, herunder om tilsyn. Regionsrådet behandler indberetninger om magtanvendelse, jf. § 136 stk. 1.

§ 6. Kommunalbestyrelsen skal udarbejde en årlig redegørelse for kommunens behov for og forventede brug af tilbud jf. § 5, stk. 1-3, i regionen.

Stk. 2. Regionsrådet og kommunalbestyrelserne i regionen skal indgå en årlig rammeaftale for regionsrådets etablering, tilpasning og udvikling af tilbud jf. § 5.

Stk. 3. Socialministeren kan i en bekendtgørelse fastsætte nærmere regler om den årlige redegørelse og rammeaftale efter stk. 1 og 2 samt om udviklingsplanen efter § 9.

Stk. 4. Regionsrådet skal koordinere kapacitet og sammensætning af de mest specialiserede lands- og landsdelsdækkende tilbud.

§ 7. Kommunen skal give oplysninger om boformer, institutioner og tilbud omfattet af § 4 til den statslige tilbudsportal, jf. § 14.

§ 8. Regionen skal give oplysninger om boformer, institutioner og tilbud omfattet af § 5 til den statslige tilbudsportal, jf. § 14.

§ 9. Regionsrådet skal udarbejde en udviklingsplan for boformer og institutioner efter § 5, stk. 1, hvis der på samme boform eller den enkelte institution er mere end 100 pladser.

Stk. 2. Udviklingsplanen skal forhandles med kommunalbestyrelserne i regionen.

Afsnit II

Rådgivning og vidensudvikling

Kapitel 3

Kommunens rådgivning

§ 10. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at enhver har mulighed for at få gratis rådgivning. Formålet med rådgivningen er at forebygge sociale problemer og at hjælpe borgeren over øjeblikkelige vanskeligheder. På længere sigt er formålet at sætte borgeren i stand til at løse opståede problemer ved egen hjælp. Rådgivningen kan gives særskilt eller i forbindelse med anden hjælp efter denne eller anden lovgivning.

Stk. 2. Rådgivningen skal kunne gives som et anonymt og åbent tilbud.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med rådgivningen være opmærksom på, om den enkelte har behov for anden form for hjælp efter denne eller anden lovgivning.

Børn, unge og forældre

§ 11. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at forældre med børn og unge, eller andre, der faktisk sørger for et barn eller en ung, kan få en gratis familieorienteret rådgivning til løsning af vanskeligheder i familien. Kommunalbestyrelsen er forpligtet til ved opfølgende arbejde at tilbyde denne rådgivning til enhver, som på grund af særlige forhold må antages at have behov for det.

Stk. 2. Såvel forældre som børn og unge, der alene søger rådgivning efter stk. 1, skal kunne modtage denne anonymt og som et åbent tilbud.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde gratis rådgivning, undersøgelse og behandling af børn og unge med adfærdsvanskeligheder eller betydelig nedsat fysisk og psykisk funktionsevne samt deres familier. Opgaverne kan varetages i samarbejde med andre kommuner.

Voksne

§ 12. Kommunalbestyrelsen skal sørge for tilbud om gratis rådgivning til personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer. Tilbuddet om rådgivning skal også omfatte opfølgende arbejde.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde rådgivning om valg af hjælpemidler og forbrugsgoder samt instruktion i brugen heraf m.v.

Stk. 3. Opgaverne efter stk. 1-2 kan varetages i samarbejde med andre kommuner.

Kapitel 4

National videns- og specialrådgivningsorganisation, Tilbudsportal og Uvildig konsulentordning

§ 13. Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation bistår kommuner og borgere med gratis vejledende specialrådgivning i de mest specialiserede og komplicerede enkeltsager.

Stk. 2. Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation yder gratis vejledende udredning til kommuner og borgere i de få mest sjældent forekommende specielle og komplicerede enkeltsager, hvor den fornødne ekspertise ikke kan forventes at være til stede i den enkelte kommune eller i regionens tilbud. Kommunen træffer afgørelse om henvisning af borgeren efter 1. pkt.

Stk. 3. Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation træffer afgørelse om tilbud efter stk. 1 og stk. 2.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 4. Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation sikrer en systematisk indsamling, udvikling, bearbejdning og formidling af den faglige viden på det sociale område. Videns- og specialrådgivningsorganisationen sørger for at koordinere samt deltage i prøvnings-, forsknings- og informationsvirksomhed på hjælpemiddelområdet.

Stk. 5. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse nærmere regler om den nationale videns- og specialrådgivningsorganisations virksomhed og organisering.

§ 14. En statslig landsdækkende database (tilbudsportal) stiller oplysninger til rådighed for kommuner om kommunale og regionale tilbud samt godkendte private tilbud efter denne lov.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse nærmere regler om tilbudsportalen, herunder om hvilke tilbud der er omfattet af tilbudsportalen samt om kommuners og regioners indberetningspligt.

§ 15. En uvildig konsulentordning yder gratis rådgivning og vejledning i sager om hjælp til personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsniveau.

Afsnit III

Brugerinddragelse

Kapitel 5

Brugerinddragelse, rådgivende samarbejdsorganer m.v.

§ 16. Kommunalbestyrelsen sørger for, at brugerne af tilbud efter denne lov får mulighed for at få indflydelse på tilrettelæggelsen og udnyttelsen af tilbuddene. Kommunalbestyrelsen fastsætter retningslinjer for brugerindflydelsen.

§ 17. Kommunalbestyrelsen nedsætter bruger- og pårørenderåd i tilknytning til plejehjem m.v., jf. § 192, plejeboligbebyggelser omfattet af lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v. eller lov om boliger for ældre og personer med handicap og andre tilsvarende boligenheder. Kommunalbestyrelsen fastsætter sammensætningen af rådet under hensyntagen til lokale forhold, dog således at brugere og pårørende udgør et flertal i rådet. Rådets opgave er at repræsentere beboernes og lejernes interesser, og rådet skal inddrages ved fastlæggelsen af retningslinjerne for den daglige pleje- og omsorgsindsats i de pågældende boligenheder, herunder retningslinjer for kostplaner, arbejdsrutiner, aktiviteter, samvær m.v. Bestemmelsen omfatter alene de beboere og lejere i de nævnte boligformer, der modtager kommunale serviceydelser.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen fastsætter i samarbejde med rådet vedtægterne for dets arbejde. I vedtægterne fastsættes bl.a. regler for valg af medlemmer, valgperiode samt rådets arbejdsområde og kompetence.

§ 18. Kommunalbestyrelsen skal samarbejde med frivillige sociale organisationer og foreninger.

Stk. 2. Kommunen skal årligt afsætte et beløb til støtte af frivilligt socialt arbejde.

Stk. 3. Rammerne for samarbejdet fastlægges i den enkelte kommune.

Stk. 4. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse retningslinjer for kommunens indsendelse af redegørelser om den lokale udvikling i det frivillige sociale arbejde og retningslinjer for den centrale opfølgning.

Afsnit IV

Børn og unge

Kapitel 6

Generelle bestemmelser

§ 19. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at de opgaver og tilbud, der omfatter børn, unge og deres familier, udføres i samarbejde med forældrene og på en sådan måde, at det fremmer børns og unges udvikling, trivsel og selvstændighed. Dette gælder både ved udførelsen af det generelle og forebyggende arbejde og ved den målrettede indsats over for børn og unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med et andet særligt behov for støtte.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal udarbejde en sammenhængende børnepolitik, der har til formål at sikre sammenhængen mellem det generelle og forebyggende arbejde og den målrettede indsats over for børn og unge med behov for særlig støtte. Den sammenhængende børnepolitik skal udformes skriftligt, vedtages af kommunalbestyrelsen og offentliggøres.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at den indsats, der iværksættes efter denne lov over for børn og unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med et andet særligt behov for støtte, sættes i sammenhæng med den indsats, der iværksættes over for de samme børn og unge efter anden lovgivning.

Kapitel 7

Dagtilbud til børn

§ 20. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at der er det nødvendige antal pladser i dagtilbud til børn, jf. dog § 32, med henblik på at give pædagogiske, sociale og pasningsmæssige tilbud.

Stk. 2. Dagtilbuddene kan etableres som daginstitutioner, dagpleje og puljeordninger. Tilrettelæggelse af dagtilbuddene skal fastlægges i overensstemmelse med § 19.

Formål

§ 21. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte mål og rammer for dagtilbuddenes arbejde som en integreret del både af kommunens samlede generelle tilbud til børn og af den forebyggende og støttende indsats over for børn, herunder børn med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med andet behov for støtte.

Stk. 2. Dagtilbuddene skal i samarbejde med forældrene give børn omsorg og støtte det enkelte barns tilegnelse og udvikling af sociale og almene færdigheder med henblik på at styrke det enkelte barns alsidige udvikling og selvværd og at bidrage til, at børn får en god og tryk opvækst.

Stk. 3. Dagtilbuddene skal give muligheder for oplevelser og aktiviteter, der bidrager til at stimulere barnets fantasi, kreativitet og sproglige udvikling, samt give barnet rum til at lege og lære og til fysisk udfoldelse, samvær og mulighed for udforskning af omgivelserne.

Stk. 4. Dagtilbuddene skal give børn mulighed for medbestemmelse og medansvar og som led heri bidrage til at udvikle børns selvstændighed og evner til at indgå i forpligtende fællesskaber.

Stk. 5. Dagtilbuddene skal medvirke til at give børn forståelse for kulturelle værdier og for samspejlet med naturen.

§ 22. Det enkelte dagtilbud skal udarbejde en pædagogisk læreplan for børn i aldersgruppen ½-2 år og aldersgruppen fra 3 år til skolealderen, der giver rum for leg, læring og udvikling. For den kommunale dagpleje udarbejdes læreplanen samlet for alle dagplejehjem tilknyttet den kommunale dagpleje.

Stk. 2. Den pædagogiske læreplan skal med udgangspunkt i sammensætningen af børnegruppen beskrive dagtilbuddets arbejde med mål for læring og indeholde overordnede pædagogiske beskrivelser af relevante mulige aktiviteter og metoder. Herudover skal det beskrives, hvordan udsatte børns læring understøttes. Læringsmålene er fælles overordnede mål for, hvilke kompetencer den pædagogiske læringsproces i dagtilbuddet skal lede frem imod, jf. stk. 1. Ministeren for familie- og forbrugeranliggender fastsætter i en bekendtgørelse nærmere regler for indhold af og overordnede mål for læring i dagtilbuddene.

Stk. 3. Dagtilbuddets forældrebestyrelse samt kommunalbestyrelsen skal godkende den pædagogiske læreplan. Læreplanen skal evalueres årligt af forældrebestyrelsen i dagtilbuddet med henblik på eventuel revision.

Daginstitutioner

§ 23. Daginstitutioner kan drives af en eller flere kommuner eller som selvejende institutioner efter aftale med kommunalbestyrelsen.

Kommunal dagpleje

§ 24. Kommunalbestyrelsen kan tilbyde pladser til børn i kommunal dagpleje etableret i private hjem og andre lokaler i børnenes hjemlige miljø, der forud er godkendt af kommunalbestyrelsen til dette formål. Der kan i den enkelte dagpleje modtages op til 5 børn. Varetages dagplejen af flere personer, kan kommunalbestyrelsen beslutte, at der i dagplejen kan modtages op til 10 børn.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at dagplejerens egne børn under 3 år kan indgå i det antal børn, dagplejeren modtager betaling for. Kommunalbestyrelsens afgørelse herom kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Puljeordninger

§ 25. Kommunalbestyrelsen kan yde et tilskud pr. barn til puljeordninger til børn.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal indgå aftale med puljeordningen om drift af ordningen.

Optagelse

§ 26. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om optagelse i et dagtilbud. Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at selvejende daginstitutioner efter § 23 og puljeordninger efter § 25 ikke er omfattet af 1. pkt.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte retningslinjer for optagelse af børn i dagtilbud. Forældre skal have mulighed for at tilkendegive ønsker om optagelse i konkrete dagtilbud.

Stk. 3. Alle børn har adgang til at blive optaget i et dagtilbud. Kommunalbestyrelsen i kommuner uden pasningsgaranti efter § 30 skal fastsætte en forventet længste ventetid for optagelse i dagtilbud. Kommunalbestyrelsen kan ikke opsigte børn fra et dagtilbud, uden at der tilbydes et andet tilsvarende dagtilbud eller anden relevant foranstaltning.

Stk. 4. Alle børn har adgang til at blive optaget i et dagtilbud i en anden kommune end opholdskommunen fra det tidspunkt, hvor forældrene har fået tilsagn om et tilskud fra opholdskommunen til brug for dagtilbud. En kommunalbestyrelse kan afvise at optage børn fra andre kommuner, hvis det er begrundet i kapacitetsmæssige årsager, og hvis væsentlige hensyn til børn fra kommunen ellers ville blive tilsidesat. Ministeren for familie- og forbrugeranliggender fastsætter i en bekendtgørelse nærmere regler om afvisning af børn fra andre kommuner.

Forældrebestyrelser i kommunale dagtilbud

§ 27. Ved alle kommunale daginstitutioner og den kommunale dagpleje oprettes en bestyrelse med et flertal af valgte forældre. Medarbejderne i dagtilbuddene skal være repræsenteret i bestyrelsen. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at medarbejderrepræsentanterne skal have stemmeret.

Stk. 2. Forældrebestyrelsen i daginstitutionen skal fastsætte principper for institutionens arbejde og for anvendelsen af en budgetramme for hver enkelt institution inden for de af kommunalbestyrelsen fastsatte mål og rammer. Forældrebestyrelsen har indstillingsret til kommunalbestyrelsen i forbindelse med ansættelse af personale i daginstitutionen. Forældrebestyrelsen i den kommunale dagpleje skal fastsætte overordnede principper for dagplejens arbejde og for anvendelsen af en budgetramme for dagplejen inden for de af kommunalbestyrelsen fastsatte mål og rammer.

Stk. 3. Dagtilbuddets leder har den administrative og pædagogiske ledelse af tilbuddet og er ansvarlig for tilbuddets arbejde

over for forældrebestyrelsen og kommunalbestyrelsen.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan ikke til en forældrebestyrelse overlade

- 1) opgaver med at føre tilsyn efter § 16 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, og
- 2) beføjelser, der følger af kommunalbestyrelsens bevillings- og arbejdsgiverkompetence.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte vedtægter for styrelsen af de kommunale dagtilbud efter at have indhentet en udtalelse fra forældrebestyrelserne.

Forældrebestyrelser i selvejende daginstitutioner

§ 28. Ved alle selvejende daginstitutioner for børn skal der oprettes en forældrebestyrelse med et flertal af valgte forældre og med repræsentation af institutionens medarbejdere. Dette gælder dog ikke i tilfælde, hvor den selvejende institutions bestyrelse består af et flertal af valgte forældre. Den selvejende daginstitutionens bestyrelse skal efter indhentet udtalelse fra en forældrebestyrelse udarbejde en vedtægt for styrelsen af institutionen. Vedtægten godkendes af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. I selvejende daginstitutioner, hvor der oprettes en forældrebestyrelse, skal det fastlægges i vedtægten, at forældrebestyrelsen fastsætter principper for institutionens arbejde og for anvendelse af en budgetramme for institutionen samt har indstillingsret i forbindelse med ansættelse af personale i institutionen. Forældrebestyrelsen skal varetage sine opgaver inden for de mål og rammer, som kommunalbestyrelsen har fastsat, og inden for det formål og idegrundlag, der er fastsat i vedtægten.

Stk. 3. Lederen af den selvejende daginstitution har den administrative og pædagogiske ledelse af institutionen og er ansvarlig for daginstitutionens arbejde over for forældrebestyrelsen og for bestyrelsen for den selvejende institution.

Stk. 4. Begrænsningerne i § 27, stk. 4, om, at visse beføjelser ikke kan overlades til en forældrebestyrelse, gælder også i forhold til en forældrebestyrelse i selvejende daginstitutioner.

Tilskud til dagtilbud

§ 29. Kommunalbestyrelsen i opholdskommunen skal give forældre med børn et tilskud til brug for dagtilbud efter §§ 23-25. Opholdskommunens tilskud svarer til 70 pct. og forældrenes egenbetaling til 30 pct. af de budgetterede udgifter ved ophold i dagtilbuddet i opholdskommunen, bortset fra ejendomsudgifter, herunder husleje og vedligeholdelse, jf. dog stk. 4, 5 og 6.

Stk. 2. Ved optagelse i daginstitution i opholdskommunen beregnes tilskud på grundlag af udgifterne ved driften af den enkelte daginstitution eller på grundlag af de gennemsnitlige udgifter ved driften af daginstitutioner af samme type i kommunen. Tilskud for ophold i ordninger efter § 25 beregnes dog på grundlag af udgifterne ved driften af den enkelte ordning, jf. § 193, stk. 3.

Stk. 3. Ved optagelse i kommunal dagpleje i opholdskommunen beregnes tilskud på grundlag af de gennemsnitlige udgifter ved ophold i den kommunale dagpleje.

Stk. 4. Ved optagelse i dagtilbud i en anden kommune end opholdskommunen beregnes opholdskommunens tilskud således, at det svarer til 70 pct. af de gennemsnitlige driftsudgifter pr. plads for dagtilbud i opholdskommunen beregnet for den aldersgruppe, som barnet tilhører. Tilskuddet kan dog højst udgøre 70 pct. af de budgetterede driftsudgifter pr. plads i det benyttede dagtilbud som beregnet af udfører kommunen, jf. dog stk. 5 og 6. Opholdskommunen skal betale tilskuddet direkte til udfører kommunen. Forældrene skal betale forskellen mellem tilskuddet fra opholdskommunen og driftsudgiften pr. plads i det benyttede dagtilbud som beregnet i udfører kommunen.

Stk. 5. Hvis forældre vælger et dagtilbud i en anden kommune end opholdskommunen, kan kommunalbestyrelsen i opholdskommunen beslutte at give et ekstra tilskud til udfører kommunen for enten at reducere udfører kommunens udgifter, reducere egenbetalingen eller begge dele. Opholdskommunen skal betale det ekstra tilskud direkte til udfører kommunen.

Stk. 6. Ministeren for familie- og forbrugeranliggender fastsætter i en bekendtgørelse nærmere regler om tilskud og egenbetaling efter stk. 1 og 4 samt § 37 og kan herunder bestemme, at tilskuddet skal forhøjes under hensyn til forældrenes økonomiske forhold og børnenes særlige behov for ophold i dagtilbud.

Stk. 7. Tilskud og egenbetaling efter stk. 1 skal fastsættes for et regnskabsår ad gangen på grundlag af dagtilbuddenes budgetter. Dette gælder dog ikke for puljeordninger, jf. § 25.

§ 30. Kommunalbestyrelsen i kommuner, som tilbyder en pasningsgaranti i dagtilbud efter §§ 23-25, kan nedsætte tilskuddet for ophold i dagtilbud til minimum 67 pct. af de budgetterede udgifter, jf. § 29, stk. 1 og 4.

Stk. 2. Pasningsgarantien indebærer, at kommunalbestyrelsen har pligt til at anvise plads i et dagtilbud, jf. §§ 23-25, til alle børn i aldersgruppen over 26 uger og indtil barnets skolestart. Ministeren for familie- og forbrugeranliggender fastsætter i en bekendtgørelse nærmere regler om pasningsgarantien, herunder frister for anvisning af plads og om nedsættelse af tilskuddet.

Stk. 3. Hvis kommunalbestyrelsen ikke kan anvise en plads i et dagtilbud fra den dato, hvor barnet efter de regler, der er fastsat efter stk. 2, skal anvises en plads, betragtes det som brud på pasningsgarantien. Kommunalbestyrelsen har herefter pligt til med virkning fra den 1. i den følgende måned at ophøre med at give nedsat tilskud efter stk. 1.

Stk. 4. I ganske særlige og enkeltstående tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen ikke kan tilbyde en plads inden for fristerne, kan kommunalbestyrelsen uanset stk. 3 fortsat give nedsat tilskud, hvis kommunalbestyrelsen inden for yderligere 1 måned kan anvise en plads til barnet.

§ 31. Kommunalbestyrelsen kan beslutte at give mulighed for madordninger i dagtilbud efter § 20 til børn i alderen fra 3 år og derover.

Stk. 2. Forældrebestyrelsen i det enkelte dagtilbud kan beslutte, at der skal oprettes en madordning efter stk. 1, og hvordan den skal tilrettelægges. I puljeordninger efter § 25, hvor der ikke er en forældrebestyrelse, træffer puljeordningen beslutningen.

Stk. 3. De enkelte forældre med børn i et dagtilbud med madordning efter stk. 1 beslutter, om de vil benytte madordningen, og betaler den fulde udgift til madordningen.

§ 32. Kommunalbestyrelsen sørger for, at der er det nødvendige antal pladser i særlige dagtilbud til børn, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har et særligt behov for støtte, behandling m.v., der ikke kan dækkes gennem ophold i et af de almindelige dagtilbud, jf. §§ 20 og 21.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler om forældrebestyrelser i særlige dagtilbud.

Kapitel 8

Klubtilbud og andre socialpædagogiske fritidstilbud til større børn og unge

§ 33. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at der er de nødvendige klubtilbud og andre socialpædagogiske fritidstilbud til større børn og unge, jf. dog § 36.

Stk. 2. Tilbuddene skal i samarbejde med de større børn og unge skabe aktiviteter og samværsformer, der fremmer den enkeltes alsidige udvikling og selvstændighed samt evne til at indgå i et forpligtende fællesskab.

Stk. 3. Tilbuddene indgår som led i kommunens generelle fritidstilbud til børn og unge og skal efter kommunalbestyrelsens beslutning også kunne rette sit arbejde mod børn og unge med behov for støtte.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte mål og rammer for tilbuddenes arbejde som en integreret del af kommunens samlede fritidsmæssige, forebyggende og støttende indsats over for børn og unge.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte retningslinjer, der sikrer børn og unge indflydelse på indholdet i det enkelte tilbud. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at reglerne om forældrebestyrelser, jf. §§ 27 og 28, finder anvendelse på visse tilbud.

Optagelse og udmeldelse

§ 34. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om optagelse i og udmeldelse af klubber og andre socialpædagogiske fritidstilbud. Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan for selvejende institutioner og private klubordninger bestemme, at lederen af den enkelte ordning træffer afgørelse om optagelse og udmeldelse efter retningslinjer fastsat af kommunalbestyrelsen.

Tilskud til klubtilbud

§ 35. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte tilskud og egenbetaling for deltagelse i klubber og andre socialpædagogiske fritidstilbud og kan beslutte at yde 100 pct. tilskud til deltagelse i enkelte tilbud eller typer af tilbud. Tilskuddet skal mindst udgøre 80 pct. af udgifterne ved driften af det enkelte tilbud eller af de gennemsnitlige udgifter ved driften af samme type af tilbud i kommunen, som disse opgøres efter § 29, stk. 1.

Stk. 2. Ministeren for familie- og forbrugeranliggender fastsætter i en bekendtgørelse nærmere regler om tilskud og egenbetaling efter stk. 1 og kan bestemme, at der kan opkræves særskilt egenbetaling for materialeforbrug og forplejning. Ministeren for familie- og forbrugeranliggender kan endvidere fastsætte, at tilskuddet skal forhøjes under hensyn til forældrenes økonomiske forhold og barnets eller den unges særlige behov for deltagelse i tilbuddet.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan yde et tilskud pr. barn eller ung til private klubordninger for større børn og unge. Tilskud og egenbetaling beregnes på grundlag af udgifterne ved driften af den enkelte ordning.

Særlige klubtilbud

§ 36. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at der er det nødvendige antal pladser i særlige klubtilbud til større børn og unge, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har et særligt behov for støtte, behandling m.v., der ikke kan dækkes gennem deltagelse i et af de i § 33 nævnte tilbud.

Kapitel 9

Økonomiske tilskud m.v.

Tilskud til forældre, der vælger privat pasning

§ 37. Kommunalbestyrelsen skal give forældre med børn i alderen 24 uger og indtil det tidspunkt, hvor børn almindeligvis optages i børnehaveklasse, mulighed for at vælge et økonomisk tilskud til brug for en privat pasningsordning i stedet for at benytte en plads i et dagtilbud, jf. § 20, stk. 1. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at der kun gives tilskud til forældre med børn i en bestemt del af aldersgruppen.

Stk. 2. Tilskud efter stk. 1 kan ydes fra det tidspunkt, hvor barnet optages i et dagtilbud, jf. § 20, stk. 1. Der kan maksimalt udbetales tre tilskud til samme husstand.

Stk. 3. Hvis kommunen i forbindelse med iværksættelse af hjælpeforanstaltninger efter § 52 anser det for nødvendigt, at et barn er optaget i et dagtilbud, kan kommunalbestyrelsen beslutte, at forældrene ikke kan få tilskud efter stk. 1.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte størrelsen af tilskuddet efter stk. 1. Tilskuddet fastsættes ens for alle børn inden for samme aldersgruppe. Tilskuddet kan højst udgøre 70 pct. af forældrenes dokumenterede udgifter til den private pasningsordning, dog maksimalt 85 pct. af den billigste nettoudgift pr. plads i et dagtilbud til samme aldersgruppe i kommunen.

Stk. 5. Tilskuddet efter stk. 1 udbetales første gang for den måned, hvor den private pasning påbegyndes. Tilskuddet udbetales sidste gang for den måned, i hvilken retten til tilskuddet ophører.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte retningslinjer for optagelse af børn i et dagtilbud, når tilskuddet til privat pasning bortfalder.

Stk. 7. Tilskuddet efter stk. 1 indgår ikke ved beregning af ydelser efter den sociale lovgivning eller lovgivningen om uddannelsesstøtte.

Stk. 8. Kommunalbestyrelsen godkender aftalen mellem forældrene og den private pasningsordning og fører løbende tilsyn med ordningen.

§ 38. Kommunalbestyrelsen kan beslutte at give forældre med børn i alderen 24 uger og indtil det tidspunkt, hvor børn almindeligvis optages i børnehaveklasse, mulighed for at vælge et økonomisk tilskud til pasning af egne børn i stedet for at benytte en plads i et dagtilbud, jf. § 20, stk. 1. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at der kun gives tilskud til forældre med børn i en bestemt del af aldersgruppen.

Stk. 2. Tilskud efter stk. 1 kan ydes fra det tidspunkt, hvor barnet optages i et dagtilbud, jf. § 20, stk. 1. Der kan maksimalt udbetales 3 tilskud til samme husstand. Det samlede tilskud pr. husstand kan ikke overstige beløbet for maksimale dagpenge.

Stk. 3. Hvis kommunen i forbindelse med iværksættelse af hjælpeforanstaltninger efter § 52 anser det for nødvendigt, at et barn er optaget i et dagtilbud, kan kommunalbestyrelsen beslutte, at forældrene ikke kan få tilskud efter stk. 1.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte størrelsen af tilskuddet efter stk. 1. Tilskuddet fastsættes ens for alle børn inden for samme aldersgruppe. Tilskuddet kan højst udgøre 85 pct. af den billigste nettoudgift pr. plads i et dagtilbud til samme aldersgruppe i kommunen.

Stk. 5. Tilskuddet til det enkelte barn ydes efter ansøgning og kan ydes for én samlet periode på minimum 8 uger og maksimalt 1 år. Kommunalbestyrelsen kan beslutte at fastsætte en længere minimumsperiode og en kortere maksimumsperiode.

Stk. 6. Det er en betingelse for at få tilskud efter stk. 1,

- 1) at ansøgeren ikke samtidig modtager offentlig overførselsindkomst eller har arbejdsindtægt, eller
- 2) at ansøgerens ægtefælle ikke samtidig modtager hjælp efter § 26, stk. 6, i lov om aktiv socialpolitik, og
- 3) at ansøgeren har opholdt sig her i landet i 7 ud af de sidste 8 år. Kravet gælder ikke for EU/EØS-borgere og borgere i Schweiz, i det omfang de efter EU-retten er berettiget til ydelsen.

Stk. 7. Kommunen skal oplyse forældrene om retningslinjer for optagelse af børn i dagtilbud efter udløb af tilskudsperioden samt ved afbrydelse af den aftalte tilskudsperiode.

Tilskud til forældre med børnepasningsorlov

§ 39 Kommunalbestyrelsen kan beslutte at give et supplerende tilskud til forældre, der modtager orlovsydelse til børnepasning, jf. lov om børnepasningsorlov. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at der kun gives tilskud til forældre med børn i en bestemt aldersgruppe.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen fastsætter størrelsen af tilskuddene, der maksimalt kan udgøre 35.000 kr. årligt. Tilskuddene kan fastsættes, så de varierer med barnets alder.

Stk. 3. For beskæftigede orlovshavere kan tilskuddet og orlovsydelsen tilsammen ikke overstige 80 pct. af den hidtidige indtægt. For beskæftigede dagpengeberettigede orlovshavere skal tilskuddet og orlovsydelsen dog tilsammen mindst udgøre et beløb svarende til de arbejdsløshedsdagpenge, som orlovshaveren ville være berettiget til ved fuld ledighed umiddelbart forud for orloven, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., medmindre tilskuddet hermed overstiger størrelsen af det tilskud, der er fastsat af kommunalbestyrelsen, jf. stk. 2.

Stk. 4. For ledige orlovshavere kan tilskuddet og orlovsydelsen tilsammen ikke overstige et beløb svarende til de arbejdsløshedsdagpenge, som orlovshaveren var berettiget til ved fuld ledighed umiddelbart forud for orloven, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Stk. 5. For ledige orlovshavere, hvis grundlag for orlovsydelse er modtagelse af kontanthjælp, kan tilskuddet og orlovsydelsen tilsammen ikke overstige et beløb svarende til den kontanthjælp, som orlovshaveren ville være berettiget til

efter § 25 i lov om aktiv socialpolitik.

Stk. 6. Tilskuddet udbetales af kommunen mod dokumentation for modtagelse af orlovsydelse til børnepasning.

§ 40. Kommunalbestyrelsen giver et særligt supplerende tilskud til enlige forældre, der

- 1) er beskæftigede som lønmodtagere eller selvstændige erhvervsdrivende,
- 2) har børn i alderen fra 24 uger og indtil det fyldte 5. år, som kommunalbestyrelsen ikke kan anvise plads i et dagtilbud, jf. § 20, stk. 1, og
- 3) vælger børnepasningsorlov med orlovsydelse, jf. lov om børnepasningsorlov.

Stk. 2. Der kan alene udbetales særligt supplerende tilskud til den af forældrene, barnet bor mest hos. Hvis et barn bor lige meget hos begge forældre, udbetales særligt supplerende tilskud alene til den af forældrene, hvor barnet er tilmeldt folkeregistret.

Stk. 3. Det særligt supplerende tilskud efter stk. 1 udgør forskellen mellem orlovsydelsen og kontanthjælpens forsørgerats, jf. lov om aktiv socialpolitik § 25.

Stk. 4. Det særligt supplerende tilskud og orlovsydelsen tilsammen kan ikke overstige 80 pct. af den hidtidige indtægt.

Stk. 5. Hvis kommunalbestyrelsen efter § 39 giver et supplerende tilskud, der er højere end eller lig med tilskud efter stk. 1, udbetales alene tilskud efter § 39. Hvis det særligt supplerende tilskud efter stk. 1 er højere end tilskud efter § 39, udbetales alene tilskud efter stk. 1.

Stk. 6. Tilskuddet udbetales af kommunen mod dokumentation for, at modtageren modtager orlovsydelse til børnepasning. Merudgiftsydelse

§ 41. Kommunalbestyrelsen skal yde dækning af nødvendige merudgifter ved forsørgelse i hjemmet af et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse. Det er en forudsætning, at merudgifterne er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne.

Stk. 2. Til dækning af merudgifter beregnes en merudgiftsydelse, der fastsættes med udgangspunkt i et månedligt standardbeløb på 2.000 kr. Ydelsen beregnes på grundlag af det konkrete behov og udbetales med én eller flere ottendedele af standardbeløbet. Merudgiftsydelsen kan tildeles med mere end ét standardbeløb.

Stk. 3. Merudgiftsydelsen udgør mindst 1/8 af standardbeløbet nævnt i stk. 2. Der skal sandsynliggøres merudgifter svarende til 12 gange 1/8 af standardbeløbet inden for et år, før merudgiftsydelsen kan komme til udbetaling.

Stk. 4. Hjælpen efter stk. 1 er betinget af, at kommunalbestyrelsens anvisninger med hensyn til pasning m.v. følges.

Stk. 5. Socialministeren kan i en bekendtgørelse fastsætte nærmere regler om, hvilke udgifter der kan ydes hjælp til og betingelserne herfor.

Tabt arbejdsfortjeneste

§ 42. Kommunalbestyrelsen skal yde hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste til personer, der i hjemmet forsørger et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse. Ydelsen er betinget af, at det er en nødvendig konsekvens af den nedsatte funktionsevne, at barnet passes i hjemmet, og at det er mest hensigtsmæssigt, at det er moderen eller faderen, der passer det. Ydelsen fastsættes på baggrund af den tidligere bruttoindtægt. Der indregnes bidrag til pensionsordning, der udgør 6 pct. af bruttoindtægten pr. 1. januar 2003 og 10 pct. af bruttoindtægten pr. 1. januar 2004. Bidraget kan dog højst udgøre et beløb svarende til det hidtidige arbejdsgiverbidrag. Kommunen indbetaler efter reglerne i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension ATP-bidrag af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste. Ydelsesmodtager skal betale 1/3 af ATP-bidraget, og kommunen skal betale 2/3 af bidraget.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse nærmere regler om beregning og regulering af tabt arbejdsfortjeneste efter stk. 1, herunder efter indstilling fra Arbejdsmarkedets Tillægspension regler om betaling af udgifter til ATP-bidrag.

§ 43. I tilfælde af ledighed skal kommunalbestyrelsen give en særlig supplerende ydelse til personer, der modtager hjælp efter § 42, i op til 3 måneder efter udgangen af den måned, hvor ledigheden indtræffer. Betingelserne for udbetaling af ydelsen er, at personen

- 1) er arbejdsløshedsforsikret,
- 2) ikke er berettiget til at modtage dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.,
- 3) ikke er selvforskyldt ledig,
- 4) ikke har et rimeligt tilbud om ansættelse i et deltidsarbejde og
- 5) ikke modtager andre ydelser til forsørgelse efter anden lovgivning.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal give den særlige supplerende ydelse uden hensyn til modtagerens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Stk. 3. Ydelsen udgør et beløb svarende til højeste dagpengebeløb, jf. § 9, stk. 2, i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. Ydelsen kan dog højst udbetales med et beløb, der udgør 90 pct. af personens arbejdsfortjeneste i det tidligere arbejde.

Stk. 4. Den særlige supplerende ydelse nedsættes med det beløb, som den ansatte eventuelt modtager fra arbejdsgiveren

eller fra Lønmodtagernes Garantifond i forbindelse med ophør af ansættelsen.

Stk. 5. Kommunen skal indbetale ATP-bidrag af den særlige supplerende ydelse efter lov om Arbejdsmarkedets tillægspension. Ydelsesmodtager skal betale 1/3 af ATP-bidraget, og kommunen skal betale 2/3 af bidraget. Socialministeren kan efter indstilling fra Arbejdsmarkedets Tillægspension i en bekendtgørelse fastsætte regler om bidragsbetaling.

Stk. 6. Kommunen skal indbetale bidrag til den særlige pensionsopsparing efter § 17 f, stk. 3, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension til den særlige pensionsopsparing af den særlige supplerende ydelse. Socialministeren skal efter indstilling fra Arbejdsmarkedets Tillægspension i en bekendtgørelse fastsætte nærmere regler om bidragsbetaling og indberetning. Indbetales opsparingsbeløbet ikke rettidigt, finder reglerne i § 17, stk. 2-5 og 7, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension tilsvarende anvendelse.

Kapitel 10

Personlig hjælp og ledsagelse

§ 44. Bestemmelserne i § 83 og § 86, stk. 2 om henholdsvis personlig hjælp og pleje og vedligeholdelsestræning m.v. finder tilsvarende anvendelse vedrørende børn, når der er behov herfor.

§ 45. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde 15 timers ledsagelse om måneden til unge mellem 16 og 18 år, som ikke kan færdes alene på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Dette gælder dog ikke for unge mellem 16 og 18 år, som har et døgnophold efter § 52, stk. 3, nr. 4, 5 og 8.

Stk. 2. En person, som er berettiget til ledsagelse, jf. stk. 1, har ret til selv at udpege en person til at udføre opgaven. Kommunen skal godkende og ansætte den udpegede person.

Stk. 3. Der kan normalt ikke ske ansættelse af personer med en meget nær tilknytning til den, der er berettiget til ledsagelse efter stk. 1.

Stk. 4. Modtageren kan opspare timer inden for en periode på 6 måneder. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte retningslinjer herfor.

Stk. 5. Modtagerens udgifter til ledsagerens befordring og andre aktiviteter med tilknytning til ledsageordningen kan dækkes med et beløb på op til 650 kr. årligt. Beløbet ydes af kommunalbestyrelsen efter anmodning fra modtageren.

Stk. 6. Socialministeren kan i en bekendtgørelse fastsætte regler om betingelser for ledsageordningen.

Kapitel 11

Særlig støtte til børn og unge

Formål

§ 46. Formålet med at yde støtte til de børn og unge, der har et særligt behov for dette, er at skabe de bedst mulige opvækstvilkår for disse børn og unge, så de på trods af deres individuelle vanskeligheder kan opnå de samme muligheder for personlig udfoldelse, udvikling og sundhed som deres jævnaldrende.

Stk. 2. Støtten skal ydes tidligt og sammenhængende, så begyndende problemer hos barnet eller den unge så vidt muligt kan afhjælpes i hjemmet eller i det nære miljø. Støtten skal i hvert enkelt tilfælde udformes på baggrund af en konkret vurdering af det enkelte barns eller den enkelte unges og familiens forhold.

Stk. 3. Barnets eller den unges synspunkter skal altid inddrages og tillægges passende vægt i overensstemmelse med alder og modenhed.

Stk. 4. Barnets eller den unges vanskeligheder skal så vidt muligt løses i samarbejde med familien og med dennes medvirken. Hvor dette ikke er muligt, må foranstaltningens baggrund, formål og indhold tydeliggøres for forældremyndighedsindehaveren, barnet eller den unge.

Stk. 5. Ved anvendelse af bestemmelserne i dette kapitel skal der lægges afgørende vægt på, at støtten ydes ud fra barnets eller den unges bedste, herunder skal der lægges vægt på at give barnet eller den unge en stabil og god voksenkontakt og kontinuitet i opvæksten.

Inddragelse af familie og netværk

§ 47. Kommunalbestyrelsen skal overveje, hvordan der kan ske en systematisk inddragelse af familie og netværk.

§ 48. Forinden kommunalbestyrelsen træffer afgørelse efter §§ 51, 52, 56, 58, 62, 63, 65, stk. 2 og 4, 68-71 og 75, skal der finde en samtale sted med barnet eller den unge herom.

Stk. 2. Samtalen kan undlades, i det omfang barnets modenhed eller sagens karakter i afgørende grad taler imod samtals gennemførelse. Kan samtalen ikke gennemføres, skal barnets holdning til den påtænkte afgørelse søges tilvejebragt.

Undersøgelser

§ 49. For at tilgodese børn og unge med behov for særlig støtte skal kommunalbestyrelsen oprette en tværfaglig gruppe, der skal sikre, at støtten ydes tidligt og sammenhængende, og at der i tilstrækkeligt omfang formidles kontakt til lægelig, social, pædagogisk, psykologisk og anden sagkundskab.

Stk. 2. Et af gruppens medlemmer udpeges som ansvarlig for at koordinere indsatsen over for det enkelte barn og den

enkelte unge.

§ 50. Hvis det må antages, at et barn eller en ung trænger til særlig støtte, herunder på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, skal kommunalbestyrelsen undersøge barnets eller den unges forhold. Afgørelsen træffes med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, jf. dog stk. 9 og § 51.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsens undersøgelse, jf. stk. 1, skal anlægge en helhedsbetragtning, der skal omfatte barnets eller den unges

- 1) udvikling og adfærd,
- 2) familieforhold,
- 3) skoleforhold,
- 4) sundhedsforhold,
- 5) fritidsforhold og venskaber og
- 6) andre relevante forhold.

Stk. 3. I sin undersøgelse skal kommunalbestyrelsen afdække ressourcer og problemer hos barnet, familien og netværket. For unge, der er fyldt 15 år, skal undersøgelsen afdække de særlige forhold, der skal indgå ved valg af indsats for denne aldersgruppe, jf. § 52 og § 76.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal som led i undersøgelsen inddrage de fagfolk, som allerede har viden om barnets eller den unges og familiens forhold. Dette kan ske ved at inddrage sundhedsplejersker, pædagoger, psykologer, lærere eller andre, jf. § 49. Hvis det er nødvendigt, skal kommunen lade barnet eller den unge undersøge af en læge eller en autoriseret psykolog.

Stk. 5. Undersøgelsen må ikke være mere omfattende, end formålet tilsiger, og skal i øvrigt gennemføres så skånsomt som forholdene tillader.

Stk. 6. Undersøgelsen skal resultere i en begrundet stillingtagen til, om der er grundlag for at iværksætte foranstaltninger, og i bekræftende fald af hvilken art disse bør være. Der skal være oplysninger om, hvordan forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge stiller sig til foranstaltninger, og om de forhold i familien eller i dennes omgivelser, som kan bidrage til at klare vanskelighederne.

Stk. 7. Undersøgelsen skal afsluttes senest 4 måneder efter, at kommunalbestyrelsen bliver opmærksom på, at et barn eller en ung kan have behov for særlig støtte. Hvis undersøgelsen undtagelsesvist ikke kan afsluttes inden 4 måneder, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en foreløbig vurdering og snarest herefter afslutte undersøgelsen.

Stk. 8. I forbindelse med undersøgelsen skal kommunalbestyrelsen vurdere, om der skal foretages en undersøgelse af eventuelle andre børn i familien.

Stk. 9. Hvis forældremyndighedens indehaver eller den unge, der er fyldt 15 år, ikke giver samtykke, jf. stk. 1, kan undersøgelsen gennemføres uden samtykke ved at indhente de nødvendige eksisterende oplysninger, jf. § 11 c, stk. 1, nr. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

§ 51. Når det må anses for nødvendigt for at afgøre, om der er åbenbar risiko for alvorlig skade på et barns eller en ungs sundhed eller udvikling, kan børn og unge-udvalget uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, beslutte at gennemføre undersøgelsen under ophold på en institution eller indlæggelse på sygehus, herunder psykiatrisk afdeling. En sådan undersøgelse skal være afsluttet inden 2 måneder efter børn og unge-udvalgets afgørelse.

Stk. 2. En afgørelse efter stk. 1 kan træffes foreløbigt efter reglerne i § 75, når betingelserne herfor er opfyldt.

Foranstaltninger

§ 52. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om foranstaltninger efter stk. 3, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til et barns eller en ungs særlige behov for støtte. Afgørelsen træffes med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren, jf. dog § 56. En afgørelse efter stk. 3, nr. 8, kræver tillige samtykke fra den unge, der er fyldt 15 år.

Stk. 2. Medmindre særlige forhold gør sig gældende, kan støtte kun iværksættes efter gennemførelse af en undersøgelse, jf. § 50 eller § 51. Kommunalbestyrelsen skal altid vælge den eller de mindst indgribende formålstjenlige foranstaltninger, som kan løse de problemer, der er afdækket gennem undersøgelsen.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan iværksætte hjælp indenfor følgende typer af tilbud:

- 1) Konsulentbistand med hensyn til barnets eller den unges forhold. Kommunalbestyrelsen kan herunder bestemme, at barnet eller den unge skal søge dagtilbud, ungdomsklub, uddannelsessted eller lignende.
- 2) Praktisk, pædagogisk eller anden støtte i hjemmet.
- 3) Familiebehandling eller behandling af barnets eller den unges problemer.
- 4) Døgnophold, jf. § 55, for både forældremyndighedsindehaveren, barnet eller den unge og andre medlemmer af familien i en plejefamilie, på et godkendt opholdssted, eller på en døgninstitution, jf. § 66, nr. 1, 4 og 5 eller i et botilbud, jf. § 107 eller § 144.
- 5) Aflastningsordning, jf. § 55, i en netværksplejefamilie, i en plejefamilie, på et godkendt opholdssted eller på en

døgninstitution, jf. § 66, nr. 1, 2, 4 og 5.

- 6) Udpegning af en personlig rådgiver for barnet eller den unge.
- 7) Udpegning af en fast kontaktperson for barnet eller den unge og for hele familien.
- 8) Anbringelse af barnet eller den unge uden for hjemmet på et anbringelsessted, jf. § 66.
- 9) Formidling af praktiktilbud hos en offentlig eller privat arbejdsgiver for den unge og i den forbindelse udbetaling af godtgørelse til den unge.
- 10) Anden hjælp, der har til formål at yde rådgivning, behandling og praktisk og pædagogisk støtte.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan yde økonomisk støtte til udgifter i forbindelse med foranstaltninger efter stk. 3, samt yde økonomisk støtte, hvis støtten erstatter en ellers mere indgribende og omfattende foranstaltning efter stk. 3. Støtten kan ydes, når forældremyndighedens indehaver ikke selv har midler dertil.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan yde økonomisk støtte til udgifter, der bevirker, at en anbringelse uden for hjemmet kan undgås, at en hjemgivelse kan fremskyndes, eller at støtten i væsentlig grad kan bidrage til en stabil kontakt mellem forældre og børn under et eller flere børns anbringelse uden for hjemmet.

§ 53. Samtykke fra forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år, til en afgørelse efter § 52, stk. 3, nr. 8, skal omfatte formålet med anbringelsen, jf. § 140, stk. 5, 1. pkt.

§ 54. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde forældremyndighedens indehaver en støtteperson i forbindelse med barnets eller den unges anbringelse uden for hjemmet, jf. § 52, stk. 3, nr. 8, og §§ 58 og 60.

§ 55. Under et døgnophold efter § 52, stk. 3, nr. 4, 5 og 8, og efter § 76, stk. 3, nr. 1 og 4, modtager barnet eller den unge omsorg, personlig støtte, socialpædagogisk rådgivning og behandling. Ved særlige behov kan der endvidere foretages undersøgelser og observation samt ydes terapi eller anden behandling.

Stk. 2. Et aflastningsophold, som ydes under et døgnophold, indgår som en ydelse efter stk. 1.

Stk. 3. Hjælp efter stk. 1 vil kunne ydes af det sted, hvor barnet eller den unge har døgnophold, eller på anden måde.

§ 56. Afgørelse efter § 52, stk. 2, nr. 1, 6 og 7, jf. § 52, stk. 1, kan træffes, selv om forældremyndighedens indehaver ikke ønsker foranstaltningen iværksat, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til barnets eller den unges særlige behov for støtte, og når formålet med foranstaltningen skønnes at kunne opnås uanset det manglende samtykke.

Afgørelse herom skal træffes i et møde i det personsagsudvalg, der efter § 17 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område varetager det pågældende sagsområde. I kommuner med magistratsordning træffes afgørelsen af vedkommende magistratsmedlem.

§ 57. Hvis ingen har forældremyndigheden over et barn eller en ung, skal kommunalbestyrelsen i fornødent omfang medvirke til, at der udpeges en egnet indehaver af forældremyndigheden.

Anbringelse uden for hjemmet uden samtykke

§ 58. Er der en åbenbar risiko for, at barnets eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade på grund af

- 1) utilstrækkelig omsorg for eller behandling af barnet eller den unge,
- 2) vold eller andre alvorlige overgreb,
- 3) misbrugsproblemer, kriminel adfærd eller andre svære sociale vanskeligheder hos barnet eller den unge eller
- 4) andre adfærd eller tilpasningsproblemer hos barnet eller den unge,

kan børn og unge-udvalget uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år, træffe afgørelse om, at barnet eller den unge anbringes uden for hjemmet, jf. § 52, stk. 3, nr. 8. Der kan kun træffes en afgørelse efter 1. pkt., når der er begrundet formodning for, at problemerne ikke kan løses under barnets eller den unges fortsatte ophold i hjemmet.

Stk. 2. Når hensynet til barnet eller den unge på afgørende måde taler for det, kan børn og unge-udvalget beslutte, at barnet eller den unge skal anbringes uden for hjemmet efter stk. 1, selv om forældremyndighedens indehaver og den unge giver samtykke til anbringelse efter § 52, stk. 3, nr. 8.

Stk. 3. Såfremt en ung, der er fyldt 15 år, erklærer sig enig i anbringelsen, kan børn og unge-udvalget uanset betingelserne i stk. 1 træffe afgørelse om at anbringe den unge uden for hjemmet, jf. § 52, stk. 3, nr. 8, når anbringelsen må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til den unges særlige behov og problemerne ikke kan løses under den unges fortsatte ophold i hjemmet.

Stk. 4. Afgørelser efter stk. 1-3 kan træffes foreløbigt efter reglerne i § 75, når betingelserne herfor er opfyldt.

§ 59. En indstilling om anbringelse uden for hjemmet efter § 58 skal indeholde en redegørelse for

- 1) grundlaget for, at betingelserne i § 58 anses for opfyldt,
- 2) de foranstaltninger efter § 52, stk. 3, der har været iværksat eller har været tilbudt familien, og grundene til, at foranstaltninger af denne karakter nu må anses for utilstrækkelige eller uanvendelige,
- 3) de forhold i familien og hos barnet eller den unge eller i dennes omgivelser, som under barnets eller den unges anbringelse uden for hjemmet kan bidrage til at klare vanskelighederne,

- 4) den handleplan for anbringelsen, jf. § 140, herunder den støtte og de initiativer, som er påtænkt for barnet eller den unge og dennes familie under anbringelsen uden for hjemmet og i tiden derefter, og
- 5) barnets eller den unges holdning til den påtænkte foranstaltning.

§ 60. Er et barn eller en ung med samtykke fra forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år, anbragt uden for hjemmet, og tilbagekaldes samtykket, kan børn og unge-udvalget beslutte, at barnet eller den unge i op til 6 måneder fra tilbagekaldelsen af samtykket ikke skal kunne hjemgives, uanset at betingelserne i § 58 ikke er opfyldt. En sådan beslutning om en hjemgivelsesperiode kan træffes, når hensynet til barnet eller den unge på afgørende måde taler for det.

Stk. 2. Er et barn eller en ung anbragt uden for hjemmet uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år og er der ikke grundlag for at opretholde anbringelsen jf. § 58, kan børn og unge-udvalget beslutte, at barnet eller den unge i op til 6 måneder fra afgørelsen ikke skal kunne hjemgives. En sådan beslutning om en hjemgivelsesperiode kan træffes, når hensynet til barnet eller den unge på afgørende måde taler for det.

Stk. 3. Afgørelser efter stk. 1 og 2 kan træffes foreløbigt efter reglerne i § 75, når betingelserne herfor er opfyldt.

§ 61. En indstilling om, at et barn eller en ung ikke kan hjemtages i op til 6 måneder efter § 60, skal indeholde en redegørelse for

- 1) grundlaget for, at betingelserne i § 60 anses for opfyldt,
- 2) de forhold i familien og hos barnet eller den unge eller i dennes omgivelser, som i en hjemtagelsesperiode på op til 6 måneder kan bidrage til at klare vanskelighederne,
- 3) den handleplan for anbringelsen, jf. § 140, herunder den støtte og de initiativer, som er påtænkt for barnet eller den unge og dennes familie i hjemtagelsesperioden og i tiden derefter, og
- 4) barnets eller den unges holdning til den påtænkte foranstaltning.

§ 62. Hvis barnet eller den unge ikke har været anbragt uden for hjemmet inden for det seneste år før datoen for den aktuelle anbringelse, forudsætter opretholdelse af en foranstaltning efter § 58 ud over et år fra børn og unge-udvalgets afgørelse fornyet afgørelse i udvalget.

Stk. 2. Hvis barnet eller den unge har været anbragt uden for hjemmet inden for det seneste år før datoen for den aktuelle anbringelse, forudsætter opretholdelse af en foranstaltning efter § 58 ud over 2 år fra børn og unge-udvalgets afgørelse fornyet afgørelse i udvalget.

Stk. 3. Er sagen efter stk. 1 og 2 indbragt for Ankestyrelsen eller forelagt landsretten eller Højesteret, regnes fristen fra den endelige afgørelse eller dom. Uanset bestemmelsen i stk. 1 og 2 kan børn og unge-udvalget, Ankestyrelsen eller retten fastsætte en kortere frist for fornyet behandling i udvalget.

Stk. 4. Børn og unge-udvalget kan ved afgørelser efter § 58 undtagelsesvis fastsætte en længere frist end nævnt i stk. 1-3, når de forhold, der ligger til grund for afgørelsen, med overvejende sandsynlighed må antages at vedvare ud over fristen. Samme beføjelser har Ankestyrelsen og retten.

Stk. 5. Stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse ved afgørelser, som Ankestyrelsen træffer efter § 65, stk. 4.

Lægelig undersøgelse og behandling uden samtykke

§ 63. Hvis forældremyndighedsindehaveren undlader at lade et barn eller en ung undersøge eller behandle for en livstruende sygdom eller en sygdom, der udsætter barnet eller den unge for betydelig og varigt nedsat funktionsevne, kan børn og unge-udvalget træffe afgørelse om at gennemføre undersøgelsen eller behandlingen.

Stk. 2. En afgørelse efter stk. 1 kan træffes foreløbigt efter reglerne i § 75, når betingelserne herfor er opfyldt.

Fuldbyrdelse

§ 64. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for at afgørelser efter §§ 51, 58 og 63 fuldbyrdes.

Stk. 2. Kommunen har mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til forældremyndighedens indehavers bolig, rum eller gemmer for at eftersøge og medtage et barn eller en ung med henblik på at fuldbyrde de i stk. 1 nævnte afgørelser.

Stk. 3. Politiet yder bistand til kommunen ved udøvelsen af beføjelser efter stk. 2. Socialministeren fastsætter efter aftale med justitsministeren nærmere regler i en bekendtgørelse om politiets bistand til kommunen.

Det sociale nævns og Ankestyrelsens beføjelser uden klage

§ 65. Såfremt kommunalbestyrelsen ikke foretager de fornødne undersøgelser, jf. § 50, ikke foretager de fornødne samtaler med barnet eller den unge, jf. § 48, ikke udarbejder de fornødne handleplaner, jf. § 140, eller ikke foretager den fornødne revision af handleplaner, jf. §§ 68 eller 70, eller ikke mindst én gang om året taler med barnet eller den unge under besøg på anbringelsesstedet, jf. § 148, kan det sociale nævn træffe afgørelse om,

- a) at der skal iværksættes en undersøgelse, jf. § 50,
- b) at der skal finde samtale sted med barnet eller den unge, jf. § 48,
- c) at der skal udarbejdes en handleplan, jf. § 140, og
- d) at en handleplan skal revideres, jf. §§ 68 eller 70, og

e) at der skal tales med barnet eller den unge under besøg på anbringelsesstedet, jf. § 148.

Stk. 2. Hvis der er behov for foranstaltninger efter § 52, og kommunalbestyrelsen undlader at iværksætte disse i fornødent omfang, kan det sociale nævn pålægge kommunalbestyrelsen at træffe en afgørelse eller træffe en foreløbig afgørelse om foranstaltninger.

Stk. 3. Det sociale nævn kan pålægge kommunalbestyrelsen at gennemføre afgørelser efter stk. 1 og 2.

Stk. 4. Ankestyrelsen har samme beføjelser som de sociale nævn og kan tillige træffe afgørelse efter §§ 51, 58, 60 og 63 og pålægge kommunalbestyrelsen at gennemføre afgørelsen.

Anbringelsessteder for børn og unge

§ 66. Anbringelsessteder for børn og unge kan være

- 1) plejefamilier, jf. § 142, stk. 1,
- 2) netværksplejefamilier, jf. § 142, stk. 2,
- 3) egne værelser, kollegier eller kollegielignende opholdssteder, jf. § 142, stk. 4,
- 4) opholdssteder for børn og unge, jf. § 142, stk. 5 eller
- 5) døgninstitutioner, jf. § 67.

§ 67. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at der er det nødvendige antal pladser på døgninstitutioner for børn og unge, som på grund af sociale eller adfærdsmæssige problemer har behov for at blive anbragt uden for hjemmet.

Kommunalbestyrelsen skal herunder sørge for, at der på institutionerne er det nødvendige antal pladser og mulighed for ambulat behandling.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at der er det nødvendige antal pladser på døgninstitutioner for børn og unge, som på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for at blive anbragt uden for hjemmet.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen sørger for, at der er det nødvendige antal pladser på sikrede døgninstitutioner.

Stk. 4. Døgninstitutioner kan oprettes og drives af en eller flere kommuner eller som selvejende institutioner, som kommunalbestyrelsen indgår aftale med.

Ophør af foranstaltninger

§ 68. Foranstaltninger efter §§ 52, 56, 58 og 60 skal ophøre, når formålet er nået, når de ikke længere opfylder deres formål under hensyn til barnets eller den unges særlige behov, eller når den unge fylder 18 år.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om hjemgivelse, uanset om barnet eller den unge er anbragt uden for hjemmet efter § 52, stk. 3, nr. 8, § 58 eller § 60, jf. dog stk. 3. Hvis kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om hjemgivelse af et barn eller en ung, der er anbragt efter § 58, skal kommunalbestyrelsen umiddelbart orientere børn og unge-udvalget herom. Hvis kommunalbestyrelsen ikke kan imødekomme en begæring om hjemgivelse, forelægges sagen til afgørelse i børn og unge-udvalget, jf. § 58.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen har ikke pligt til at behandle en begæring om hjemgivelse efter stk. 2 i den periode, hvor en sag er under behandling i Ankestyrelsen eller ved landsretten.

Stk. 4. Forud for hjemgivelse skal kommunalbestyrelsen revidere handleplanen, jf. § 140, og angive den videre indsats i forbindelse med hjemgivelsen.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen i den unges opholdskommune skal senest 6 måneder forud for ophør af en anbringelse ved det fyldte 18. år træffe afgørelse om, hvorvidt den unge har behov for foranstaltninger efter § 76. Kommunalbestyrelsen skal samtidig i samarbejde med den unge revidere handleplanen og herunder tage stilling til den unges videre forløb i forhold til uddannelse og beskæftigelse samt øvrige relevante forhold.

Kommunens opgaver under anbringelsen

§ 69. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om valg af konkret anbringelsessted i overensstemmelse med handleplanen, jf. § 140. Samtidig med valg af anbringelsessted skal der tages stilling til barnets eller den unges skolegang. Er anbringelsesstedet beliggende i en anden kommune end barnets eller den unges opholdskommune, har opholdskommunen pligt til at underrette den stedlige kommune forud for anbringelsen.

Stk. 2. I det omfang det må anses for nødvendigt under hensynet til formålet med anbringelsen, skal kommunalbestyrelsen på baggrund af det løbende tilsyn med barnet eller den unge på anbringelsesstedet, jf. § 148, træffe afgørelse om ændret anbringelsessted, behandling, uddannelse, samvær med personer fra netværket mv. under opholdet.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsens afgørelse om ændring af anbringelsessted kræver samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, jf. dog stk. 4 og 5.

Stk. 4. Er anbringelse sket med samtykke efter § 52, stk. 3, nr. 8, og kan samtykke til ændret anbringelsessted ikke opnås, kan børn og unge-udvalget træffe afgørelse efter § 58, hvis betingelserne herfor er til stede. Afgørelse om valg af anbringelsessted træffes herefter af kommunalbestyrelsen, jf. stk. 1.

Stk. 5. Er anbringelse sket uden samtykke efter § 58 eller § 60, og kan samtykke til ændret anbringelsessted ikke opnås, kan børn og unge-udvalget træffe fornyet afgørelse efter § 58, hvis betingelserne herfor er til stede.

Forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, kan dog meddele samtykke til, at der ikke skal træffes fornyet afgørelse efter § 58. Afgørelse om valg af anbringelsessted træffes herefter af kommunalbestyrelsen, jf. stk. 1, uanset om børn og unge-udvalget efterprøver anbringelsesgrundlaget.

§ 70. Kommunalbestyrelsen skal senest 3 måneder efter, at der er iværksat en foranstaltning over for barnet eller den unge, vurdere om indsatsen skal ændres, og om handleplanen, jf. § 140, skal revideres. Kommunalbestyrelsen skal herefter med højst 12 måneders mellemrum foretage en sådan vurdering. Ved anbringelse uden for hjemmet skal vurderingen ske på baggrund af det løbende tilsyn med barnet eller den unge på anbringelsesstedet, jf. § 148, stk. 1, og efter kontakt med forældremyndighedsindehaveren. Vurderingen skal omfatte såvel de dele af handleplanen og indsatsen, som retter sig mod barnet eller den unge, som de dele, der omhandler indsatsen over for familien. Afgørelse om revision af handleplanen træffes så vidt muligt med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år.

Stk. 2. Er der udarbejdet en særskilt plan for støtten til forældrene efter § 140, stk. 7, skal kommunalbestyrelsen tilbyde at revidere denne plan, når der er behov for det. Kommunalbestyrelsen skal senest 3 måneder efter, at barnet eller den unge har fået ophold uden for hjemmet, tilbyde en revision af planen. Kommunalbestyrelsen skal herefter med højst 12 måneders mellemrum foretage en vurdering af om der er behov for at tilbyde en revision af planen.

Samvær og kontakt

§ 71. Forældrene og barnet eller den unge har ret til samvær og kontakt under barnets eller den unges anbringelse uden for hjemmet. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at forbindelsen mellem forældrene og barnet eller den unge holdes ved lige. Kommunalbestyrelsen har i den forbindelse pligt til at sikre, at forældrene får information om barnets hverdag, og til at bidrage til et godt samarbejde mellem forældre og anbringelsessted. En ret til samvær og kontakt, der er aftalt mellem forældrene eller er fastsat i medfør af §§ 24, 25 og 33 i lov om forældremyndighed og samvær, opretholdes under barnets eller den unges anbringelse uden for hjemmet, men kan reguleres eller midlertidigt ophæves efter reglerne i stk. 2- 4.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal om fornødent træffe afgørelse om omfanget og udøvelsen af samværet og kontakten og kan fastsætte nærmere vilkår for samværet og kontakten. Ved afgørelsen lægges særlig vægt på hensynet til barnet eller den unge og formålet med anbringelsen. Der kan ikke efter 1. pkt. træffes afgørelser, som medfører, at samvær og kontakt kun må finde sted mindre end en gang om måneden. En sådan afgørelse sidestilles med en afbrydelse af forbindelsen og skal træffes af børn og unge-udvalget efter stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan med samtykke fra forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år, træffe afgørelse om, at samværet mellem forældre og barnet eller den unge skal støttes ved, at der er en 3. person til stede.

Stk. 3. Når det er nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges sundhed eller udvikling, kan børn og unge-udvalget for en bestemt periode træffe afgørelse om, at samvær kun må foregå under tilstedeværelse af en repræsentant for kommunen. Under de samme betingelser og ligeledes for en bestemt periode kan der træffes afgørelse om at afbryde forbindelsen i form af samvær, brev-, mail- eller telefonforbindelsen mellem forældrene og barnet eller den unge, ligesom der kan træffes afgørelse om, at barnets eller den unges anbringelsessted ikke må oplyses over for forældrene.

Stk. 4. En afgørelse efter stk. 3 kan træffes foreløbigt efter reglerne i § 75, når betingelserne herfor er opfyldt.

Stk. 5. En afgørelse om kontrol med barnets eller den unges brevveksling, telefonsamtaler eller anden kommunikation med forældrene kan alene træffes efter § 123, stk. 2.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen i barnets opholdskommune kan yde støtte til udgifter til forældrenes transport i forbindelse med møder i barnets opholdskommune.

Advokatbistand, aktindsigt m.v.

§ 72. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år gratis advokatbistand under en sag om

- 1) gennemførelse af en undersøgelse efter § 51,
- 2) anbringelse uden for hjemmet efter § 58,
- 3) opretholdelse af en anbringelse i op til 6 måneder efter § 60,
- 4) opretholdelse af en anbringelse efter § 62,
- 5) gennemførelse af lægelig undersøgelse eller behandling efter § 63,
- 6) godkendelse af en foreløbig afgørelse efter § 75, stk. 3,
- 7) ændring af anbringelsessted efter § 69, stk. 4 eller 5, jf. § 58,
- 8) afbrydelse af forbindelsen m.v. efter § 71, stk. 3 og
- 9) brev og telefonkontrol efter § 123, stk. 2.

Stk. 2. Forældremyndighedens indehaver, den unge, der er fyldt 15 år og plejeforældrene skal have tilbud om gratis advokatbistand under en sag om flytning eller hjemtagelse fra privat familiepleje efter § 78, stk. 4.

Stk. 3. Under en sag om afbrydelse af forbindelsen m.v. efter § 71, stk. 3, og en sag om brev- og telefonkontrol efter § 123,

stk. 2, med den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, skal denne have tilbud om gratis advokatbistand.

Stk. 4. Om salær og godtgørelse for udlæg til advokater gælder samme regler som i tilfælde, hvor der er meddelt fri proces, jf. retsplejelovens kapitel 31.

§ 73. Inden der træffes afgørelse i en sag efter § 72, påhviler det kommunalbestyrelsen at gøre indehaveren af forældremyndigheden og den unge, der er fyldt 15 år, bekendt med retten til efter forvaltningsloven at se sagens akter og retten til at udtale sig inden afgørelsen træffes.

Stk. 2. Tilsvarende forpligtelse har kommunalbestyrelsen over for de personer, der er nævnt i § 72, stk. 2 og 3, for så vidt angår de heri nævnte afgørelser.

§ 74. Børn og unge-udvalget træffer i et møde afgørelse om

- 1) gennemførelse af en undersøgelse efter § 51,
- 2) anbringelse uden for hjemmet efter § 58,
- 3) opretholdelse af en anbringelse i op til 6 måneder efter § 60,
- 4) opretholdelse af en anbringelse efter § 62,
- 5) gennemførelse af lægelig undersøgelse eller behandling efter § 63,
- 6) godkendelse af en foreløbig afgørelse efter § 75, stk. 3,
- 7) ændring af anbringelsessted efter § 69, stk. 4 eller 5, jf. § 58,
- 8) afbrydelse af forbindelsen m.v. efter § 71, stk. 3,
- 9) flytning eller hjemtagelse efter § 78, stk. 4,
- 10) brev- og telefonkontrol efter § 123, stk. 2, og
- 11) anbefaling til Ankestyrelsen af adoption uden samtykke, jf. adoptionsloven.

Stk. 2. Inden der træffes afgørelse, skal indehaveren af forældremyndigheden, barnet eller den unge, advokaten og eventuel anden bisidder for forældremyndighedens indehaver eller barnet eller den unge have lejlighed til at udtale sig over for børn og unge-udvalget. Tilbud efter 1. pkt. til barnet eller den unge kan undlades, hvis barnet er under 12 år, eller hvis det må antages at være til skade for barnet eller den unge.

Stk. 3. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse i forhold til den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, inden der træffes afgørelse efter § 71, stk. 3, og § 123, stk. 2. Stk. 2 finder ligeledes anvendelse på plejeforældre inden, der træffes afgørelse efter § 78, stk. 4.

Stk. 4. Til vedtagelse af en afgørelse efter §§ 51, 58, 60, 62, 63, 69, stk. 4 og 5, 71, stk. 3, 75, stk. 3, 123, stk. 2, samt afgørelse om anbefaling af adoption, jf. stk. 1, nr. 11, kræves, at mindst 4 af børn og unge-udvalgets 5 medlemmer stemmer for afgørelsen. Afgørelser efter § 78, stk. 4, træffes ved almindelig stemmeflerhed.

Stk. 5. Såfremt dommeren ikke er enig i den truffe afgørelse, skal dette tilføres udvalgets protokol, og meddelelsen om udvalgets afgørelse skal indeholde oplysning om dommerens afvigende opfattelse.

Stk. 6. Børn og unge-udvalgets afgørelser skal meddeles skriftligt. Afgørelserne skal være begrundede og indeholde oplysning om klageadgang.

Foreløbige afgørelser

§ 75. Formanden eller i dennes fravær næstformanden for børn og unge-udvalget kan træffe foreløbige afgørelser efter §§ 51, 58, 60, 63, 71, stk. 3, 78, stk. 4 og 123, stk. 2, som af hensyn til barnets eller den unges øjeblikkelige behov ikke kan afvente, at sagen behandles i børn og unge-udvalget.

Stk. 2. Forældremyndighedens indehaver og eventuelle andre parter, jf. § 72, skal inden 24 timer efter iværksættelsen af en foreløbig afgørelse have skriftlig meddelelse om afgørelsen samt en begrundelse for afgørelsen. Meddelelsen skal tillige indeholde oplysning om retten til efter forvaltningsloven at se sagens akter og til at udtale sig om sagen samt om retten til vederlagsfri advokatbistand.

Stk. 3. En foreløbig afgørelse efter stk. 1 skal snarest muligt og senest inden 7 dage efter iværksættelsen af afgørelsen forelægges børn og unge-udvalget til godkendelse, uanset om foranstaltningen er ophørt.

Stk. 4. En afgørelse, der er godkendt efter stk. 3, har gyldighed i 1 måned. En afgørelse vedrørende § 51 har gyldighed, indtil undersøgelsen er afsluttet, dog højst 2 måneder regnet fra den foreløbige afgørelse efter stk. 1. En afgørelse vedrørende § 78, stk. 4, har gyldighed, indtil der træffes en ny afgørelse om flytning eller hjemtagelse.

Stk. 5. Direktøren for Ankestyrelsen har samme beføjelser som formanden for børn og unge-udvalget, jf. stk. 1 og 2, og kan pålægge kommunalbestyrelsen at gennemføre afgørelsen. Den foreløbige afgørelse har gyldighed i en måned, jf. dog de i stk. 4, 2.-4. pkt., nævnte frister. Direktøren kan undtagelsesvis bestemme, at den foreløbige afgørelse skal godkendes af Ankestyrelsen inden for den i stk. 3 nævnte frist.

Stk. 6. Hvis børn og unge-udvalget ikke inden 1 måned træffer afgørelse i overensstemmelse med direktørens foreløbige afgørelse, jf. stk. 5, skal børn og unge-udvalget umiddelbart orientere Ankestyrelsen herom. Børn og unge-udvalgets afgørelse har ikke virkning, før direktøren snarest muligt og senest inden 10 dage har taget stilling til, om afgørelsen skal

have virkning. Hvis direktøren træffer afgørelse om, at børn og unge-udvalgets afgørelse ikke skal have virkning, træffer Ankestyrelsen afgørelse efter reglen i § 65, stk. 4, inden 8 uger fra børn og unge-udvalgets afgørelse.

Kapitel 12

Tilbud til unge fra 18 til 22 år

§ 76. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde hjælp efter stk. 2 og 3 til unge i alderen fra 18 til 22 år, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til den unges behov for støtte, og hvis den unge er indforstået hermed.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om, at en tildelt personlig rådgiver eller en fast kontaktperson, jf. § 52, stk. 3, nr. 6 og 7, kan opretholdes eller tildeles igen efter det fyldte 18. år.

Stk. 3. Til unge, der er eller var anbragt uden for hjemmet i et anbringelsessted efter reglerne i kapitel 11 umiddelbart inden det fyldte 18. år, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om,

- 1) at døgnophold, jf. § 55, i et anbringelsessted, jf. §§ 67 og 142, kan opretholdes eller genetableres,
- 2) at udpege en personlig rådgiver for den unge, jf. § 52, stk. 3, nr. 6,
- 3) at udpege en fast kontaktperson for den unge, jf. § 52, stk. 3, nr. 7, og
- 4) at etablere en udslusningsordning, jf. § 55, i det hidtidige anbringelsessted.

Stk. 4. Tilbud efter stk. 2 og 3 skal ophøre, når de ikke længere opfylder deres formål under hensyn til den unges behov for støtte, eller når den unge fylder 23 år.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen skal, i det omfang det er muligt, sørge for, at unge, som har været anbragt uden for hjemmet efter reglerne i kapitel 11, umiddelbart inden det fyldte 18. år, får mulighed for at vende tilbage til det tidligere anbringelsessted kortvarigt, uanset om der iværksættes foranstaltninger efter stk. 3.

Kapitel 13

Private pasningsordninger uden offentlige tilskud

Privat dagpasning

§ 77. Oprettelse og drift af privat dagpasning mod betaling, som drives uden offentlige midler, kræver tilladelse fra kommunalbestyrelsen, hvis der modtages flere end 2 børn under 14 år.

Stk. 2. Foregår pasningen i et privat hjem, kan der gives tilladelse til pasning af op til 5 børn. Varetages pasningen af flere personer, kan kommunalbestyrelsen give tilladelse til, at der kan modtages op til 10 børn.

Privat døgnpleje

§ 78. Ingen må modtage et barn under 14 år til døgnophold i privat familiepleje i en sammenhængende periode ud over 3 måneder uden at have tilladelse dertil fra kommunalbestyrelsen i den stedlige kommune.

Stk. 2. Plejetilladelse kan kun udstedes, når det efter en undersøgelse af familieplejen må antages, at opholdet vil være til gavn for barnet. Ved udstedelse af plejetilladelse skal kommunen gøre forældremyndighedens indehaver opmærksom på bestemmelserne i stk. 4.

Stk. 3. Det påhviler forældremyndighedens indehaver at sikre sig, at plejehjemmet har fornøden plejetilladelse.

Stk. 4. Børn og unge-udvalget i forældremyndighedsindehaverens opholdskommune kan efter begæring af plejeforældrene eller barnet eller den unge beslutte, at et barn eller en ung ikke må flyttes eller hjemtages fra en privat familiepleje, såfremt det må antages at skade barnet eller den unge. Forud for afgørelsen indhentes en udtalelse fra den stedlige kommune.

Stk. 5. En afgørelse efter stk. 4 kan træffes foreløbigt efter reglerne i § 75 når betingelserne herfor er opfyldt.

Stk. 6. Reglerne i stk. 1-5 gælder ikke i tilfælde, hvor kun den ene af forældrene har forældremyndigheden, men barnet eller den unge får døgnophold hos den anden af forældrene.

Stk. 7. Døgnplejehjem, der modtager børn og unge under 18 år, og som drives af private uden offentlige midler, må kun oprettes og drives med tilladelse af kommunalbestyrelsen i den stedlige kommune. Kommunalbestyrelsen i den stedlige kommune fører tilsyn med forholdene i hjemmet.

Afsnit V

Voksne

Kapitel 14

Almene tilbud

§ 79. Kommunalbestyrelsen kan iværksætte eller give tilskud til generelle tilbud med aktiverende og forebyggende sigte. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte retningslinjer for, hvilke persongrupper der kan benytte tilbuddene.

Stk. 2. Afgørelser efter stk. 1 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler om betaling for tilbud efter stk. 1.

Husvilde

§ 80. Kommunalbestyrelsen skal anvise midlertidigt husly mod betaling, hvis en enlig eller en familie er husvild. Betalingen må ikke overstige lejeværdien af den beboelse, der anvises, eller den sædvanlige boligudgift på stedet for en enlig eller for en familie af denne størrelse.

Kapitel 15

Formål

§ 81. Til voksne med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer, skal kommunalbestyrelsen tilbyde en særlig indsats. Formålet med indsatsen er

- 1) at forebygge, at problemerne for den enkelte forværres,
- 2) at forbedre den enkeltes sociale og personlige funktion samt udviklingsmuligheder,
- 3) at forbedre mulighederne for den enkeltes livsudfoldelse gennem kontakt, tilbud om samvær, aktivitet, behandling, omsorg og pleje og
- 4) at yde en helhedsorienteret indsats med servicetilbud afpasset efter den enkeltes særlige behov i egen bolig, herunder i botilbud efter lov om almene boliger m.v., eller i botilbud efter denne lov.

§ 82. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde hjælp efter denne lov i overensstemmelse med formålet, jf. § 81, til personer med betydelig nedsat psykisk funktionsevne, der ikke kan tage vare på deres egne interesser, uanset om der foreligger samtykke fra den enkelte. Hjælpen kan dog ikke ydes ved brug af fysisk tvang.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal påse, om der er pårørende eller andre, der kan varetage den pågældendes interesser. Kommunalbestyrelsen skal være opmærksom på, om der er behov for at bede statsforvaltningen om at beskikke en værge efter værgemålsloven.

Kapitel 16

Personlig hjælp, omsorg og pleje m.v.

§ 83. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde

- 1) personlig hjælp og pleje og
- 2) hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet.

Stk. 2. Tilbuddene efter stk. 1 gives til personer, som på grund af midlertidigt eller varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer ikke selv kan udføre disse opgaver.

Stk. 3. Tilbuddene efter stk. 1 kan ikke gives som generelle tilbud efter § 79.

§ 84. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde afløsning eller aflastning til ægtefælle, forældre eller andre nære pårørende, der passer en person med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

§ 85. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde hjælp, omsorg eller støtte samt optræning og hjælp til udvikling af færdigheder til personer, der har behov herfor på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer.

§ 86. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde genoptræning til afhjælpning af fysisk funktionsnedsættelse forårsaget af sygdom, der ikke behandles i tilknytning til en sygehusindlæggelse.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde hjælp til at vedligeholde fysiske eller psykiske færdigheder til personer, som på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer har behov herfor.

§ 87. Kommunalbestyrelsen skal sikre, at de opgaver, der er nævnt i §§ 83-85, i fornødent omfang kunne varetages døgnet rundt.

Afgørelse m.v.

§ 88. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om tildeling af personlig hjælp og pleje m.v. efter dette kapitel.

Kommunalbestyrelsen skal behandle anmodninger om hjælp efter § 83 ved en konkret, individuel vurdering af behovet for hjælp til de opgaver, som modtageren ikke selv kan udføre. Ved vurderingen af behovet for hjælp skal kommunalbestyrelsen tage stilling til alle anmodninger om hjælp fra ansøgeren.

Stk. 2. Tilbuddene om hjælp efter § 83 skal bidrage dels til at vedligeholde fysiske eller psykiske færdigheder, dels til at afhjælpe væsentlige følger af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer. Tilbuddene skal løbende tilpasses modtagerens behov.

Stk. 3. Tilbud efter § 86 gives efter en konkret, individuel vurdering af træningsbehovet. Genoptræningstilbud efter § 86, stk. 1, gives med henblik på så vidt muligt at bringe personen op på det funktionsniveau, som den pågældende havde inden sygdommen. Tilbud efter § 86, stk. 2, gives til personer, som har brug for en individuel træningsindsats med henblik på at kunne vedligeholde fysiske eller psykiske færdigheder.

§ 89. Afgørelsen skal meddeles ansøgeren skriftligt og skal være ledsaget af en skriftlig begrundelse. Af afgørelsen skal det fremgå, hvilke af ansøgerens anmodninger om hjælp kommunalbestyrelsen har kunnet eller ikke har kunnet imødekomme, jf. § 88, stk. 1, samt hvilke krav der stilles til leverancesikkerheden i forbindelse med effektueringen af afgørelsen, jf. § 90, stk. 1.

Stk. 2. Til brug for afgørelsen efter stk. 1 udarbejder kommunen et skema. Skemaet skal som minimum indeholde oplysninger om, hvilke opgaver hjælpen omfatter, formålet med hjælpen, og for hvilken periode hjælpen gives. Skemaet udfyldes i samarbejde med ansøgeren og udleveres til ansøgeren som supplement til afgørelsen.

Stk. 3. For beboere i plejehjem m.v., jf. § 192, lejere i plejeboligbebyggelser, der er omfattet af lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v. eller lov om boliger for ældre og personer med handicap, og lejere i tilsvarende boligenheder skal skemaet efter stk. 2 endvidere indeholde oplysninger om den samlede plan for pleje- og omsorgsindsatsen for ansøgeren. 1. pkt. omfatter alene de beboere og lejere i de nævnte boligformer, der modtager kommunale serviceydelse. Skemaet udfyldes i samarbejde med ansøgeren, nærmeste pårørende eller anden nærtstående og eventuelt ansøgerens egen praktiserende læge. Skemaet udleveres til ansøgeren i forbindelse med afgørelsen.

§ 90. Hjælp efter §§ 83 og 86 skal leveres i overensstemmelse med den afgørelse, kommunalbestyrelsen har truffet efter §§ 88 og 89. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at den tildelte hjælp efter § 83 leveres inden for en rimelig frist, hvis leverandøren ikke kan overholde de aftaler, der i forbindelse med afgørelsen efter § 88, stk. 1, er indgået om levering af hjælpen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med afgørelsen om hjælp efter § 83 oplyse modtageren af hjælpen om, hvilken person der kan kontaktes på myndighedens vegne, hvis den tildelte hjælp ikke leveres i overensstemmelse med afgørelsen.

Tilrettelæggelse og levering af hjælpen

§ 91. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte og offentliggøre de kvalitets- og prismæssige krav, der stilles til leverandører af personlig og praktisk hjælp efter § 83, jf. § 139, herunder hvilket beredskab der, jf. § 90, stk. 1, kræves af leverandørerne for at sikre, at de afgørelser, der er truffet efter § 83, kan effektueres.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal godkende og indgå kontrakt med enhver leverandør, der opfylder kravene i stk. 1, jf. dog stk. 7.

Stk. 3. En privat leverandør, der har indgået kontrakt med en eller flere kommuner, jf. stk. 1 og 2, anses som udgangspunkt for generelt kvalificeret til at udføre opgaver efter § 83. Kommunalbestyrelsen kan dog afvise at indgå kontrakt med leverandøren, hvis dennes kvalifikationer ikke opfylder den pågældende kommunes kvalitetskrav m.v., jf. stk. 1. Kommunalbestyrelsen skal skriftligt informere leverandørerne om baggrunden for, at der ikke kan indgås kontrakt.

Stk. 4. En person, der er berettiget til hjælp eller støtte efter § 83, jf. § 88, stk. 1, skal vælge, hvilken af de leverandører, der er godkendte efter stk. 2, der skal udføre hjælpen. Til brug herfor skal kommunalbestyrelsen i samarbejde med de godkendte leverandører udarbejde informationsmateriale om leverandørerne. Det udarbejdede informationsmateriale skal i forbindelse med afgørelsen, jf. § 88, stk. 1, udleveres til de personer, der er tilkendt hjælp efter § 83. Når informationsmaterialet i forbindelse med indgåelse eller opsigelse af kontrakter med leverandører, jf. stk. 2, udarbejdes eller revideres, skal personer, der modtager hjælp efter § 83, have det nye informationsmateriale udleveret.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen skal indgå skriftlig aftale med den valgte leverandør om udførelsen af den hjælp, der er truffet afgørelse om efter § 88, stk. 1, om leverancesikkerhed efter § 90, stk. 1, samt om betaling m.v.

Stk. 6. En person, som er berettiget til hjælp eller støtte efter § 83, kan vælge selv at udpege en person til at udføre opgaverne. Den udpegede person skal godkendes af kommunalbestyrelsen, som herefter skal indgå kontrakt med den pågældende om omfang og indhold af opgaverne, leverancesikkerhed, jf. § 90, stk. 1, samt om betaling m.v.

Stk. 7. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler for opgørelse, offentliggørelse m.v. af de kommunale kvalitets- og priskrav efter stk. 1, samt regler for, hvornår kommunalbestyrelsen kan undtages fra pligten til at indgå kontrakt, jf. stk. 2.

§ 92. Bestemmelserne i § 91 omfatter ikke beboere i plejehjem m.v., jf. § 192, lejere i plejeboligbebyggelser, der er omfattet af lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v. eller lov om boliger for ældre og personer med handicap, og lejere i tilsvarende boligenheder.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte og offentliggøre de kvalitetskrav, der stilles til leverandører af kommunale serviceydelse til de i stk. 1 nævnte persongrupper, jf. § 139. Hvis kommunalbestyrelsen har ansvaret for andre dele af driften af de i stk. 1 nævnte boliger, skal kommunalbestyrelsen endvidere fastsætte og offentliggøre de kvalitetskrav, der stilles i forbindelse med varetagelsen af disse opgaver.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler for opgørelse, offentliggørelse m.v. af de kommunale kvalitetskrav efter stk. 2.

§ 93. Kommunalbestyrelsen kan fravige bestemmelserne i § 91, stk. 1-5, jf. stk. 7, og § 92, hvis kommunalbestyrelsen på anden måde, under hensyntagen til de konkurrenceretlige regler, sikrer valgfrihed mellem forskellige leverandører af hjælp efter § 83. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse nærmere regler herom, herunder om, under hvilke betingelser de i 1. pkt. nævnte bestemmelser kan fraviges.

§ 94. Personer, der modtager hjælp efter § 83, kan vælge en helt eller delvis anden hjælp end den, der er truffet afgørelse om, jf. §§ 88 og 89. En tilkendt ydelse, der fravælges efter 1. pkt., kan ikke efterfølgende kræves leveret efter § 90, stk. 1. Kontant tilskud

§ 95. Hvis kommunalbestyrelsen ikke kan stille den nødvendige hjælp til rådighed for en person, der har behov for hjælp

efter §§ 83 og 84, kan kommunalbestyrelsen i stedet udbetale et tilskud til hjælp, som den pågældende selv antager.

Stk. 2. En person med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der har behov for personlig hjælp og pleje og for støtte til løsning af nødvendige praktiske opgaver i hjemmet i mere end 20 timer ugentlig, kan vælge at få udbetalt et kontant tilskud til hjælp, som den pågældende selv antager.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan dog i særlige tilfælde beslutte, at hjælpen efter stk. 2 fortsat skal gives som naturalhjælp eller udbetales til en nærstående person, som passer den pågældende.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan udbetale tilskuddet efter stk. 1, 2 og 3 som et fast beløb på grundlag af anslåede udgifter.

§ 96. Kommunalbestyrelsen skal yde et tilskud til dækning af udgifter ved ansættelse af hjælpere til pleje, overvågning og ledsagelse til personer med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der har et aktivitetsniveau, som gør det nødvendigt at yde en ganske særlig støtte.

Stk. 2. Tilskud efter stk. 1 forudsætter, at modtageren selv er i stand til at administrere hjælperordningen, herunder at ansætte den nødvendige hjælp og være ansvarlig for den daglige arbejdstilrettelæggelse.

Ledsagelse og kontaktperson

§ 97. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde 15 timers ledsagelse om måneden til personer under 67 år, der ikke kan færdes alene på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Stk. 2. Personer, der er visiteret til 15 timers ledsagelse om måneden ved det fyldte 67. år, jf. stk. 1, bevarer denne ret efter det fyldte 67. år.

Stk. 3. En person, som er berettiget til ledsagelse, jf. stk. 1 eller stk. 2, har ret til selv at udpege en person til at udføre opgaven. Kommunen skal godkende og ansætte den udpegede person.

Stk. 4. Der kan normalt ikke ske ansættelse af personer med en meget nær tilknytning til den, der er berettiget til ledsagelse efter stk. 1 eller stk. 2.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan beslutte at tilbyde personer, som er berettiget til ledsagelse, jf. stk. 1 eller stk. 2, at få ydelsen udbetalt som et kontant tilskud til ledsager, som de pågældende selv antager. Det er frivilligt for den berettigede at benytte tilbuddet.

Stk. 6. Modtageren kan opspare timer inden for en periode på 6 måneder. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte retningslinjer herfor.

Stk. 7. Modtagerens udgifter til ledsagerens befordring og andre aktiviteter med tilknytning til ledsageordningen kan dækkes med et beløb på op til 650 kr. årligt. Beløbet ydes af kommunalbestyrelsen efter anmodning fra modtageren.

Stk. 8. Der kan ikke ydes ledsagelse efter denne bestemmelse til personer, der har hjælperordning efter § 96.

Stk. 6. Socialministeren kan i en bekendtgørelse fastsætte regler om betingelser for ledsageordningen.

§ 98. Kommunalbestyrelsen skal i fornødent omfang tilbyde hjælp i form af en særlig kontaktperson til personer, som er døvblinde.

§ 99. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde en støtte- og kontaktperson til personer med sindslidelser.

Kapitel 17

Dækning af nødvendige merudgifter

§ 100. Kommunalbestyrelsen skal yde dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse til personer mellem 18 og 65 år med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne og til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der efter § 15 a i lov om social pension har opsat udbetalingen af folkepensionen. Det er en betingelse, at merudgiften er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne og ikke kan dækkes efter anden lovgivning eller andre bestemmelser i denne lov.

Stk. 2. Udmålingen af tilskuddet sker på grundlag af de sandsynliggjorte merudgifter for den enkelte, f. eks merudgifter til individuel befordring, håndsrekninger og fritidsaktiviteter.

Stk. 3. Tilskud til nødvendige merudgifter kan ydes, når de skønnede merudgifter udgør mindst 6.000 kr. pr. år, svarende til 500 kr. pr. måned. Tilskuddet beregnes med et basisbeløb på 1.500 kr. pr. måned. Basisbeløbet øges første gang med 500 kr. pr. måned til 2.000 kr. pr. måned, når de skønnede merudgifter overstiger 21.000 kr. pr. år, svarende til 1.750 kr. pr. måned. Herefter øges basisbeløbet med 500 kr. pr. måned, hver gang merudgifterne stiger henholdsvis 6.000 kr. pr. år og 500 kr. pr. måned. Tilskuddet afrundes til nærmeste hele beløb, der er deleligt med 500.

Stk. 4. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler om, hvilke udgifter der kan ydes hjælp til og betingelserne herfor.

Stk. 5. Personer, der modtager pension efter § 14 i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension, er ikke berettigede til ydelser efter denne bestemmelse, medmindre de tillige er bevilget personlig hjælpeordning efter § 96.

Kapitel 18

Behandling

§ 101. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde behandling af stofmisbrugere.

Stk. 2. Tilbud efter stk. 1 skal iværksættes senest 14 dage efter henvendelsen til kommunen.

Stk. 3. En person, der er visiteret til behandling, kan vælge at blive behandlet i et andet offentligt behandlingstilbud eller godkendt privat behandlingstilbud af tilsvarende karakter som det, der er visiteret til efter stk. 1.

Stk. 4. Fristen efter stk. 2 kan fraviges, hvis personen vælger at blive behandlet i et andet offentligt eller godkendt privat behandlingstilbud end det, kommunalbestyrelsen har visiteret til efter stk. 1.

Stk. 5. Retten til at vælge efter stk. 3 kan begrænses, hvis hensynet til stofmisbrugeren taler for det.

§ 102. Kommunalbestyrelsen kan ud over tilbud efter § 85 give tilbud af behandlingsmæssig karakter til borgere med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer. Tilbuddet gives, når dette er nødvendigt med henblik på at bevare eller forbedre borgerens fysiske, psykiske eller sociale funktioner, og når dette ikke kan opnås gennem de behandlingstilbud, der kan tilbydes efter anden lovgivning.

Kapitel 19

Beskyttet beskæftigelse og aktivitets- og samværstilbud

§ 103. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde beskyttet beskæftigelse til personer under 65 år som på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet, og som ikke kan benytte tilbud efter anden lovgivning.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan tilbyde særligt tilrettelagte beskæftigelsesforløb til personer med særlige sociale problemer.

§ 104. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde aktivitets- og samværstilbud til personer med betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer til opretholdelse eller forbedring af personlige færdigheder eller af livsvilkårene.

§ 105. Kommunalbestyrelsen skal aflønne efter indsats under beskæftigelse efter §§ 103 og 104.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler om løn m.v. efter stk. 1 samt regler om støtte til befodringsudgifter i tilknytning til tilbud efter §§ 103 og 104.

§ 106. En produktion, der udføres ved beskyttet beskæftigelse og i aktivitets- og samværstilbud, må ikke påføre andre virksomheder ubillig konkurrence.

Stk. 2. Kommunernes Landsforening udarbejder vejledning om kalkulationsregler for produktionen i beskyttet beskæftigelse og i aktivitets- og samværstilbud.

Kapitel 20

Botilbud

§ 107. Kommunalbestyrelsen kan tilbyde midlertidige ophold i boformer til personer, som på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer har behov for det.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde midlertidige ophold

- 1) til personer med betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der har behov for omfattende hjælp i almindelige daglige funktioner eller for pleje, eller som i en periode har behov for særlig behandlingsmæssig støtte, og
- 2) til personer med nedsat psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer, der har behov for pleje eller behandling, og som på grund af disse vanskeligheder ikke kan klare sig uden støtte.

§ 108. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde ophold i boformer, der er egnet til længerevarende ophold til personer, som på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for omfattende hjælp i almindelige daglige funktioner eller pleje, omsorg eller behandling, og som ikke kan få dækket disse behov på anden vis.

Stk. 2. Personer, som modtager tilbud efter stk. 1, og som ønsker at flytte til en anden kommune, har ret til et tilsvarende tilbud i en anden kommune. Det er en forudsætning, at den pågældende opfylder betingelserne for at blive optaget i både fraflytningskommunen og tilflytningskommunen.

Stk. 3. Retten til frit valg efter stk. 2 omfatter ret til, at ens ægtefælle, samlever eller registrerede partner fortsat kan indgå i husstanden. Hvis en person ønsker, at en ægtefælle, samlever eller registreret partner fortsat skal indgå i husstanden, skal det tilbud, der gives efter stk. 1, være egnet til to personer. Hvis den pågældende person med handicap eller sindslidelse, jf. stk. 2, dør, har den efterlevende person ret til at blive boende.

Stk. 4. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse nærmere regler om betingelserne for at få tilbud om boform efter stk. 2.

Stk. 5. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse nærmere regler om pligt for en region eller en eller flere kommuner til at modtage personer med bopæl på Færøerne og personer med bopæl i Grønland i boformer, der er omfattet af stk. 1.

Stk. 6. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler om særlige sikkerhedsforanstaltninger i boformer, der er omfattet af stk. 1 og om pligt for en region eller en eller flere kommuner til at modtage personer i de boformer, der er omfattet af stk. 1, når disse personer

- 1) efter retskendelse skal underkastes mentalundersøgelse,
- 2) i henhold til dom eller kendelse skal anbringes i en boform for personer med betydelig nedsat psykiske funktionsevne eller undergives tilsyn, herunder med mulighed for administrativ anbringelse, eller
- 3) som vilkår for tiltalefrafald eller prøveløsladelse skal anbringes i en boform for personer med betydelig nedsat psykisk funktionsevne eller undergives tilsyn, herunder med mulighed for administrativ anbringelse.

§ 109. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde midlertidigt ophold i boformer til kvinder, som har været udsat for vold, trusler om vold eller tilsvarende krise i relation til familie- eller samlivsforhold. Kvinderne kan være ledsaget af børn, og de modtager under opholdet omsorg og støtte.

Stk. 2. Optagelse i boformen kan ske anonymt ved egen henvendelse eller ved henvisning fra offentlige myndigheder.

Stk. 3. Lederen træffer afgørelse om optagelse.

§ 110. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde midlertidigt ophold i boformer til personer med særlige sociale problemer, som ikke har eller ikke kan opholde sig i egen bolig, og som har behov for botilbud og for tilbud om aktiverende støtte, omsorg og efterfølgende hjælp.

Stk. 2. Optagelse i boformer efter stk. 1 kan ske ved egen henvendelse eller ved henvisning fra offentlige myndigheder.

Stk. 3. Lederen træffer afgørelse om optagelse.

§ 111. Boformer efter denne lov, er ikke omfattet af lejelovgivningen.

Afsnit VI

Hjælpe midler m.v.

Kapitel 21

Hjælpe midler, boligindretning og befordring

Hjælpe midler

§ 112. Kommunalbestyrelsen skal yde støtte til hjælpe midler til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når hjælpe midlet

- 1) i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne,
- 2) i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet eller
- 3) er nødvendigt for, at den pågældende kan udøve et erhverv.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at et hjælpe middel skal leveres af bestemte leverandører. I forbindelse med kommunalbestyrelsens indgåelse af leverandøraftaler inddrages repræsentanter for brugerne ved udarbejdelse af kravspecifikationerne.

Stk. 3. For særligt personlige hjælpe midler kan ansøgeren, såfremt den pågældende ønsker at benytte en anden leverandør end den som kommunalbestyrelsen har valgt, vælge selv at indkøbe hjælpe midlet og få udgifterne hertil refunderet, dog højst med et beløb svarende til den pris, kommunen kunne have erhvervet hjælpe midlet til hos sin leverandør. Har kommunalbestyrelsen ikke indgået leverandøraftale, kan ansøgeren vælge leverandør. Ved særligt personlige hjælpe midler forstås kørestole, som forudsætter individuel tilpasning og nødvendigvis må benyttes i hovedparten af dagens timer, ortopedisk fodtøj, arm- og benproteser, støttekorsetter og bandager m.v., parykker, brystproteser, stomihjælpe midler og kropsbårne synshjælpe midler til personer med en varigt nedsat synsfunktion eller medicinskoptisk definerede, varige øjenlidelser. Kørestole, hvortil der er ydet støtte efter denne lov, betragtes som udlån og skal tilbageleveres til kommunen, når brugerne ikke har brug for dem mere.

Stk. 4. Når en ansøger, der er fyldt 18 år, vælger en anden leverandør end den, som kommunalbestyrelsen anviser, ydes et tilskud på indtil kr. 5.000 pr. høreapparat, hvis ansøgeren er henvist til høreapparatbehandling af en speciallæge i øre-, næse- og halssygdomme. Tilskuddet omfatter høreprøve, høreapparat, tilpasning, service og garanti og er inkl. moms. Tilskuddet kan ikke udgøre mere end de faktiske udgifter og kan alene ydes til høreapparater, der udleveres fra en godkendt leverandør.

Stk. 5. Indenrigs- og Sundhedsministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler om sikring af kvaliteten af ydelserne hos private høreapparatleverandører, herunder regler om godkendelse af private leverandører og opkrævning af betaling for omkostninger ved udstedelse og vedligeholdelse af godkendelse.

Stk. 6. Socialministeren kan i en bekendtgørelse fastsætte regler om

- 1) afgrænsningen af de hjælpe midler, hvortil der kan ydes støtte, og adgangen til genanskaffelse,
- 2) i hvilket omfang modtageren selv betaler en del af udgiften til anskaffelse, reparation og drift af et hjælpe middel,
- 3) hvornår støtte til et hjælpe middel kan ydes som udlån eller udleveres som naturalydelse,
- 4) hvorvidt der skal gælde særlige betingelser for støtte til visse hjælpe midler, herunder muligheden for udlevering af visse hjælpe midler fra en offentlig institution,
- 5) hvorvidt visse hjælpe midler kan stilles til rådighed som led i et botilbud.

Forbrugsgoder

§ 113. Kommunalbestyrelsen skal yde hjælp til køb af forbrugsgoder, når betingelserne i § 112, stk. 1, er opfyldt. Der kan dog ikke ydes hjælp til forbrugsgoder, der normalt indgår i sædvanligt indbo.

Stk. 2. Der kan kun ydes hjælp, når udgiften er over 500 kr.

Stk. 3. Hjælpen udgør 50 pct. af prisen på et almindeligt standardprodukt af den pågældende art.

Stk. 4. Hvis det på grund af den nedsatte funktionsevne er nødvendigt med et forbrugsgode, der er dyrere end et almindeligt standardprodukt, eller hvis den nedsatte funktionsevne nødvendiggør særlig indretning af forbrugsgodet, betaler kommunen, jf. stk. 1, de nødvendige merudgifter.

Stk. 5. Hvis forbrugsgodet udelukkende fungerer som et hjælpemiddel til at afhjælpe den nedsatte funktionsevne, betaler kommunen, jf. stk. 1, de fulde anskaffelsesudgifter. Hjælpen kan ydes som udlån.

Stk. 6. Socialministeren kan i en bekendtgørelse fastsætte nærmere regler om

- 1) afgrænsningen af de forbrugsgoder, der kan ydes hjælp til, og adgangen til genanskaffelse, og
- 2) i hvilket omfang modtageren selv skal betale en del af udgiften til reparation og drift af et forbrugsgode.

Støtte til bil

§ 114. Kommunalbestyrelsen skal yde støtte til køb af bil til personer med en varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der i væsentlig grad forringer evnen til at færdes eller i væsentlig grad vanskeliggør muligheden for at opnå eller fastholde et arbejde eller gennemføre en uddannelse uden brug af bil. Støtten ydes som rentefrit lån inden for en ramme på 114.000 kr.

Stk. 2. Foreligger der ganske særlige forhold i forbindelse med den nedsatte funktionsevne, kan der ydes et rente- og afdragsfrit lån til betaling af forskellen mellem støtte efter stk. 1 og anskaffelsesprisen.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler om

- 1) betingelserne for at opnå støtte efter stk. 1 og 2 og om vilkårene for støtten,
- 2) tilbagebetaling af lån, herunder om henstand med tilbagebetaling og eftergivelse af lån samt indkomstgrundlaget for tilbagebetalingen,
- 3) adgangen til at modtage støtte til udskiftning af en bil, hvortil der er ydet støtte, jf. stk. 1 og 2,
- 4) støtte til nødvendig indretning m.v., herunder i hvilket omfang ansøgeren selv skal betale en del af udgiften til indretningen,
- 5) i hvilket omfang der kan ydes tilskud til betaling af køreundervisning m.v., og
- 6) støtte til personer, der ved indrejse her i landet medbringer en bil.

§ 115. Det er en forudsætning for støtte efter §§ 112-114, at hjælpemidlet, forbrugsgodet eller bilen ikke kan bevilges efter anden lovgivning.

Boligindretning

§ 116. Kommunalbestyrelsen skal yde hjælp til indretning af bolig til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når indretning er nødvendig for at gøre boligen bedre egnet som opholdssted for den pågældende.

Stk. 2. I de ganske særlige tilfælde, hvor hjælp efter stk. 1 ikke er tilstrækkelig til at gøre boligen egnet som opholdssted, kan kommunalbestyrelsen yde hjælp til dækning af udgifter til anskaffelse af anden bolig til personer med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Det er en betingelse, at der ikke kan anvises anden bolig, som dækker den pågældendes behov.

Stk. 3. Personer, der modtager social pension, kan ikke få hjælp efter stk. 2, medmindre det drejer sig om personer, der har en hjælpeordning efter § 96.

Stk. 4. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse nærmere regler om, i hvilket omfang hjælp efter stk. 1 og 2 skal tilbagebetales, herunder i hvilket omfang det tilbagebetalingspligtige beløb kan sikres ved pant i ejendommen.

Støtte til individuel befordring

§ 117. Kommunalbestyrelsen kan yde tilskud til personer, som på grund af varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for befordring med individuelle transportmidler.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsens afgørelser om hjælp efter denne bestemmelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 22

Pasning af nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom

§ 118. En person med tilknytning til arbejdsmarkedet, der ønsker at passe nærtstående med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse i hjemmet, skal ansættes af kommunalbestyrelsen, når

- 1) alternativet til pasning i hjemmet er døgnophold uden for hjemmet, eller plejehøvet svarer til et fuldtidsarbejde,
- 2) der er enighed mellem parterne om etablering af pasningsforholdet, og
- 3) kommunalbestyrelsen vurderer, at der ikke er afgørende hensyn, der taler imod, at det er den pågældende person,

der passer den nærtstående.

Stk. 2. Personen skal ansættes af den kommune, hvor den nærtstående bor. Lønnen udgør 14.875 kr. om måneden. Der betales pensionsbidrag med i alt 12 pct., hvoraf de 4 pct. tilbageholdes i lønnen, mens arbejdsgiveren betaler 8 pct. af lønnen.

Stk. 3. Personen kan ansættes i op til 6 måneder i sammenhæng til at passe den nærtstående. Aftale om en ansættelsesperiode på mindre end 6 måneder kan ikke efterfølgende ændres. Ansættelsesperioden kan efter ønske fra personen opdeles i 2 perioder af indtil 3 måneder. En deling af ansættelsesperioden, eller aftale om ansættelsesperioder på mindre end 3 måneder, kan ikke efterfølgende ændres. Den samlede ansættelsesperiode kan højst være 6 måneder i alt for den pågældende nærtstående.

Stk. 4. Der indgås en ansættelseaftale mellem personen og kommunalbestyrelsen, hvor de nærmere vilkår i forbindelse med ansættelsesforholdet beskrives, herunder angivelse af, hvem den nærtstående er, periodens længde, arbejdsopgaverne, opsigelsesvarsler m.v. Hvis ansættelsen på grund af undskyldelige omstændigheder afbrydes i ansættelsesperioden, udbetaler kommunen løn til den ansatte i én måned efter udgangen af den måned, hvor ophøret finder sted. Såfremt personen får et andet forsørgelsesgrundlag inden for denne periode, bortfalder kommunens forpligtelse.

Kapitel 23

Pasning af døende

§ 119. Personer, som passer en nærstående, der ønsker at dø i eget hjem, er efter ansøgning berettiget til at få godtgørelse for tabt arbejdsindtægt (plejevederlag). Det er en betingelse for at yde plejevederlag, at hospitalsbehandling efter en lægelig vurdering må anses for udsigtsløs, og at den syges tilstand ikke i øvrigt nødvendiggør indlæggelse eller forbliven på sygehus, ophold i plejehjem, plejebolig eller lignende. Det er endvidere en betingelse, at den syge er indforstået med etableringen af plejeforholdet.

§ 120. Plejevederlag efter § 119 svarer til 1,5 gange det dagpengebeløb, som modtageren i tilfælde af egen sygdom ville have ret til efter lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. Til selvstændige, som ikke er tilmeldt den frivillige forsikring, kan der udbetales plejevederlag fra 1. fraværsdag. Plejevederlaget kan ikke overstige den hidtidige indtægt, jf. § 9 i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel.

Stk. 2. I ganske særlige tilfælde kan kommunalbestyrelsen beslutte at yde plejevederlag med et højere beløb end anført i stk. 1.

§ 121. Retten til plejevederlag ophører ved plejeforholdets afslutning. Ved den plejkrævendes død bevares retten til plejevederlag i indtil 14 dage efter dødsfaldet. Den plejkrævendes indlæggelse af kortere varighed på sygehus eller lignende medfører ikke i sig selv bortfald af plejevederlag.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan undtagelsesvis træffe afgørelse om ophør af retten til plejevederlag, hvis pleje i hjemmet ikke fortsat kan anses for hensigtsmæssig.

Sygeplejeartikler og lignende

§ 122. Kommunalbestyrelsen kan, såfremt udgiften ikke dækkes på anden vis, yde hjælp til sygeplejeartikler og lignende, når

- 1) nærstående i forbindelse med et etableret plejeforhold, jf. § 119, passer en døende,
- 2) kommunalbestyrelsen varetager plejen helt eller delvis eller kommunalbestyrelsen yder tilskud efter § 95 til hjælp, som familien selv antager, eller
- 3) et hospice varetager plejen.

Stk. 2. Hjælpen ydes uden hensyn til den pågældendes eller familiens økonomiske forhold.

Afsnit VII

Magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten

Kapitel 24

Magtanvendelse

Børn og unge

§ 123. Sikrede afdelinger, isolation, fiksering m.v. i institutioner beregnet for døgnophold for børn og unge må alene anvendes, når forholdene i det enkelte tilfælde gør det absolut påkrævet. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler om betingelserne herfor. Aflåsning om natten af værelser i sikrede afdelinger betragtes ikke som isolation.

Stk. 2. Under ophold i institutioner beregnet til døgnophold for børn og unge kan børn og unge-udvalget, såfremt det er nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges sundhed eller udvikling, uden retskendelse træffe afgørelse om kontrol med barnets eller den unges brevveksling, telefonsamtaler og anden kommunikation med nærmere angivne personer uden for institutionen. Afgørelsen træffes for en bestemt periode. Kontrol af breve og andre henvendelser til og fra offentlige myndigheder og til og fra en eventuel advokat, jf. § 72, stk. 3, må ikke finde sted. En afgørelse efter 1. pkt. kan træffes foreløbigt efter reglerne i § 75, når betingelserne herfor er opfyldt. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler om

kontrol med brevveksling, telefonsamtaler og anden kommunikation.

Stk. 3. Under andre døgnophold uden for hjemmet end nævnt i stk. 1, som er formidlet af kommunen, må magtanvendelse kun ske, når forholdene i det enkelte tilfælde gør det absolut påkrævet. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler herom.

Stk. 4. Over for unge, der efter reglerne i retsplejeloven er anbragt i sikrede afdelinger i stedet for varetægtsfængsling, kan politiet, hvor hensyn til efterforskningen gør det påkrævet, modsætte sig, at den unge modtager besøg, eller forlange, at besøg finder sted under kontrol. Den unge har altid ret til ukontrolleret besøg af sin forsvarer. Hvor hensyn til efterforskningen gør det påkrævet, kan politiet endvidere forlange at gennemse og, hvis det findes påkrævet, standse den unges breve inden modtagelsen eller afsendelsen samt forbyde den unge at foretage telefonsamtaler eller anden kommunikation med personer uden for institutionen eller betinge telefonsamtaler og anden kommunikation af, at samtalen overhøres. Den unge har ret til ukontrolleret brevveksling med retten, forsvareren, justitsministeren og Folketingets Ombudsmand. Den unge skal underrettes om politiets afgørelse og kan forlange den forelagt for retten til afgørelse. Socialministeren fastsætter efter forhandling med justitsministeren i en bekendtgørelse regler om besøg, brevveksling, telefonsamtaler og anden kommunikation.

Voksne

Anvendelsesområde

§ 124. Formålet med bestemmelserne i dette afsnit er at begrænse magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten til det absolut nødvendige. Disse indgreb må aldrig erstatte omsorg, pleje og socialpædagogisk bistand.

Stk. 2. Bestemmelserne i dette afsnit gælder for personer med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, der får personlig og praktisk hjælp samt socialpædagogisk bistand m.v. efter §§ 83-87, behandling efter §§ 101 og 102 eller aktiverende tilbud efter §§ 103 og 104, og som ikke samtykker i en foranstaltning efter §§ 125-129. Det er en forudsætning, at der foreligger den fornødne faglige dokumentation for den nedsatte psykiske funktionsevne.

Stk. 3. Forud for enhver form for magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten skal kommunen foretage, hvad der er muligt for at opnå personens frivillige medvirken til en nødvendig foranstaltning.

Stk. 4. Anvendelse af magt skal stå i rimeligt forhold til det, der søges opnået. Er mindre indgribende foranstaltninger tilstrækkelige, skal disse anvendes.

Stk. 5. Magtanvendelse skal udøves så skånsomt og kortvarigt som muligt og med størst mulig hensyntagen til den pågældende og andre tilstedeværende, således at der ikke forvoldes unødigt krænkelse eller ulempe.

Alarmsystemer

§ 125. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om at anvende personlige alarm- eller pejlesystemer for en person i en afgrænset periode, når

- 1) der er risiko for, at personen ved at forlade bo- eller dagtilbuddet udsætter sig selv eller andre for at lide personskade, og
- 2) forholdene i det enkelte tilfælde gør det påkrævet for at afværge denne risiko.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om at anvende særlige døråbner ved yderdøre for en eller flere personer i en afgrænset periode, når

- 1) der er nærliggende risiko for, at en eller flere personer ved at forlade bo- eller dagtilbuddet udsætter sig selv eller andre for at lide væsentlig personskade, og
- 2) forholdene i det enkelte tilfælde gør det absolut påkrævet for at afværge denne risiko og
- 3) lovens øvrige muligheder forgæves har været anvendt.

Stk. 3. Hvis foranstaltninger efter stk. 2 iværksættes, skal der af hensyn til beboernes frie færden opsættes en døralarm, som sikrer, at beboere, der ikke selv kan betjene den særlige døråbner, får den nødvendige hjælp hertil. Beboere, der er omfattet af foranstaltningen efter stk. 2, vil således alene kunne tilbageholdes, hvis bestemmelsen i § 119 samtidig hermed finder anvendelse.

Fastholdelse mv.

§ 126. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om at anvende fysisk magt i form af at fastholde en person eller føre denne til et andet opholdsrum, når

- 1) der er nærliggende risiko for, at personen udsætter sig selv eller andre for at lide væsentlig personskade, og
- 2) forholdene i det enkelte tilfælde gør det absolut påkrævet.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan undtagelsesvis for en afgrænset periode træffe afgørelse om at anvende fysisk magt i form af at fastholde en person, hvis dette må anses for en absolut nødvendighed for at udøve omsorgspligten i personlige hygiejnesituationer. Det skal samtidig gennem den faglige handlingsplan, jf. § 136, stk. 2, søges sikret, at magtanvendelse i personlige hygiejnesituationer i fremtiden kan undgås.

Tilbageholdelse i boligen

§ 127. Under samme betingelser som i § 125, stk. 2, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om at anvende fysisk magt i form af at fastholde en person for at forhindre denne i at forlade boligen eller for at føre denne tilbage til boligen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om, for hvilken periode tilbageholdelse i boligen kan anvendes, og skal løbende vurdere, om en mindre indgribende foranstaltning kan anvendes.

Anvendelse af beskyttelsesmidler

§ 128. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om at anvende fastspænding med stofseler til kørestol eller andet hjælpemiddel, seng, stol eller toilet for at hindre fald, når der er nærliggende risiko for, at en person udsætter sig selv for at lide væsentlig personskade, og forholdene i det enkelte tilfælde gør det absolut påkrævet.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om, for hvilken periode de i stk. 1 omhandlede beskyttelsesmidler kan anvendes, og vurderer løbende, om en mindre indgribende foranstaltning kan anvendes.

Optagelse i særlige botilbud uden samtykke

§ 129. Kommunalbestyrelsen kan, jf. § 131, indstille til det sociale nævn at træffe afgørelse om, at en person, der modsætter sig flytning eller mangler evnen til at give informeret samtykke hertil, jf. dog stk. 2, skal optages i et bestemt botilbud efter denne lov, botilbud i boliger opført efter den nu ophævede lov nr. 378 af 10. juni 1987 om boliger for ældre og personer med handicap eller botilbud efter lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v., når

- 1) det er absolut påkrævet for, at den pågældende kan få den nødvendige hjælp, og
- 2) hjælpen ikke kan gennemføres i personens hidtidige bolig og
- 3) den pågældende ikke kan overskue konsekvenserne af sine handlinger og
- 4) udsætter sig selv for at lide væsentlig personskade og
- 5) det er uforsvarligt ikke at sørge for flytning.

Stk. 2. For personer med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, jf. § 124, stk. 2, der ikke modsætter sig flytning, men som mangler evnen til at give informeret samtykke til en flytning, og hvor den psykiske funktionsnedsættelse er en konsekvens af en aldersbetinget eller senere erhvervet mental svækkelse, som er fremadskridende, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om optagelse i et bestemt botilbud, hvis kommunalbestyrelsens indstilling tiltrædes af den af statsforvaltningen beskikkede væрге, jf. § 131, når

- 1) ophold i et botilbud med tilknyttet service er påkrævet for, at den pågældende kan få den nødvendige hjælp, og
- 2) det i det konkrete tilfælde omsorgsmæssigt vurderes at være mest hensigtsmæssigt for den pågældende.

Stk. 3. Det skal indgå i kommunalbestyrelsens vurdering efter stk. 1 og 2, hvis en eventuel ægtefælle, samlever eller anden pårørende ikke længere kan varetage den nødvendige hjælp samt opsyn i forhold til den pågældende.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 2 vil kunne påklages til det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Kan kommunalbestyrelsens indstilling ikke tiltrædes af den af statsforvaltningen beskikkede væрге, jf. § 131, indstiller kommunalbestyrelsen til det sociale nævn at træffe afgørelse om optagelse eller flytning til et bestemt botilbud efter stk. 2.

Sagsbehandling, administration m.v.

Det sociale nævns godkendelse

§ 130. Kommunalbestyrelsens beslutninger efter §§ 125, 127 og 128 skal forelægges det sociale nævn til godkendelse, såfremt de træffes mod pågældendes vilje.

Stk. 2. Forelæggelse for det sociale nævn i de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, skal indeholde en redegørelse for

- 1) grundlaget for, at betingelserne for at sætte foranstaltningerne i værk anses for opfyldt,
- 2) den nødvendige faglige dokumentation for den nedsatte funktionsevne,
- 3) den socialpædagogiske hjælp og pleje efter kapitel 16, der har været iværksat før indstilling om iværksættelse af foranstaltningerne,
- 4) den forventede periode, i hvilken foranstaltningerne vil være nødvendige, og
- 5) pårørendes og den eventuelle værges bemærkninger til foranstaltningen.

Stk. 3. Nævnets afgørelse om, hvorvidt beslutningerne efter stk. 1 kan godkendes, skal foreligge inden 1 uge efter, at nævnet har modtaget kommunalbestyrelsens beslutning. Hvis nævnet ikke kan træde sammen, inden fristen er udløbet, kan formanden for nævnet afgøre sagen efter § 71, stk. 4, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Ved det førstkommande møde i nævnet skal nævnet tage stilling til formandens afgørelse.

Stk. 4. Nævnet skal have godkendt beslutningerne efter stk. 1, inden de kan sættes i værk. Hvis det i særlige tilfælde er påkrævet at sætte foranstaltningen i værk, inden det sociale nævns afgørelse foreligger, skal beslutningen snarest muligt og senest inden 2 uger efter, at den er sat i værk, forelægges til godkendelse efter reglerne i stk. 1 og 2.

Det sociale nævns afgørelser om optagelse i særlige botilbud uden samtykke

§ 131. Det sociale nævn træffer afgørelse om optagelse i særlige botilbud uden samtykke efter § 129 efter indstilling fra

kommunalbestyrelsen. Nævnets afgørelse skal træffes senest 2 uger efter modtagelse af kommunalbestyrelsens indstilling.

Stk. 2. Indstillingen skal indeholde en redegørelse for

- 1) grundlaget for, at betingelserne i § 129 anses for opfyldt,
- 2) den nødvendige faglige dokumentation for den nedsatte funktionsevne,
- 3) den hjælp og pleje efter kapitel 16, der har været iværksat eller har været tilbudt den pågældende eller familien, før indstilling om optagelse i et særligt botilbud blev besluttet,
- 4) indretning af den nye bolig og den personlige hjælp, pleje og støtte m.v., som herefter vil kunne stilles til rådighed, og
- 5) personens egne samt de pårørendes og den eventuelle værges bemærkninger til flytningen.

Stk. 3. En ægtefælle eller anden nærtstående person, der deler bolig med den person, som sagen vedrører, er berettiget til at klage over kommunalbestyrelsens afslag på at indstille til optagelse i særlige botilbud efter denne bestemmelse. Klagen kan indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, men ikke for anden administrativ klagemyndighed.

Stk. 4. Har pågældende ikke allerede en værge, skal kommunalbestyrelsen, når der indstilles til flytning, anmode statsforvaltningen om at beskikke en værge efter værgemålsloven.

Stk. 5. Kommunen kan om fornødent anmode om bistand af politiet til at gennemføre en afgørelse om flytning.

Advokatbistand

§ 132. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at personen under sagen får bistand fra en advokat til at varetage sine interesser, i sager om

- 1) tilbageholdelse i boligen m.v. efter § 127 mod den pågældendes vilje eller
- 2) optagelse i særlige botilbud efter § 129, stk. 1.

Stk. 2. Myndigheden betaler udgifterne til advokaten, der modtager salær og godtgørelse for udlæg efter samme regler, som gælder i de tilfælde, hvor der er meddelt fri proces, jf. kapitel 31 i retsplejeloven.

Klage til det sociale nævn

§ 133. Kommunalbestyrelsens beslutninger efter §§ 125, 127 og 128, der ikke træffes mod pågældendes vilje, samt beslutninger efter § 126 kan indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 2. En ægtefælle, en pårørende, en værge eller en anden repræsentant for den person, som foranstaltningen vedrører, kan klage over kommunalbestyrelsens beslutning, når den person, som afgørelsen vedrører, ikke selv er i stand til at klage.

Klage til Ankestyrelsen

§ 134. Det sociale nævns godkendelse efter § 130 af beslutninger om alarmsystemer m.v. efter § 125, tilbageholdelse i boligen m.v. efter § 127, anvendelse af beskyttelsesmidler efter § 128 samt nævnets afgørelser om optagelse i særlige botilbud efter § 129 kan indbringes for Ankestyrelsen inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.

Stk. 2. Det er den person, som afgørelsen vedrører eller kommunalbestyrelsen, der kan klage over de afgørelser, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 3. En ægtefælle, en pårørende, en værge eller en anden repræsentant for den person, som foranstaltningen vedrører, kan klage over det sociale nævns godkendelse samt det sociale nævns afgørelse, når den person, som afgørelsen vedrører, ikke selv er i stand til at klage.

Stk. 4. Når Ankestyrelsen behandler klagen, gælder reglerne i kapitel 9 og 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, bortset fra §§ 63 og 66 i lovens kapitel 10.

Domstolsprøvelse

§ 135. Ved henvendelse til Ankestyrelsen inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen, kan klageren kræve afgørelsen forelagt landsretten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 43 a, når Ankestyrelsens afgørelse omhandler

- 1) tilbageholdelse i boligen m.v. efter § 127 eller
- 2) optagelse i særlige botilbud efter § 129.

Stk. 2. Landsrettens afgørelse kan ikke indbringes for Højesteret. Procesbevillingsnævnet kan dog give tilladelse til anke eller kære af landsrettens afgørelse, hvis sagen har principiel karakter. Ansøgninger om tilladelse til anke eller kære skal fremsættes henholdsvis inden 6 eller 3 måneder efter afgørelsen.

Registrering, indberetning og handleplaner

§ 136. Optagelse i særlige botilbud efter § 129 og enhver form for magtanvendelse, herunder magtanvendelse i forbindelse med foranstaltninger efter §§ 125-128 skal registreres og indberettes til kommunalbestyrelsen for de tilbud kommunalbestyrelsen fører tilsyn med og til regionsrådet for de tilbud regionsrådet fører tilsyn med.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal udarbejde handleplaner i overensstemmelse med § 140 for personer, for hvem der foretages foranstaltninger som nævnt i stk. 1.

Bemyndigelser mv.

§ 137. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler om iværksættelse af foranstaltninger, registrering, indberetning, godkendelse og udarbejdelse af handleplaner, jf. §§ 125-131 og § 136.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler om udpegning af advokater, der yder hjælp i sager efter §§ 127 og 129 og om advokaternes medvirken ved sagens behandling, jf. § 132.

Afsnit VIII

Administration m.v.

Kapitel 25

Kvalitetsstandarder og handleplaner

Kvalitetsstandarder

§ 138. Socialministeren kan i en bekendtgørelse fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal træffe beslutninger om indhold og udførelse af støtte til børn og unge efter denne lov.

§ 139. Socialministeren kan i en bekendtgørelse fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal træffe beslutninger om indhold, omfang og udførelse af tilbud til voksne efter denne lov samt følge disse beslutninger op.

Handleplaner

§ 140. Kommunalbestyrelsen skal udarbejde en handleplan inden der træffes afgørelse om foranstaltninger efter § 52, § 58 eller § 76. Betyder hensynet til barnet eller den unge, at man ikke kan afvente udarbejdelsen af en handleplan, er en kortfattet angivelse af formålet med foranstaltningen tilstrækkelig. Det påhviler da kommunalbestyrelsen snarest muligt og senest inden 4 måneder at opstille en handleplan.

Stk. 2. For unge under 18 år med et behandlingskrævende stofmisbrug skal kommunalbestyrelsen udarbejde en handleplan for den behandling, der skal iværksættes, samt for den nødvendige støtte til den unge. Handleplanen udarbejdes i samarbejde med den unge og dennes familie.

Stk. 3. For unge under 18 år, der har begået voldskriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en handleplan for en indsats, der kan modvirke yderligere kriminalitet og yde den nødvendige støtte til den unge. Handleplanen udarbejdes i samarbejde med den unge og dennes familie.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal udarbejde en foreløbig handleplan, jf. stk. 3, senest 7 dage efter, at kommunen har modtaget dokumentation fra politiet om den begåede kriminalitet.

Stk. 5. En handleplan skal angive formålet med indsatsen, og hvilken indsats der er nødvendig for at opnå formålet. Handleplanen skal bygge på de undersøgelser, der er gennemført, jf. § 50, og opstille mål og delmål i forhold til barnets eller den unges

- 1) udvikling og adfærd,
- 2) familieforhold,
- 3) skoleforhold,
- 4) sundhedsforhold,
- 5) fritid og venskaber og
- 6) andre relevante forhold.

Stk. 6. En handleplan skal endvidere angive indsatsens forventede varighed. I sager om anbringelse uden for hjemmet, jf. § 52, stk. 3, nr. 8 og § 58, skal en handleplan tillige angive, hvilke former for støtte der selvstændigt skal iværksættes over for familien i forbindelse med, at barnet eller den unge opholder sig uden for hjemmet, og i tiden efter barnet eller den unges hjemgivelse.

Stk. 7. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde forældrene at udarbejde en særskilt plan for støtten til forældrene i forbindelse med en anbringelse uden for hjemmet.

§ 141. Når der ydes hjælp til personer under 65 år efter afsnit V, skal kommunalbestyrelsen som led i indsatsen skønne, om det er hensigtsmæssigt at tilbyde at udarbejde en handleplan for indsatsen, jf. dog stk. 2. Ved denne vurdering skal der tages hensyn til borgerens ønske om en handleplan samt karakteren og omfanget af indsatsen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde at udarbejde en handleplan,

- 1) når hjælpen ydes til personer med betydeligt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, eller
- 2) til personer med alvorlige sociale problemer, der ikke eller kun med betydelig støtte kan opholde sig i egen bolig eller som i øvrigt har behov for betydelig støtte for at forbedre de personlige udviklingsmuligheder.

Stk. 3. Handleplanen skal angive

- 1) formålet med indsatsen,
- 2) hvilken indsats der er nødvendig for at opnå formålet,
- 3) den forventede varighed af indsatsen og
- 4) andre særlige forhold om boform, beskæftigelse, personlig hjælp, behandling, hjælpemidler m.v.

Stk. 4. Handleplanen bør udarbejdes ud fra borgerens forudsætninger og så vidt muligt i samarbejde med denne.

Kapitel 26

Godkendelse, opfølgning og tilsyn

Godkendelse

§ 142. Plejefamilier for børn og unge skal være godkendt som generelt egnede af kommunalbestyrelsen i den stedlige kommune.

Stk. 2. Netværksplejefamilier skal være godkendt som konkret egnede i forhold til et bestemt barn eller en bestemt ung af kommunalbestyrelsen i den anbringende kommune.

Stk. 3. Den kommunalbestyrelse, der godkender, jf. stk. 1 og 2, skal i forbindelse med godkendelsen sørge for, at plejefamilien deltager i et kursus i at være plejefamilie.

Stk. 4. Egne værelser, kollegier og kollegielignende opholdssteder, hvor den unge selv råder over sin egen bolig, skal være godkendt som generelt egnede af kommunalbestyrelsen i den stedlige kommune.

Stk. 5. Opholdssteder for børn og unge skal være godkendt som generelt egnede af kommunalbestyrelsen i den stedlige kommune.

Stk. 6. Afgørelser efter stk. 1-5 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 7. Netværksplejefamilier godkendt efter stk. 2, skal have dækket deres omkostninger i forbindelse med barnets eller den unges ophold og kan efter en konkret vurdering få hel eller delvis hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste. Ydelsen fastsættes på baggrund af den tidligere bruttoindtægt.

Stk. 8. Socialministeren kan i en bekendtgørelse fastsætte satser for godtgørelse for udgifter til kost og logi i forbindelse med opholdet og for beregning og regulering af tabt arbejdsfortjeneste efter stk. 7.

§ 143. Socialministeren kan i en bekendtgørelse fastsætte nærmere regler for godkendelse af plejefamilier og opholdssteder efter § 142, stk. 1, 2, 4 og 5.

§ 144. Private botilbud efter § 107 skal være godkendt som generelt egnede af kommunalbestyrelsen i den stedlige kommune. Godkendelsen skal også omfatte den hjælp efter loven, der ydes af det private botilbud under opholdet. Dette gælder dog ikke for tilbud, hvor en kommunalbestyrelse eller et regionsråd har indgået en generel aftale om anvendelse af et botilbud, herunder om tilsyn.

Stk. 2. Afgørelser efter stk. 1 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse nærmere regler om godkendelse og tilsyn for botilbud til voksne.

§ 145. Godkendelser givet efter lov om social service af amtsrådet før 1. januar 2007 overtages af den stedlige kommune og gælder indtil den aftalte revision eller ophør.

Opfølgning og tilsyn

§ 146. Kommunalbestyrelsen skal føre tilsyn med de forhold, hvorunder børn og unge under 18 år i kommunen lever.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen fører sit tilsyn efter stk. 1 på en sådan måde, at kommunen så tidligt som muligt kan få kendskab til tilfælde, hvor der må antages at være behov for særlig støtte til et barn eller en ung under 18 år.

§ 147. Kommunalbestyrelsen skal føre tilsyn med forholdene i den private dagpasning.

§ 148. Kommunalbestyrelsen skal føre løbende tilsyn med barnets eller den unges forhold under opholdet uden for hjemmet. Kommunalbestyrelsen skal som led i tilsynet sikre, at kommunen mindst én gang om året taler med barnet eller den unge under besøg på anbringelsesstedet.

§ 149. Socialministeren kan i en bekendtgørelse fastsætte nærmere regler for tilsyn med plejefamilier, netværksplejefamilier og opholdssteder efter § 142, stk. 1, 2, 4 og 5.

§ 150. Kommunalbestyrelsen skal løbende følge de enkelte sager for at sikre sig, at hjælpen fortsat opfylder sit formål.

Kommunalbestyrelsen skal herunder være opmærksom på, om der er behov for at yde andre former for hjælp. Opfølgningen skal ske ud fra modtagerens forudsætninger og så vidt muligt i samarbejde med denne.

§ 151. Ud over pligten til løbende at konsekvens op på enkeltsager, jf. § 150, har kommunalbestyrelsen pligt til at føre tilsyn med, at de kommunale opgaver efter §§ 83 og 86 løses i overensstemmelse med de afgørelser, kommunalbestyrelsen har truffet efter disse bestemmelser og i henhold til kommunalbestyrelsens vedtagne kvalitetsstandarder, jf. §§ 138 og 139.

Stk. 2. Som led i tilsynsforpligtelsen efter stk. 1 skal kommunalbestyrelsen hvert år foretage mindst ét anmeldt og ét uanmeldt tilsynsbesøg i plejehjem m.v., jf. § 192, i plejeboligbebyggelser, der er omfattet af lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v. eller lov om boliger for ældre og personer med handicap, og i andre tilsvarende boligenheder i kommunen. Tilsynet omfatter indsatsen over for de beboere og lejere, der modtager kommunale serviceydelser. Tilsynet skal ligesom de øvrige kommunale myndighedsopgaver på området udføres af personer, der alene varetager kommunale myndighedsopgaver. Tilsynet må ikke varetages af leverandører eller personer, der udfører opgaver på området.

Stk. 3. Efter hvert tilsynsbesøg udarbejder kommunalbestyrelsen en tilsynsrapport til brug for opfølgningen på tilsynsbesøget. Tilsynsrapporterne offentliggøres og sendes til høring i bruger- og pårørenderådet, jf. § 17, samt i det kommunale ældreråd, jf. § 30 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Den enkelte bruger eller pårørende skal endvidere have tilbud om løbende at få tilsendt tilsynsrapporterne. Kommunalbestyrelsen har pligt til på anmodning fra bruger- og pårørenderådet eller det kommunale ældreråd at tilbyde det pågældende råd en mundtlig præsentation og drøftelse af tilsynsrapporterne.

Stk. 4. Mindst én gang årligt udarbejder og offentliggør kommunalbestyrelsen en samlet redegørelse om tilsynet efter stk. 2 og 3 samt om det sundhedsfaglige tilsyn efter § 6 a i lov om embedslægeinstitutioner m.v. Redegørelsen skal endvidere indeholde en opgørelse over, hvad der i forbindelse med tilsynet er blevet afdækket om sammenhængen mellem de ydelser, der er truffet afgørelse om, og de faktisk leverede ydelser. Redegørelsen offentliggøres og sendes til høring i bruger- og pårørenderådet, jf. § 17, samt i det kommunale ældreråd. Kommunalbestyrelsen drøfter herefter redegørelsen på et møde med henblik på opfølgning af tilsynet.

Kapitel 27

Underretningspligt

§ 152. Hvis en familie med et eller flere børn under 18 år flytter fra én kommune til en anden kommune og fraflytningskommunen finder, at et eller flere børn har behov for særlig støtte, skal fraflytningskommunen underrette tilflytningskommunen herom.

§ 153. Socialministeren kan i en bekendtgørelse fastsætte regler, hvorefter personer, der udøver offentlig tjeneste eller hverv, skal underrette kommunen, hvis de under udøvelsen af tjenesten eller hvervet får kendskab til forhold, der giver formodning om, at et barn eller en ung under 18 år har behov for særlig støtte.

Stk. 2. Socialministeren kan i en bekendtgørelse fastsætte regler om underretningspligt for andre grupper af personer, der under udøvelse af deres erhverv får kendskab til forhold, som bevirker, at der kan være anledning til foranstaltninger efter denne lov.

Stk. 3. Socialministeren kan i en bekendtgørelse fastsætte regler, hvorefter personer, der udøver offentlig tjeneste eller hverv, skal underrette kommunen, hvis de under udøvelsen af deres tjeneste eller hverv får kendskab til en gravid kvinde med alvorlige misbrugsproblemer, der giver formodning om, at der er behov for støtte. Socialministeren kan i en bekendtgørelse fastsætte tilsvarende regler for andre grupper, der under udøvelsen af deres erhverv får kendskab til sådanne forhold.

Stk. 4. Socialministeren kan i en bekendtgørelse fastsætte regler, hvorefter

- 1) praktiserende læger, speciallæger og andre, der virker inden for social- og sundhedsvæsenet, kan videregive oplysninger om børn og unge under 18 år med nedsat synsfunktion til John F. Kennedy Institutet – Statens Øjenklinik, for at klinikken kan varetage sine behandlingsmæssige og administrative aktiviteter, og
- 2) John F. Kennedy Institutet – Statens Øjenklinik kan videregive de i nr. 1 nævnte oplysninger til social-, sundheds- og undervisningsmyndigheder for at sikre, at nødvendige foranstaltninger til afhjælpning af nedsat synsfunktion kan iværksættes.

§ 154. Den, der får kendskab til, at et barn eller en ung under 18 år fra forældres eller andre opdrageres side udsættes for vanrøgt eller nedværdigende behandling eller lever under forhold, der bringer dets sundhed eller udvikling i fare, har pligt til at underrette kommunen.

§ 155. Hvis kommunen modtager en underretning, om at et barn eller en ung kan have behov for særlig støtte, skal kommunalbestyrelsen senest 6 hverdage efter modtagelse af underretningen sende en bekræftelse for modtagelsen.

Kapitel 28

Straffebestemmelser

§ 156. Den, som tilskynder eller hjælper et barn eller en ung, der er anbragt uden for hjemmet efter denne lov, til at undvige eller holder den undvegne skjult, straffes med hæfte eller fængsel i indtil 2 år eller under formildende omstændigheder med bøde.

§ 157. Den, der i strid med reglerne i denne lov anbringer eller modtager et barn eller en ung i pleje eller fjerner et barn eller en ung fra familiepleje, straffes med bøde.

Kapitel 29

Betaling og tilbagebetaling

Betaling

§ 158. Den, der modtager hjælp efter denne lov til sig selv, sin ægtefælle eller sine børn, skal, medmindre andet er bestemt i denne lov, betale for den hjælp, der modtages.

Stk. 2. Er der ikke betalt rettidigt, inddrives betalingen efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter.

Stk. 3. Er der ikke betalt rettidigt, indtræder kommunen for et beløb, der svarer til den skyldige betaling, i retten til

udbetaling af overskydende skat og arbejdsmarkedsbidrag med godtgørelse og renter samt tilbagebetaling efter kildeskattelovens § 55.

Stk. 4. Socialministeren kan i en bekendtgørelse fastsætte regler om opkrævning af et gebyr ved ikke rettidig betaling for ydelser efter denne lov.

§ 159. Forældrene og barnet eller den unge betaler for døgnopholdet, jf. § 52, stk. 3, nr. 8 og §§ 58 og 60 efter regler, der fastsættes af socialministeren i en bekendtgørelse.

§ 160. Den unge betaler for døgnophold efter § 76, stk. 3, nr. 1, og for udslusningsophold efter § 76, stk. 3, nr. 4, efter regler, der fastsættes af socialministeren i en bekendtgørelse.

§ 161. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler om betaling for tilbud efter kapitel 16 samt om opgørelse af indkomstgrundlaget for betalingen.

Stk. 2. Der opkræves ikke betaling for udgifter til personale, når hjælpen efter § 83, stk. 1, og §§ 84 og 85 er varig.

Stk. 3. Uanset bestemmelsen i stk. 2 kan der opkræves betaling for personaleudgifter til madserviceordninger.

§ 162. Personer, der har ophold i boformer efter § 108, og som får pension efter § 14, stk. 1 eller 2, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., betaler henholdsvis 15.204 kr. og 7.596 kr. om året for den særlige service m.v., som følger af opholdet.

Stk. 2. For personer, der på grund af nedsat funktionsevne har nødvendige udgifter i forbindelse med individuelle aktiviteter, som ikke dækkes af opholdet i boformen, nedsættes eller bortfalder betalingen efter stk. 1.

Stk. 3. Personer, der er tilkendt førtidspension efter de fra 1. januar 2003 gældende regler, er ikke omfattet af bestemmelsen om servicebetaling efter stk. 1.

§ 163. Ved ophold i boformer efter §§ 107-110 gælder de almindelige regler for hjælp efter denne lov.

Stk. 2. Beboerne betaler for ophold i boformer efter §§ 107-110, jf. dog stk. 3. For beboere i vedvarende botilbud, jf. § 108, fastsættes betalingen med udgangspunkt i bygningens omkostninger. Beboere i midlertidige botilbud, der bevarer egen bolig under opholdet, betaler som udgangspunkt ikke for boligen.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler om betaling og om nedsættelse af betalingen med et beløb, der opgøres efter så vidt muligt lignende regler som i lov om boligstøtte.

Tilbagebetaling

§ 164. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om tilbagebetaling,

1) når en person mod bedre vidende har undladt at give oplysninger som krævet i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, eller

2) når en person mod bedre vidende uberettiget har modtaget hjælp efter denne lov.

§ 165. Tilbagebetalingskravet gennemføres ved en betalingsordning. Fastsættelse af betalingsordning og inddrivelse af gæld sker efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik.

Kapitel 30

Klage og domstolsprøvelse

§ 166. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter denne lov kan, medmindre andet er fastsat i denne lov eller i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 2. En klage over en afgørelse om hjælp efter §§ 83 og 84 kan først indbringes for det sociale nævn, når

1) klagen har været behandlet af klagerådet, jf. § 41, stk. 1, nr. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, og

2) kommunalbestyrelsen har taget stilling til klagerådets indstilling.

§ 167. Afgørelser om valg af anbringelsessted og ændret anbringelsessted efter § 69, stk. 1 og 2, kan af barnet eller den unge, der er fyldt 12 år, samt af forældremyndighedsindehaveren indbringes for det sociale nævn efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 2. Afgørelser om behandling, uddannelse, samvær med personer fra netværket m.v., jf. § 69, stk. 2, samt afgørelser om samvær og kontakt efter § 71, stk. 2, kan af den unge, der er fyldt 15 år, og af forældremyndighedsindehaveren indbringes for det sociale nævn efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. I det omfang afgørelsen angår den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, kan afgørelsen af denne på samme måde indbringes for det sociale nævn.

Børn- og ungeudvalgets afgørelser

Klage til Ankestyrelsen

§ 168. Afgørelser truffet af børn og unge-udvalget, jf. § 74, kan indbringes for Ankestyrelsen inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. En klage over en afgørelse efter § 75, stk. 3, kan dog ikke behandles af Ankestyrelsen,

så længe der verserer en sag om anbringelse efter § 58 for børn og unge- udvalget.

Stk. 2. Berettiget til at indbringe en sag for Ankestyrelsen er forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år. Afgørelser efter § 71, stk. 3, og § 123, stk. 2, der angår den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, kan tillige af denne indbringes for Ankestyrelsen. Endvidere kan plejeforældrene indbringe afgørelser efter § 78, stk. 4.

Stk. 3. Indbringelse af sagen for Ankestyrelsen hindrer ikke iværksættelse af de besluttede foranstaltninger m.v. Dog kan styrelschefen under ganske særlige omstændigheder bestemme, at en afgørelse ikke må iværksættes, før Ankestyrelsen har truffet afgørelse i sagen.

Stk. 4. Ved behandlingen i Ankestyrelsen finder § 72, § 73 og § 74, stk. 2 og 3, tilsvarende anvendelse. Dette gælder også, når Ankestyrelsen behandler en sag efter § 65, stk. 4.

Stk. 5. I forbindelse med behandlingen af sagen i Ankestyrelsen har forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 12 år, ret til at få dækket udgifter til transport til møder i Ankestyrelsen.

Domstolsprøvelse

§ 169. Ankestyrelsens afgørelser efter § 65, stk. 3, og § 168 kan ved henvendelse til Ankestyrelsen inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen, kræves forelagt for landsretten.

Stk. 2. Er Ankestyrelsens afgørelse stadfæstet ved dom, kan fornyet prøvelse for retten kun kræves, hvis sagen på ny har været forelagt Ankestyrelsen til afgørelse.

§ 170. Landsretten tiltrædes af en dommer, der er sagkyndig i børneforsorg, og en dommer, der er sagkyndig i børne- eller ungdomspsykiatri eller i psykologi.

Stk. 2. Sagerne behandles efter retsplejelovens regler om borgerlige sager, herunder kapitel 43 a om prøvelse af administrativt bestemt frihedsberøvelse med de i dette kapitel angivne ændringer.

Stk. 3. Som parter anses forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år, uanset om den pågældende har krævet afgørelsen forelagt for landsretten.

Stk. 4. Retten kan bestemme, at retsmøderne skal foregå for lukkede døre.

Stk. 5. Ved offentlig gengivelse af forhandlingerne i retten eller af dommen må der ikke uden rettens tilladelse ske offentliggørelse af navn, stilling eller bopæl for nogen af de under sagen nævnte personer eller på anden måde offentliggørelse af de pågældendes identitet. Overtrædelse af forbudet straffes med bøde.

Stk. 6. Ved afgivelse af dissens angives dommernes navne ikke.

§ 171. Landsrettens afgørelse kan ikke indbringes for Højesteret. Procesbevillingsnævnet kan dog give tilladelse til anke eller kære af landsrettens afgørelse til Højesteret, hvis sagen er af principiel karakter. Ansøgning om tilladelse til anke eller kære må fremsættes henholdsvis inden 6 og 3 måneder efter afgørelsen.

§ 172. De i § 170 nævnte dommere beskikkes af domstolsstyrelsen efter forhandling med socialministeren.

Domstolsstyrelsen fastsætter deres antal og træffer bestemmelse om vederlag og rejsegodtgørelse. De beskikkede skal være myndige, må ikke være under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7 og skal være uberygtede og vederhæftige.

Stk. 2. Beskikkelse gælder for 4 år. En dommer afgår ved udgangen af den måned, i hvilken den pågældende fylder 70 år.

Stk. 3. Ingen, der opfylder betingelserne i stk. 1, kan afslå at modtage beskikkelse, medmindre den pågældende er over 65 år eller har anden rimelig fritagelsesgrund.

Stk. 4. Udtagelsen for den enkelte sag blandt de beskikkede dommere foretages af præsidenten for vedkommende landsret. Ingen kan udtages, som ifølge §§ 60 og 61 i retsplejeloven ville være udelukket fra at handle som dommer i sagen.

Afsnit IX

Finansiering og refusion m.v.

Kapitel 31

Finansiering

§ 173. Kommunen afholder endeligt udgifterne efter denne lov medmindre andet er fastsat.

§ 174. Socialministeren kan i en bekendtgørelse fastsætte regler om principperne for finansieringen af ophold i de mest specialiserede lands- og landsdelsdækkende tilbud, som drives af regionerne.

§ 175. Staten afholder udgifterne til den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation samt tilbudsportalen, jf. kapitel 4.

Statsrefusion

§ 176. I de tilfælde, hvor udgifterne til hjælp og støtte i en konkret sag overstiger en årlig udgift på 0,8 mio.kr. eller mere, refunderer staten 25 pct. af den del af kommunens udgifter, som ligger over dette beløb. For den del af udgiften, der overstiger 1,5 mio. kr. årligt udgør statsrefusionen 50 pct.

Stk. 2. Kommunen kan ikke få refusion for udgifter til rådgivning, tilsyn og administration, herunder udgifter til

lægeerklæringer, advokatbistand efter § 135 m.v.

Stk. 3. Socialministeren kan i en bekendtgørelse fastsætte nærmere regler om statsrefusionen efter denne bestemmelse.

Stk. 4. I 2007 indtræder statsrefusionen på 25 pct. fra 0,4 mio.kr. årligt og 50 pct. fra 0,8 mio.kr. årligt. I 2008 indtræder refusionen på 25 pct. ved 0,5 mio.kr. årligt, og 50 pct. ved 1 mio.kr. årligt. I 2009 indtræder refusionen på 25 pct. ved 0,6 mio.kr. årligt og 50 pct. ved 1,2 mio.kr. årligt.

§ 177. Staten refunderer 50 pct. af kommunens udgifter til:

- 1) Tilskud efter § 41 til merudgifter ved forsørgelse i hjemmet af barn under 18 år med betydeligt og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.
- 2) Hjælp efter § 42 til dækning af tabt arbejdsfortjeneste til personer, der i hjemmet forsørger et barn under 18 år med betydeligt og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne m.v.
- 3) Gratis advokatbistand, jf. § 72.
- 4) Tilskud efter § 100 til dækning af nødvendige merudgifter ved forsørgelsen af personer med betydeligt og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.
- 5) Boformer efter §§ 109 og 110, herunder udgifter til bistands-, støtte-, beskæftigelses- og aktivitetstilbud m.v. i forbindelse med boformen.

§ 178. Socialministeren kan bestemme, at udgifterne vedrørende midlertidige boformer efter § 109 og § 110, stk. 1, herunder udgifter til bistands-, støtte-, beskæftigelses- og aktivitetstilbud m.v. i forbindelse med boformen, i særlige tilfælde afholdes fuldt ud af staten enten i form af tilskud eller som rente og afdragsfrit lån.

Stk. 2. Socialministeren kan bestemme, at udgifterne vedrørende beskæftigelses-, aktivitets- og samværstilbud efter §§ 103 og 104 for personer med særlige sociale problemer i ganske særlige tilfælde afholdes fuldt ud af staten enten i form af tilskud eller som rente- og afdragsfrit lån.

§ 179. Staten yder forskudsrefusion af en kommunes refusionsberettigende udgifter efter denne lov.

§ 180. Staten afholder udgifterne til den uvildige konsulentfunktion efter § 15.

Udgifter til udlændinge

§ 181. Staten afholder efter reglerne i stk. 2 og 3 udgifter til en udlænding, der har fået opholdstilladelse efter

- 1) udlændingelovens §§ 7 eller 8,
- 2) udlændingelovens § 9 b,
- 3) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b,
- 4) udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2, som konsekvens af tilknytning til en i Danmark fastboende person, når denne person selv har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1-3, eller når tilknytningen kan føres tilbage til en sådan person,
- 5) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet til personer over 18 år, hvis fader eller moder har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1,
- 6) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er meddelt en ægtefælle til eller et barn af en person med opholdstilladelse som nævnt i nr. 2 og 3,
- 7) udlændingelovens § 9 c, når tilladelsen er meddelt en asylsøgende udlænding,
- 8) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet som konsekvens af en tilknytning til en mindreårig asylansøgende udlænding, som har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 9 c, eller
- 9) udlændingelovens § 9 e.

Stk. 2. Staten afholder fuldt ud udgifter til hjælp efter § 41, § 42, § 52, stk. 3, nr. 1-7 og nr. 9-10, § 53, stk. 4-5, § 54, § 76, stk. 2 og stk. 3, nr. 2 og 3, § 96, § 98 og § 100 i de første 3 år efter datoen for opholdstilladelsen.

Stk. 3. Uanset bestemmelserne i stk. 2 afholder staten en kommunes udgifter til

- 1) udlændinge, som inden 12 måneder efter datoen fra opholdstilladelsen på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne anbringes i døgnophold, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv, og
- 2) udlændinge, når tilladelsen er meddelt en mindreårig asylsøger, dog længst indtil modtageren fylder 18 år eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet.

Regulering

§ 182. Fradragsbeløb og den maksimale betaling pr. time, der fastsættes i medfør af § 161, stk. 1, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Fradragsbeløb afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100. Den maksimale betaling pr. time afrundes til nærmeste kronebeløb.

Stk. 2. De beløb, der er nævnt i § 162, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 12.

Stk. 3. Det beløb, der er nævnt i § 114, stk. 1, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om

en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 1.000.

Stk. 4. Det beløb, der er nævnt i § 41, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 8.

Stk. 5. Det beløb, der er nævnt i § 112, stk. 5, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste kronebeløb.

Stk. 6. Det beløb, der er nævnt i § 118, stk. 2, reguleres én gang årligt pr. 1. januar med 2,0 pct. tillagt eller fratrukket en tilpasningsprocent for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste kronebeløb. Regulering foretages første gang pr. 1. januar 2003.

Stk. 7. Det beløb, der er nævnt i § 45, stk. 3, og § 97, stk. 4, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste kronebeløb. Regulering foretages første gang den 1. januar 2005.

Stk. 8. De beløb, der er nævnt i § 176, reguleres en gang årligt den 1. januar, første gang pr. 1. januar 2007 med den faktiske udvikling i lønninger og priser i den kommunale sektor i året 2 år forud for det år, hvor beløbene skal gælde. Beløbene afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100. Socialministeren offentliggør de regulerede beløb.

§ 183. Skatteministeren stiller oplysninger til rådighed til brug for opgørelse af indkomstgrundlaget, jf. §§ 114 og 161.

Stk. 2. Skatteministeren træffer bestemmelse om, hvilke myndigheder der skal opgøre indkomstgrundlaget.

Kapitel 32

Forsøgsbestemmelser

§ 184. Socialministeren kan efter indstilling fra kommunalbestyrelsen godkende, at der for en forsøgsperiode oprettes andre tilbud end dem, der er omtalt i denne lov.

Stk. 2. Socialministeren kan endvidere efter indstilling fra kommunalbestyrelsen for en forsøgsperiode godkende ordninger, der fraviger reglerne om visitation, ydelser og finansiering. Der kan dog ikke godkendes forsøgsordninger om tilbud til børn og unge, der medfører fravigelse fra de almindelige regler om forældrebetaling.

§ 185. Ministeren for familie- og forbrugeranliggender kan efter indstilling fra kommunalbestyrelsen godkende, at der for en forsøgsperiode oprettes andre tilbud end dem, der fremgår af §§ 19 bortset fra de dele, der vedrører den målrettede indsats over for børn og unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med et andet særligt behov for støtte samt 20-31, 33-35, 37-40 og 44.

Stk. 2. Ministeren for familie- og forbrugeranliggender kan endvidere efter indstilling fra kommunalbestyrelsen for en forsøgsperiode godkende ordninger, der fraviger reglerne om visitation, ydelser og finansiering. Der kan dog ikke godkendes forsøgsordninger om tilbud til børn og unge, der medfører fravigelse fra de almindelige regler om forældrenes egenbetaling.

Kapitel 33

Kontaktudvalg, udviklingsråd og redegørelser

§ 186. Kontaktudvalget skal mindst én gang i hver valgperiode drøfte, om der i regionen er sociale institutioner, som mere hensigtsmæssigt kan overgå til den pågældende beliggenhedskommunes ansvar.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse nærmere retningslinier for kommunens overtagelse af institutioner efter stk. 1.

§ 187. Der nedsættes i hver region for en 4-årig periode et udviklingsråd, som skal følge og drøfte udviklingen på denne lovs område samt specialundervisningsområdet. Udviklingsrådet sammensættes af repræsentanter for kommunerne i regionen, repræsentanter for regionen samt repræsentanter for brugerne. Statsforvaltningen er sekretariat for udviklingsrådet og afholder udgifter til sekretariatsmæssig bistand til udviklingsrådet.

Stk. 2. Kommunerne i regionen og regionen sender årligt en redegørelse om udviklingen på det sociale område og specialundervisningsområdet til udviklingsrådet.

Stk. 3. Statsforvaltningen kan beslutte, at medlemmer af udviklingsrådet, som ikke er kommunalbestyrelsesmedlemmer, får diæter, erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste og udgiftsgodtgørelse efter reglerne i § 16 a i lov om kommunernes styrelse.

§ 188. Udviklingsrådet udarbejder årligt en redegørelse til Socialministeriet og Undervisningsministeriet om udviklingen. Redegørelsen omfatter egne undersøgelser, oplysninger fra informations- og analysesystemet i stk. 2 og kommunernes og regionens redegørelser, herunder kommunernes årlige redegørelser til regionen i henhold til § 5, stk. 3.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter efter forhandling med undervisningsministeren i en bekendtgørelse nærmere regler for:

1) Redegørelsespligten efter stk. 1.

2) Et centralt informations- og analysesystem til brug for udviklingsrådenes arbejde på det sociale område, herunder for indsamling af data og udarbejdelse af specialundersøgelser, der skal dokumentere udviklingen. Informations- og analysesystemet kan anvendes på specialundervisningsområdet.

Kapitel 34

Ikrafttrædelse og overgangsbestemmelser

§ 189. Loven træder i kraft den 1. januar 2007. Samtidig ophæves lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 708 af 29. juni 2004.

Stk. 2. Bestemmelserne i §§ 6 og 190 træder i kraft 1. januar 2006.

§ 190. I løbet af 2006 drøfter forberedelsesudvalgene og sammenlægningsudvalgene, om der er amtslige institutioner og tilbud, som mere hensigtsmæssigt kan overgå til beliggenhedskommunerne allerede fra 1. januar 2007.

Stk. 2. Såfremt en kommune ønsker at overtage en institution eller et tilbud, og der ikke kan opnås enighed herom, træffer delingsrådet endelig afgørelse.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse nærmere retningslinier for drøftelserne efter stk. 1 og delingsrådets afgørelse efter stk. 2 samt nærmere retningslinier for kommunens overtagelse af institutioner efter stk. 1.

§ 191. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter efter aftale med Færøernes landsstyre og Grønlands hjemmestyre i en bekendtgørelse regler om visitation, betaling og refusion samt besøgsrejser m.v., når personer på foranledning af færøske eller grønlandske sociale myndigheder får ophold i Danmark og modtager tilbud efter denne lov. Tilsvarende kan der efter aftale fastsættes regler i en bekendtgørelse for personer, der fra Danmark får ophold på Færøerne eller i Grønland på foranledning af danske sociale myndigheder.

Stk. 3. Uenighed mellem færøske eller grønlandske sociale myndigheder og danske sociale myndigheder om deres forpligtelser efter disse regler afgøres af Den Sociale Ankestyrelse.

§ 192. Regionen og kommunalbestyrelsen driver de bestående plejehjem og beskyttede boliger efter de hidtil gældende regler i lov om social bistand. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler herom, herunder regler, der er tilnærmet reglerne for ældreboliger og plejeboliger efter lov om almene boliger m.v., samt regler om beskyttelse mod ufrivillig flytning inden for et plejehjem eller en beskyttet bolig.

§ 193. Kommunalbestyrelsen skal til puljeordninger oprettet i perioden 27. juni 1992 til 31. december 1993 i tilknytning til virksomheder beliggende i andre kommuner yde et fast tilskud pr. barn, der er optaget i ordningen.

Stk. 2. Tilskuddet skal svare til halvdelen af ordningens driftsudgifter pr. plads, dog højst halvdelen af de gennemsnitlige driftsudgifter til dagtilbud for den pågældende aldersgruppe i kommunen. Kommunalbestyrelsen kan efter aftale med virksomheden yde et højere tilskud.

Stk. 3. Bestemmelsen i § 29, stk. 2, sidste pkt., finder anvendelse på aftaler om tilskud til puljeordninger for børn, som er indgået efter ikrafttræden af lov nr. 1124 af 22. december 1993 om ændring af lov om social bistand.

§ 194. Kommunalbestyrelserne overtager med virkning fra den 1. januar 2007 de i § 67, stk. 1 omhandlede institutioner, som er oprettet af amtskommunerne eller er godkendt af amtskommunerne.

§ 195. Regionsrådene overtager med virkning fra den 1. januar 2007 de i § 5, stk. 1 og stk. 2 omhandlede boformer, institutioner og tilbud, som er oprettet af amtskommunerne eller som er godkendt af amtskommunerne inden for regionen.

Stk. 2. Regionerne overtager dog ikke ansvaret for boformer, institutioner og tilbud jf. stk. 1 og stk. 2, som er etableret eller godkendt af Københavns, Frederiksberg og Bornholms kommuner.

Stk. 3. Regionerne overtager med virkning fra den 1. januar 2007 ansvaret for tilbud oprettet efter §§ 5 og 6 i den hidtil gældende lov om udlægning af åndssvageforsorgen og den øvrige særforsorg m.v.

§ 196. Kommunalbestyrelsen kan i en overgangsperiode på 4 år fra lovens ikrafttræden anmode regionsrådet om midlertidigt at varetage kommunale driftsopgaver, der ligger i naturlig tilknytning til regionens opgaver, og hvor regionen derfor har særlige kompetencer i forhold til opgavevaretagelsen.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget er en del af den samlede lovgivningsmæssige gennemførelse af en ny kommunalreform.

Forslaget er således et led i udmøntningen af regeringens aftale fra juni 2004 med Dansk Folkeparti om en strukturreform

og den efterfølgende aftalte udmøntningsplan fra september 2004.

Aftalen indebærer, at der gennemføres en kommunalreform, som grundlæggende ændrer rammerne for varetagelsen af de offentlige opgaver og den offentlige service i Danmark.

Reformen tegner en ny offentlig sektor, hvor kommuner, regioner og stat har hver sin opgavemæssige identitet. Staten fastlægger de overordnede rammer. Kommunerne varetager de direkte borgerrettede opgaver og bliver dermed for borgere og virksomheder hovedindgangen til den offentlige sektor. Fem nye regioner får ansvaret for sundhedsvæsenet samt regionale udviklingsopgaver og får ansvaret for at løse visse driftsopgaver for kommunerne.

Reformen indebærer, at amtskommunerne, HS og Hovedstadens Udviklingsråd nedlægges, at der sker en ny fordeling af de opgaver, der løses i den offentlige sektor, mellem kommuner, regioner og statslige myndigheder, og at antallet af skatteudskrivende niveauer reduceres fra tre til to.

Det foreliggende lovforslag udmønter den del af aftalen, der vedrører det sociale område. Samtidig med dette lovforslag fremsættes forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og andre love.

Lovforslaget indebærer, at der gennemføres en ny servicelov og at den gældende servicelov, som lovteknisk er bygget op efter den hidtidige kommunale/amtskommunale struktur, samtidig ophæves. Fremsættelsen af en ny samlet servicelov, som alternativ til en ændring af den gældende servicelov, er begrundet i hensynet til, at principperne i den nye struktur om et mere entydigt, enstrengt og overskueligt offentligt system på det sociale område bør afspejle sig i servicelovens strukturelle opbygning, således at strukturaftalen også finder den bedst mulige formmæssige udmøntning.

Forslaget til en ny servicelov, som led i udmøntningen af strukturaftalen på det sociale område, ændrer reglerne om myndighedsstrukturen på det sociale område. Det vil sige reglerne om myndigheds-, forsynings- og finansieringsansvaret for ydelser og tilbud efter loven. Lovforslaget indebærer, at myndighedsansvaret, forsyningsansvaret i forhold til borgeren, og finansieringsansvaret for tilbud og ydelser efter serviceloven samles i kommunen. Amtskommunerne nedlægges og de nye regioner får et leverandøransvar i forhold til kommunerne, der omfatter de opgaver, som amtskommunerne hidtil har varetaget.

Lovforslaget medfører ikke ændringer i forhold til tilbuddenes indhold, borgernes ret til ydelser og deres ret til at klage over afgørelser.

Forslaget om udmøntning af kommunalreformen på det sociale område ledsages af nogle forslag, som ikke direkte berører myndighedsstrukturen, men som har til formål at sikre dialogen om udviklingen på området og kvaliteten i ydelserne i forhold til brugerne, fx forslaget om at udviklingen konsekvens og overvåges i de første fire år med regionale udviklingsråd som fora for drøftelser og indførelsen af handicapråd i alle kommuner.

I lovforslaget indgår endelig en række af de bemærkninger, der er fremkommet som led i Socialministeriets projekt om retssikkerhed og formidling. Projektet har blandt andet behandlet spørgsmål om borgernes, myndighedernes mv. forståelse og tilgang til sproget i sociallovgivningen, og bemærkningerne indeholder forslag til en mere entydig sprogbrug i lovgivningen. Som konsekvens af disse bemærkninger er der i lovforslaget medtaget en række redaktionelle ændringer.

Afsnit 4 beskriver disse ændringer nærmere.

2. Lovforslagets baggrund og formål

På det sociale område indebærer aftalen om strukturreformen, at der skabes en klar og entydig ansvarsfordeling samtidig med, at de sociale opgaver i højere grad løses på mere kvalificeret måde, i nærmiljøet og i tæt samspil med de almindelige tilbud. Den brede vifte af tilbud og den særlige ekspertise, som borgerne og kommunerne kan benytte i dag, skal udvikles og understøttes.

På det sociale område indeholder aftalen om strukturreformen følgende hovedelementer:

- Kommunerne finansierer og varetager alle myndighedsopgaver på det sociale område, herunder tilsyn med den enkelte borger. Kommunerne har ansvaret for at sikre, at der er sociale tilbud til egne borgere.
- Der indføres i tilknytning til de kommende ændringer af tilskuds- og udligningssystemet en central refusionsordning, der skal sikre kommunerne mod meget store udgifter i de dyreste enkeltsager.
- Regionerne overtager som udgangspunkt driften af alle de nuværende amtslige institutioner og tilbud i regionen, bortset fra tilbud til børn og unge med sociale eller adfærdsmæssige problemer, der overtages af kommunerne. Regionerne får et leverandøransvar i forhold til kommunerne. Driften finansieres hovedsageligt ved takstbetaling fra kommunerne.
- Regionernes leverandøransvar omfatter en forpligtelse til at tilpasse kapaciteten i og udvikle de regionale institutioner og tilbud på baggrund af en årlig rammeaftale mellem kommuner og region.
- København og Frederiksberg kommuner samt Bornholms Regionskommune beholder deres nuværende institutioner.
- Der etableres en national videns- og specialrådgivningsorganisation, der samler langt hovedparten af den nuværende indsats med hensyn til at indsamle, bearbejde og formidle viden samt at rådgive og tilbyde udredning til kommuner og borgere i de mest specialiserede og komplicerede enkeltsager.
- Der oprettes handicapråd i alle kommuner.

- Der oprettes en tilbudsportal, der indeholder en oversigt over alle kommunale, regionale og godkendte private tilbud, samt en indholdsmæssig beskrivelse af tilbuddene.
- I en 4-årig overgangsperiode etableres udviklingsråd, der skal følge udviklingen på området tæt.

Målet med kommunalreformen på det sociale område er dermed at sikre en udvikling, hvor der er kvalificerede tilbud til udsatte børn og unge, udviklingshæmmede, handicappede, sindslidende og stofmisbrugere m.v. Alle borgere med behov for en socialfaglig indsats skal have de nødvendige botilbud og anden hjælp i deres nærmiljø, og i sammenhæng med det liv, som leves af andre borgere.

De sociale opgaver skal af hensyn til borgeren i højere grad løses i nærmiljøet og i tæt samspil med de almindelige tilbud. Det giver bedre muligheder for lokalt at tilbyde sammenhængende og fleksible løsninger tilpasset den enkelte borgers behov, og det mindsker samtidig risikoen for, at borgere med specielle handicaps isoleres i forhold til familie og netværk som led i specialiserede forløb.

Borgeren skal kun henvende sig ét sted for at få hjælp. Der skal derfor kun være én myndighed, der har ansvaret for alle tilbud på socialområdet. Dette indebærer også en styrkelse af borgerens retssikkerhed, fordi ansvaret for alle afgørelser og tilbud til borgeren samles et sted.

Borgere med specielle behov skal have fuld adgang til specialiserede tilbud og behandling, der bevares og udvikles. Regionerne får et ansvar for at levere de tilbud til kommunerne, som hidtil har været omfattet af amtskommunernes opgavevaretagelse. Kommunerne kan dog selv oprette og drive alle typer af tilbud.

Den nuværende opgavefordeling på det sociale område indeholder en dobbelt myndighedsstruktur, hvor kommuner og amtskommuner har et selvstændigt myndigheds-, forsynings- og finansieringsansvar i forhold til en række opgaver. Den nuværende fordeling af en række sociale opgaver på to niveauer - kommune og amtskommune - modvirker dermed hensynene bag aftalen om strukturreformen, fordi de to myndigheder skal være enige om økonomien og det socialfaglige indhold. Dette kan medføre overlap i opgaveløsningen, hvor borgeren henvises imellem myndighederne, lang ventetid, ligesom det hæmmer samspillet mellem normalsystemet og de specialiserede tilbud.

3. Lovforslagets indhold

Lovforslaget indeholder følgende elementer:

Et samlet kommunalt ansvar for borgeren på det sociale område

Lovforslaget indebærer, at det hidtil dobbelte myndigheds-, forsynings- og finansieringsansvar på det sociale område samles i kommunen.

Lovforslaget indebærer dermed, at den enkelte kommune får et samlet ansvar for at træffe afgørelse om borgerens visitation til et tilbud, ansvar for at sikre, at der er relevante sociale tilbud til borgerne samt ansvaret for finansieringen af tilbuddene. Kommunens ansvar for at sikre, at der er sociale tilbud til borgerne betyder, at kommunen har pligt til at sikre, at der er de nødvendige sociale tilbud til stede enten i form af kommunens egne institutioner og tilbud, eller ved køb af pladser i tilbud i private institutioner, regionale tilbud eller tilbud i andre kommuner.

Børn og unge med sociale og adfærdsmæssige problemer til kommunerne

Lovforslaget indebærer, at kommunerne overtager de nuværende amtslige institutioner for børn og unge, som på grund af sociale eller adfærdsmæssige problemer har behov for at blive anbragt uden for hjemmet, bortset fra sikrede afdelinger for unge kriminelle.

Kommunerne overtager endvidere de rettigheder og pligter, som amterne har i forhold til de selvejende institutioner inden for disse områder.

Regionalt leverandøransvar

Lovforslaget indebærer, at regionerne har ansvaret for efter aftale med kommunerne i regionen at etablere pladser i de boformer, institutioner og tilbud, der hidtil har været omfattet af amtskommunernes opgavevaretagelse.

Regionernes pligt til at levere sociale tilbud til kommunerne omfatter dermed sikrede afdelinger for unge kriminelle og tilbud til børn og voksne med handicap, tilbud til sindslidende med omfattende behov for hjælp, pleje og omsorg eller behandling af længerevarende karakter, varetagelse af driften af tilbud inden for alkoholbehandling og stofmisbrugscentre, varetagelse af driften af forsorgshjem og kvindekrisecentre, tilbud om beskyttet beskæftigelse og aktivitets- og samværstilbud samt de mest specialiserede lands- og landsdelsdækkende tilbud.

De i henhold til den gældende servicelov § 93, stk. 2 etablerede døgnhuse er som led i kommunalreformen besluttet overført til regionerne som en del af sygehusvæsenets tilbud.

Københavns og Frederiksberg Kommuner samt Bornholms Regionskommune beholder deres nuværende institutioner og botilbud og varetager i den forbindelse også ansvaret for planlægning og udvikling af tilbuddene.

Det foreslås videre, at regionerne får mulighed for at levere de nødvendige servicetilbud til beboere i almene ældreboliger, som drives af regionerne.

Efter forslaget har regionen efter aftale med kommunerne dermed pligt til at videreføre de boformer, institutioner og tilbud,

herunder tilknyttet specialrådgivning, som regionen overtager fra amtskommunerne samt etablere nye tilbud inden for dette opgaveområde, som kommunerne i regionen efterspørger.

Regionen kan opfylde forpligtelsen til at sørge for det nødvendige antal pladser enten ved at drive egne tilbud eller ved at indgå aftaler med private udbydere af boformer og institutioner og andre regioner. Regionerne overtager i den forbindelse de rettigheder og pligter, som amterne har i forhold til de selvejende institutioner inden for disse områder.

Regionen fører tilsyn med boformer, institutioner og tilbud, som indgår i regionens forsyning.

Det er kommunerne, der i den årlige rammeaftale med regionen redegør for deres behov for antal, indhold og omfang af de regionale tilbud, og det er kommunerne, som visiterer til og finansierer de regionale tilbud - hovedsageligt i form af en takstbetaling.

Kommunerne kan selv etablere og drive de tilbud, der er omfattet af den regionale leverandørpligt. Forslaget om, at kommunerne skal kunne vælge selv at oprette og drive disse tilbud og institutioner er en væsentlig forudsætning for en fortsat glidende decentralisering.

Årlig rammeaftale mellem kommuner og region

Regionens pligt til at levere tilbud til kommunerne og pligt til at sikre en faglig udvikling af regionens tilbud og institutioner fastlægges i en årlig rammeaftale, der indgås mellem regionen og regionens kommuner.

Grundlaget for rammeaftalen er redegørelser fra kommunerne, der beskriver kommunernes behov og forventede brug af pladser i de regionalt drevne tilbud. På dette grundlag udarbejder regionen et udkast til rammeaftale, hvoraf det fremgår, hvordan regionen vil imødekomme kommunernes behov med udgangspunkt i eksisterende tilbud og evt. udvikling af nye tilbud. Regionen bør ved udarbejdelse af udkastet tage højde for konstaterede udviklingstendenser.

Regionen og kommunerne skal i rammeaftalen finde en balance mellem ikke at have unødigt tomme pladser (og højere priser) og for få pladser (og ventelister).

Det er en forudsætning for, at regionen har et forsyningsansvar, at der er indgået en rammeaftale. Regionen kan ikke drive tilbud, som ikke er forudsat i aftalen.

Såfremt der opstår ventelistsituationer, opstiller regionen som led i realiseringen af forsyningsforpligtelsen en prioriteret liste over brugen af pladserne, ligesom de skal kunne henvise til brugbare alternativer.

Regionerne har ikke som de hidtidige amtskommuner monopol på at drive typen af tilbud. Kommunerne kan vælge selv at oprette og drive tilbud svarende til de regionale tilbud.

Regionerne skal sikre indbyrdes koordinering regionerne imellem, for så vidt angår de mest specialiserede lands- og landsdelsdækkende tilbud, hvor regionerne gensidigt skal kunne aflast hinanden.

Regionerne får pligt til at udarbejde en udviklingsplan for de meget store institutioner. Planen fastlægges på baggrund af drøftelser med regionens kommuner.

De sundhedsydelse, som indgår i løsningen af sociale opgaver, og som hidtil er leveret af amterne, leveres og afholdes fremover af regionerne i overensstemmelse med sundhedslovgivningen.

Godkendelse og tilsyn

Lovforslaget indebærer, at beliggenhedskommunen er ansvarlig for godkendelsen af private tilbud og for det efterfølgende institutionelle tilsyn med driften.

Den kommunale godkendelses- og tilsynsbeføjelse omfatter ikke regionale tilbud og institutioner eller de private institutioner, som regionerne indgår overenskomst eller aftale med. Regionen fører det institutionelle tilsyn med de private tilbud i overensstemmelse med de aftaler, regionerne indgår med tilbuddene.

Den visiterende kommune har ansvaret for det personrelaterede tilsyn, dvs. tilsynet med den enkelte borger i alle tilbud. Der sker ingen ændringer i retssikkerhedslovens bestemmelser om opholdskommune.

Alle tilbud er omfattet af tilbudsportalen.

Finansiering

Lovforslaget indebærer, at kommunerne finansierer alle sociale tilbud.

De regionale tilbud finansieres af kommunerne. Udgangspunktet for den kommunale finansiering er en takstbetaling for det enkelte regionale tilbud, der fastsættes på baggrund den samlede udgift, regionen vil have for typen af tilbud i forhold til rammeaftalen med kommunerne. Taksten for typen af tilbud aftales i rammeaftalen. Ud over basistaksten skal der kunne differentieres i forhold til kommunernes specielle behov.

Taksterne omfatter alle udgifter, der kan henføres til det enkelte tilbud eller type af tilbud. For så vidt angår de lands- og landsdelsdækkende tilbud indebærer lovforslaget, at socialministeren fastsætter betalingsprincipperne i en bekendtgørelse. Kommunerne betaler en takst for brug af tilbuddene, og bekendtgørelsen vil indeholde regler om beregningen af denne takst. Taksten reduceres med en objektiv finansiering fra kommunerne, som beregnes på en sådan måde, at taksten ikke bliver så høj, at den afholder kommunerne fra at bruge tilbuddet, og at taksten heller ikke bliver så lav, at for mange kommuner efterspørger tilbuddene.

Lovforslaget betyder, at grundtakstmodellen erstattes af et nyt finansieringssystem, hvor det alene er kommunen, som afholder hele udgiften til de enkelte tilbud.

Central refusionsordning

Lovforslaget indebærer, at der indføres en refusionsordning, der skal sikre kommunerne mod meget store udgifter i de dyreste enkeltsager. Ordningen omfatter alle tilbud på socialområdet - fra ikke-specialiseret til de mest specialiserede tilbud.

Refusionsordningen indebærer, at:

I sager, hvor en persons behov for hjælp og støtte samlet udgør en årlig udgift på 800.000 kr. eller mere, refunderer staten 25 pct. af den del af kommunens udgifter som overstiger 800.000 kr.

For den del af udgiften, der overstiger 1,5 mill. kr. årligt, refunderer staten 50 pct. af udgifterne.

Refusionsordningen indføres gradvist, således at:

I 2007 refunderer staten 25 pct. af udgiften over 400.000 kr., og 50 pct. af udgiften over 800.000 kr.

I 2008 refunderer staten 25 pct. af udgiften over 500.000 kr., og 50 pct. af udgiften over 1 mill. kr.

I 2009 refunderer staten 25 pct. af udgiften over 600.000 kr., og 50 pct. af udgiften over 1,2 mill. kr.

I 2010 gælder den endelige refusionsordning fuldt ud.

Som led i strukturaftalen gennemføres en reform af det kommunale tilskuds- og udligningssystem. Udligningsreformen skal medvirke til at udjævne de afledte ændringer i byrdefordelingen af opgaveomlægninger mest muligt. Den endelige fastlæggelse af refusionsordningen vil ske i tilknytning til fastlæggelsen af ændringer i tilskuds- og udligningssystemet.

National videns- og specialrådgivningsorganisation

Lovforslaget indebærer, at der skal oprettes en national videns- og specialrådgivningsorganisation (VISO) med en bestyrelse bestående af repræsentanter for stat, regioner, kommuner og brugerorganisationer.

VISO består af en vidensfunktion, en specialrådgivningsfunktion og en udredningsfunktion. VISO er primært praksisorienteret, og skal opbygge viden om, hvordan man håndterer personer med specifikke problemer (metodeudvikling inden for behandlingsformer). VISO kan også pege på indsatsområder for forskning og omsætte forskningsresultater til anvendelig viden.

VISO er en netværksorganisation med en mindre central enhed, men hvor hovedparten af specialisterne er placeret decentralt, idet de er ansat i kommuner, regioner eller i private tilbud. Netværket fastholdes således samlet som en del af det kommunale/regionale tilbud, dvs. forbliver lokalt i de institutioner og tilbud, hvor de i øvrigt arbejder.

VISO bistår kommuner, regionale institutioner og borgere med gratis vejledende specialrådgivning i de mest specialiserede og komplicerede enkeltsager, hvor den fornødne ekspertise ikke kan forventes at være til stede i den enkelte kommune.

VISO tilbyder kommuner og borgere gratis vejledende udredning i de få mest sjældent forekommende specielle og komplicerede enkeltsager, hvor den fornødne ekspertise ikke kan forventes at være til stede i den enkelte kommune eller i regionens tilbud.

Henvendelser om udredning skal i alle tilfælde ske via kommunen. Et kommunalt afslag på udredning i VISO vil kunne indbringes for det sociale nævn.

VISO afgør om en konkret sag og problemstilling falder inden for VISO's område og skal således kunne afvise henvendelser.

Tilbudsportal

Der oprettes en tilbudsportal i statsligt regi med oversigt over samtlige kommunale og regionale tilbud samt alle godkendte private tilbud. Tilbudsportalen vil indeholde en beskrivelse af de sociale tilbuds profil – både i dybden og i bredden – således at portalen kan blive et arbejdsredskab for kommunens konkrete matchning mellem borgerens behov og ønsker og tilbuddets indhold og omfang.

Driften af tilbudsportalen er statsfinansieret. Portalen bygger på en indberetningspligt for kommuner og regioner.

Nye handicapråd

Der oprettes handicapråd i alle kommuner, som kan rådgive kommunalbestyrelsen i generelle spørgsmål på serviceområdet. Rådene sammensættes af repræsentanter fra kommunen og af repræsentanter fra handicaporganisationerne efter indstilling fra De Samvirkende Invalideorganisationer.

Overgangsordning

Lovforslaget indebærer, at der etableres en 4-årig overgangsordning med et udviklingsråd i hver region bestående af repræsentanter fra kommuner, regioner og brugerorganisationer.

Der indføres en pligt for udviklingsrådene til i en overgangsperiode på fire år at afgive en årlig redegørelse om udviklingen på det sociale område og specialundervisningsområdet til Socialministeriet og Undervisningsministeriet. Redegørelsen skal indeholde en vurdering af udviklingen på disse områder i regionen.

Første redegørelse afgives senest 1. marts i 2008.

4. Redaktionelle ændringer

Socialministeriet har gennemført et projekt om retssikkerhed og formidling i perioden fra foråret 2003 til sommeren 2004. En del af projektet har specifikt vedrørt formulering og formidling af den sociale lovgivning, herunder særligt i lov om social service.

Som led i denne del af retssikkerhedsprojektet blev der afholdt en række fokusgruppemøder med kommunale sagsbehandlere, socialchefer og ikke mindst brugerorganisationer med henblik på at afdække særlige problemer i forhold til formuleringen af den sociale lovgivning.

Det har givet anledning til en række bemærkninger, som er oplyst i rapporten fra projektet. Det fremgår blandt andet af rapporten, at sprogbrugen bør være så let tilgængelig som muligt, at begreber bør defineres ens, at det bør fremgå, om kommunerne har en pligt eller et valg, at det bør fremgå af skønsbestemmelser, at der er tale om et skøn, hvem der skønner, og eventuelt rammerne for skønnet, samt at bemyndigelsesbestemmelser kan være vanskelige at anvende i praksis, og at man derfor bør skrive, hvor man kan finde de regler, som ministeren bemyndiges til at udarbejde.

På den baggrund er der sket redaktionelle ændringer i dette lovforslag i forhold til den gældende servicelov. Det er ikke hensigten med retssikkerhedsprojektet, og de ændringer, der foretages på baggrund heraf, skal ændre indholdet af lovgivningen. Der er alene tale om den formulerings- og formidlingsmæssige side af lovgivningen.

Ændringer som er foretaget konsekvent i hele lovforslaget:

1. Hvor det fremgår af en bestemmelse, at socialministeren fastsætter regler, er det nu præciseret, at dette sker i bekendtgørelsesform.
2. Det er nu præciseret om bestemmelserne er pligt-bestemmelser for kommunerne, idet der er brugt ordet ”skal” i forbindelse med forpligtelserne. Der sker ingen materiel ændring ved præciseringen.
3. Der er flere steder foretaget en sproglig modernisering, således at omvendt ordstilling så vidt muligt undgås.

Administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget indebærer en samling af opgaverne, der giver kommuner og regioner en klar opgavemæssig identitet. Kommunerne får det samlede myndighedsansvar for alle opgaver på det sociale område, mens regionerne får en forsyningspligt i forhold til kommunerne for de tilbud, som drives videre af regionerne.

Den administrative byrde, der ligger i, at kommunerne nu får alle opgaver, skal ses i sammenhæng med, at kommunerne som led i den samlede kommunalreform får overført de ressourcer, amterne hidtil har brugt. Derudover vil der blive mulighed for en bedre anvendelse af ressourcerne, idet kommunerne bliver væsentlig større.

Økonomiske konsekvenser for det offentlige

De økonomiske konsekvenser drøftes i øjeblikket med de kommunale parter jf. Vejledning om Det Udvidede Totalbalanceprincip (DUT). Det indebærer, at der vil kunne ske ændringer i de anførte skøn for de økonomiske konsekvenser, når lovforslaget fremsættes for Folketinget.

Forslaget har samlet set ingen økonomiske konsekvenser for den offentlige sektor. Der sker ingen ændringer i forhold til de ydelser, som borgerne har krav på. Forslaget medfører udelukkende, at der omflyttes midler internt i den offentlige sektor. De ressourcer, som amterne hidtil har brugt på ordninger efter lov om social service, overføres til kommunerne. Dog overføres midler til staten til drift af den videns- og specialrådgivningsorganisation, der skal oprettes ifølge forslaget, samt til regionerne i forbindelse med varetagelsen af den regionale forsyningsforpligtelse. Desuden skal staten fremover udvikle og drive den tilbudsportal, der i dag drives af Amtsrådsforeningen.

Der etableres endvidere en statslig refusionsordning, som skal sikre kommunerne mod meget store udgifter i de dyreste enkeltstager. Ordningen finansieres solidarisk af kommunerne ved løbende reguleringer af bloktilskuddet.

I den amtslige sektor er der i dag udgifter på i alt 8.753,1 mio. kr. (2005-pl) på det sociale område. Hertil kommer meropgavekorrektioner frem til ikrafttrædelsesdatoen på i alt 34,0 mio. kr. Der er endvidere anlægsudgifter på 281,8 mio. kr. (2005-pl) og administrative udgifter, som er skønnet til 950,0 mio. kr.(2005-pl)

Fra 2007 vil kommunerne skulle afholde størstedelen af disse udgifter og skal derfor kompenseres med et tilsvarende beløb. Aftalen om strukturreformen indebærer, at regionerne pålægges en pligt til at indgå årlige rammeaftaler med kommunerne om regionens pligt til forsyning og faglig udvikling af de sociale tilbud, som regionen driver. Heri ligger en række særlige opgaver, som foreslås finansieret som en generel del af den regionale administration. Der er bl.a. tale om følgende funktioner:

- Bearbejdning af kommunernes redegørelser, udarbejdelse af forslag til rammeaftale samt opfølgning på rammeaftalen
- Koordinering af lands- og landsdelsdækkende institutioner
- Udarbejdelse af udviklingsplan for de meget store institutioner

Regionerne skal kompenseres for udgifter til ovenstående funktioner.

Staten skal kompenseres for udgifterne til Videns- og specialrådgivningsorganisationen, tilbudsportalen samt den statslige refusionsordning. Refusionsordningen skønnes at medføre statslige udgifter på 1.374.972 mio. kr. i 2007, 843.695 mio. kr. i

2008, 520.723 mio. kr. i 2009 og 207.741 mio. kr. i 2010. De statslige udgifter dækkes ved reguleringer af bloktilskuddet

Som led i strukturreformen gennemføres en reform af det kommunale tilskuds- og udligningssystem. Udligningsreformen skal medvirke til at udjævne de afledte ændringer i byrdefordelingen af opgaveomlægninger mest muligt. I disse opgaveomlægninger indgår også opgaveændringer på socialområdet.”

Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet og miljømæssige konsekvenser

Forslaget forventes ikke at medføre erhvervsmæssige eller miljømæssige konsekvenser

Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Høring

Lovforslaget har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Lovforslagets konsekvenser i hovedtræk

Lovforslagets konsekvenser i hovedtræk

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/ Merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen. Der overføres midler fra amterne til stat, regioner og kommuner	Ingen. Der overføres midler fra amterne til stat, regioner og kommuner
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 1 i lov om social service

Til § 2

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 2 i lov om social service, dog med den ændring, at ”amtskommunen” er udgået af stk. 3, som konsekvens af strukturaftalen. Der er endvidere foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 3

Bestemmelsen er ny og en konsekvens af strukturaftalen, hvoraf det fremgår, at det alene er kommunalbestyrelsen, som træffer afgørelser om tilbud på det sociale område.

Til § 4

Bestemmelsen er ny og en konsekvens af strukturaftalen, hvoraf det fremgår, at det er kommunalbestyrelsen, som i forhold til borgeren alene har forsyningsansvaret for det nødvendige antal pladser i tilbud efter denne lov.

Til stk. 2

Bestemmelsen i stk. 2 fastslår generelt for alle tilbud efter loven, hvordan kommunalbestyrelsen kan opfylde sit forsyningsansvar.

Til § 5

Bestemmelsen er ny og en konsekvens af strukturaftalen, hvoraf det fremgår, at regionen efter aftale med kommunerne i regionen skal etablere pladser i nærmere bestemte boformer, institutioner og tilbud. Med bestemmelsen har regionen en forpligtelse til at videreføre de boformer, institutioner og tilbud, som regionen overtager fra amtskommunerne eller at etablere nye tilbud, som kommunerne efterspørger fra regionen.

Regionen skal etablere pladser i boformer og tilbud efter §§ 103-104, 107, stk. 2 og 108 – 110 samt i særlige dag- og klubtilbud efter §§ 32 og 36, i institutioner for børn og unge, som anbringes uden for hjemmet på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk og psykisk funktionsevne efter § 67, stk. 1 i lov om social service og i tilbud om behandling af stofmisbrugere efter § 101 i lov om social service. Drift af tilbud inden for alkoholbehandling er ikke medtaget i bestemmelsen, da disse behandlingstilbud ikke hører under socialministerens område. Behandlingsinstitutioner for alkoholmisbrugere drives i medfør af sygehusloven.

På børneområdet etablerer og driver regionerne døgninstitutioner for børn og unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne og sikrede døgninstitutioner. Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 67.

Regionsrådet kan opfylde forpligtelsen til at sørge for det nødvendige antal pladser enten ved at drive egne tilbud eller ved at indgå aftaler med private udbydere af boformer og institutioner og andre regionsråd.

I tilknytning til de tilbud, der drives af regionsrådet, kan regionsrådet efter aftale med kommunalbestyrelsen yde specialrådgivning. Denne specialrådgivning skal udgå fra og baseres på den indholdsmæssige opgavevaretagelse i de regionale institutioner/tilbud. Eksempelvis kan der være tale om specialrådgivning i forhold til en borger i egen bolig, som i en periode har opholdt sig på en regional boform, vil kommune og region kunne aftale, at regionen fortsat yder specialrådgivning i forhold til borgeren eller kommunen. Det er ingen forudsætning for specialrådgivningen, at borgeren har haft ophold i et regionalt tilbud, men specialrådgivningen skal være baseret på den indholdsmæssige opgavevaretagelse i et regionalt tilbud.

Det er kommunalbestyrelsen, der visiterer til de regionale tilbud.

Til stk. 2

Bestemmelsen indebærer, at regionsrådet efter aftale med kommunerne i regionen skal medvirke til at tilvejebringe hensigtsmæssige og sikre hjælpemidler. Dette indebærer, at regionerne kan videreføre driften af de nuværende amtskommunale hjælpemiddelcentraler.

Til stk. 3

Bestemmelsen er ny og en konsekvens af strukturaftalen.

Regionsrådene skal efter aftale med kommunalbestyrelsen i regionen levere de nødvendige servicetilbud efter §§ 83 – 88, 97 - 98 og 102 til beboere i almene ældreboliger, som drives af regionerne. Det er kommunalbestyrelserne, som visiterer til de regionale tilbud.

Til stk. 4

Bestemmelsen er ny og en konsekvens af strukturaftalen.

Bestemmelsen indebærer, at kommunerne selv kan vælge at etablere de tilbud og boformer, som er omfattet af § 5, jf. § 4.

Til stk. 5

Bestemmelsen er ny og en konsekvens af strukturaftalen.

Beliggenhedskommunen har tilsynet med opholdsstederne og botilbuddene. Den visiterende kommune har ansvaret for det personrelaterede tilsyn, dvs. tilsynet med den enkelte borger. Dette gælder, uanset hvilket tilbud borgeren bor i, herunder også i et kommunalt tilbud i en anden kommune. Kommunen skal dog ikke godkende eller føre det institutionelle tilsyn med de tilbud, regionen opretter og driver eller har indgået driftsoverenskomst med. For disse tilbud er det regionen, der har ansvaret for det institutionelle tilsyn. Der sker ingen ændringer i retssikkerhedslovens bestemmelser om opholdskommune.

Enhver form for magtanvendelse, herunder magtanvendelse i forbindelse med foranstaltninger efter §§ 125-128, skal registreres og indberettes til kommunalbestyrelsen for de tilbud, kommunalbestyrelsen fører tilsyn med og til regionsrådet for de tilbud regionsrådet fører tilsyn med.

Til § 6

Bestemmelsen er ny og en konsekvens af strukturaftalen.

Det fremgår af strukturaftalen, at regionsrådenes pligt til forsyning og faglig udvikling af tilbud og institutioner sker på baggrund af årlige redegørelser fra hver af regionens kommuner. Kommunalbestyrelserne skal beskrive behovene og kommunernes forventede brug af pladser i regionerne.

Til stk. 2

Det er kommunerne, der i den årlige redegørelse til regionen redegør for deres behov for antal, indhold og omfang af de regionale tilbud, og det er kommunerne, som visiterer til og finansierer de regionale tilbud – hovedsageligt i form af en takstbetaling.

På baggrund af kommunernes redegørelser udarbejder regionen forslag til rammeaftale med regionens kommuner. Forslaget til rammeaftale drøftes og godkendes af kommunerne senest 1. januar.

Rammeaftalen skal indeholde:

- Det samlede antal pladser og tilbud regionen det kommende år stiller til rådighed for kommunerne i regionen fordelt på målgrupper
- Anvendelsen af lands- og landsdelsdækkende tilbud
- Udviklingsmål for regionens tilbud
- Takster for kommunernes køb af regionale pladser og tilbud.

I forbindelse med indgåelse af rammeaftalen og på baggrund af rammeaftalen har regionen en række særskilte forpligtelser. Disse forpligtelser består i:

- Drøftelser med kommunerne i forbindelse med den årlige rammeaftale. Regionen skal tage stilling til kapaciteten samt tilpasse de eksisterende tilbud til ønskerne.

- Bearbejdning af kommunernes redegørelser, udarbejdelse af forslag til rammeaftale samt opfølgning på rammeaftalen

Kommuner og region skal tilrettelægge en praksis, hvorefter der gensidigt informeres om den konkrete brug af pladser i regionen og på tværs af regionerne.

Regionerne skal sikre indbyrdes koordinering regionerne imellem, for så vidt angår de mest specialiserede lands- og landsdelsdækkende tilbud, hvor regionerne gensidigt skal kunne aflast hinanden.

Regionerne får pligt til at udarbejde en udviklingsplan for de meget store institutioner. Planen fastlægges på baggrund af drøftelser med regionens kommuner.

Til stk. 3

Det foreslås, at socialministeren får mulighed for at fastsætte regler om kommunernes årlige redegørelser, rammeaftalen og den udviklingsplan for de meget store botilbud med over 100 pladser, som er omhandlet af forslaget til § 9, stk. 1.

Til stk. 4

Da de mest specialiserede lands- og landsdelsdækkende tilbud anvendes tværregionalt, skal regionerne indbyrdes koordinere kapacitet og sammensætning af disse tilbud.

Til § 7

Bestemmelsen er ny og en konsekvens af strukturaftalen.

Bestemmelsen fastsætter en forpligtelse for kommunerne til at give oplysninger til den landsdækkende tilbudsportal, som etableres i medfør af § 14. Der henvises til bemærkningerne til § 14. Oplysninger om godkendte private tilbud indberettes af den godkendende myndighed.

Til § 8

Bestemmelsen er ny og en konsekvens af strukturaftalen.

Bestemmelsen fastsætter en forpligtelse for regionerne til at give oplysninger til den landsdækkende tilbudsportal, som etableres i medfør af § 14. Der henvises til bemærkningerne til § 14. Regionsrådet indberetter oplysninger om de tilbud, regionsrådet har indgået overenskomst med.

Til § 9

Bestemmelsen er ny og en konsekvens af strukturaftalen.

Det fremgår af strukturaftalen, at regionsrådene skal udarbejde en udviklingsplan for de meget store sociale institutioner. Derfor foreslås det fastsat i § 9, at regionsrådet skal udarbejde en udviklingsplan for boformer og institutioner efter § 5, stk. 1, hvis der på samme boform eller på den enkelte institution er mere end 100 pladser. Disse tilbud vil i realiteten være gamle særforsorgsinstitutioner, som i vidt omfang vil have brug for udvikling og fornyelse.

Til stk. 2

I overensstemmelse med aftalen, foreslås det fastsat i bestemmelsen, at regionen skal forhandle udviklingsplanen med kommunerne i regionen, således at kommunerne er enige i planen.

Til § 10

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 3 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 11

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i §§ 5 og 34 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 12

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende bestemmelser i §§ 68, 69, stk. 1 og 3, 101, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt. i den gældende lov om social service, dog med den ændring, at amtskommunens forpligtelse som konsekvens af strukturaftalen til at yde rådgivning til personer med betydeligt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer

efter § 69, stk. 1, i den gældende lov om social service, fremover bliver en kommunal opgave. Kommunalbestyrelsens forpligtelse til at sørge for tilbud om rådgivning til persongruppen fremgår af § 68, stk. 1 i den gældende lov om social service, der videreføres i forslaget § 12, stk. 1. Der er således ikke tale om realitetsændringer i forhold til rådgivning af målgruppen. Kommunalbestyrelsen kan indgå aftale med regionsrådet om ydelse af specialrådgivning, jf. bemærkningerne til § 5.

Bestemmelsen indeholder endvidere redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 13

Bestemmelsen er ny, og er en konsekvens af strukturaftalen. Det fremgår af aftalen, at der skal oprettes en videns- og specialrådgivningsorganisation (VISO) under Socialministeriet. Formålet med en sådan organisation er at sikre en sammenhængende og helhedsorienteret vidensindsamling og – udvikling. Formålet er endvidere at sikre rådgivning og vejledning af borgere og kommuner og et landsdækkende overblik over den samlede specialrådgivning.

De nye kommuner får ansvaret for at tilbyde såvel den almindelige som den mere specialiserede rådgivning til brugerne og pårørende, som de iflg. den sociale servicelov har krav på. Kommunerne kan søge støtte til deres rådgivningsopgaver dels i andre kommuner og hos private dels i de institutioner og tilbud, som regionerne driver. Som supplement hertil skal VISO tilbyde kommuner og borgere vejledende specialrådgivning i de mest specialiserede og komplicerede enkeltsager samt vejledende udredning i de få mest sjældent forekommende specielle og komplicerede enkeltsager, hvor den fornødne ekspertise ikke kan forventes at være til stede i den enkelte kommune eller i regionens tilbud.

I samme omfang som i dag skal specialrådgivningsfunktionen være en gratis ydelse i forhold til kommuner og borgere.

Borgere vil kunne henvende sig direkte til VISO om specialrådgivning, men i langt de fleste tilfælde er det mest hensigtsmæssigt for borgeren, at henvendelsen går via kommunen for at sikre en dialog mellem borger, den ansvarlige myndighed (kommunen) og den rådgivende instans (VISO).

Henvendelser om udredning skal i alle tilfælde ske via kommunen. Et kommunalt afslag på udredning i VISO vil kunne indbringes for det sociale nævn.

VISO afgør om en konkret sag og problemstilling falder inden for VISO's område og skal således kunne afvise henvendelser.

VISO samarbejder med og indgår kontrakter med kommuner, regioner m.fl. om levering af specialiseret rådgivning og vejledning fra de lokale tilbud.

VISO er en netværksorganisation med en mindre central enhed, men hvor hovedparten af specialisterne er placeret decentralt, idet de er ansat i kommuner, regioner eller i private tilbud. Netværket fastholdes således samlet som en del af det kommunale/regionale tilbud, dvs. forbliver lokalt i de institutioner og tilbud, hvor de i øvrigt arbejder.

I det omfang, det er relevant for VISO's specialrådgivning kan VISO også trække på funktioner under andre sektorer, fx sundhed, undervisning og arbejdsmarked.

VISO består af en vidensfunktion, en specialrådgivningsfunktion og en udredningsfunktion. VISO er primært praksisorienteret, og skal opbygge viden om, hvordan man håndterer personer med specifikke problemer (metodeudvikling inden for behandlingsformer). VISO kan også pege på indsatsområder for forskning og omsætte forskningsresultater til anvendelig viden.

Formålet med VISO er:

- at sikre sammenhængende og helhedsorienteret vidensindsamling og –formidling til kommuner og institutioner og gøre den anvendelig for både kommunernes og VISO's specialrådgivning og udredning i enkeltsager
- at sikre et landsdækkende overblik over den samlede specialrådgivning
- at sikre inddragelsen af relevante internationale erfaringer og bidrage til det internationale samarbejde
- at sikre et tæt samspil mellem de forskellige videns- og rådgivningsspecialer på socialområdet
- at sikre fortsat udvikling af viden og specialrådgivning
- at tilbyde kommuner og borgere vejledende specialrådgivning i de mest specialiserede og komplicerede enkeltsager samt vejledende udredning i de få mest sjældent forekommende specielle og komplicerede enkeltsager, hvor den fornødne ekspertise ikke kan forventes at være til stede i den enkelte kommune eller i regionens tilbud
- at sikre overblik over og samarbejde med netværk i øvrige sektorer.

VISO skal dække de mest specialiserede, komplicerede problemstillinger inden for følgende områder:

- Børn og unge med handicap, herunder sjældne handicap
- Børn og unge med sociale eller adfærdsmæssige problemer
- Udsatte grupper
- Voksne med handicap

- Socialpsykiatrien
- Andre grupper med meget komplekse problemstillinger

VISO's vidensfunktioner

Indsamling af viden, herunder

• Holde sig bredt orienteret om udviklingen – også internationalt - med henblik på at indsamle viden.
 Systematisk og målrettet indsamling af viden som følge af konkrete forespørgsler fra kommuner, institutioner, borgere eller fra VISO internt.

• Indsamle internationale erfaringer og deltage i internationale netværk
 udvikle viden om, hvordan man håndterer personer med meget specifikke problemer (metodeudvikling inden for behandlingsformer)

Udvikling og bearbejdning af viden

• Opbygning af database
 Vedligeholde og opbygge faglige miljøer og netværk
 Ansvarlig for udvikling af/tilvejebringelse af viden – også på nye områder

Formidling af viden

• Formidling af viden, som skal danne grundlag for rådgivnings- og udredningsfunktionen, for udvikling af relevante tilbud og som skal kunne bruges generelt i sagsbehandlingen

• Skriftlig formidling i form af nyhedsbreve, rapporter, pjecer, hjemmesider mv. til myndigheder samt borgere, pårørende mv.

• Mundtlig formidling i form af konferencer, temadage mv.

• Løbende udvikling af nye formidlingsstrategier

• Registrering af relevant særlig sagkundskab på andre områder, herunder sundhedsområdet, undervisningsområdet og beskæftigelsesområdet.

Rådgivningsfunktioner i de mest specialiserede og komplicerede enkeltsager

• Bistå kommuner, regionale institutioner og borgere med vejledende specialrådgivning i de mest specialiserede og komplicerede enkeltsager, hvor den fornødne ekspertise ikke kan forventes at være til stede i den enkelte kommune.

Udredningsfunktioner i de få mest specialiserede og komplicerede enkeltsager

• Tilbyder kommuner og borgere vejledende udredning i de få mest sjældent forekommende specielle og komplicerede enkeltsager, hvor den fornødne ekspertise ikke kan forventes at være til stede i den enkelte kommune eller i regionens tilbud.

Hvad indgår i vidensfunktionen

Følgende samles under VISO.:

De nuværende 11 amtskommunale videnscentre.:

- Videnscenter for Autisme.
- Videnscenter for Bevægelseshandicap.
- Videnscenter for Døvblevne, Døve og Hørehæmmede.
- Videnscentret for DøvBlindBlevne.
- Videnscenter for Døvblindfødt.
- Videnscenter om Epilepsi.
- Videnscenter for Hjerneskadede.
- Dansk Videnscenter for Stammen.
- Dansk Videnscenter for Ordblindhed
- Videnscenter for Synshandicap.
- Videnscenter om Kommunikation og Multiple Funktionsnedsættelser hos Børn og Unge uden et Talesprog.

Derudover indgår Hjælpemiddelinstitutionen.

Ligeledes samles følgende statslige videns- og formidlingscentre under VISO.

Center for Små Handicapgrupper
Videnscenter for Socialpsykiatri

Derudover skal der sikres vidensfunktioner vedr. børn og unge med sociale og adfærdsmæssige problemer samt udsatte grupper.

Den effekt, der ligger i at samle de forskellige vidensfunktioner i én organisation, skal udnyttes til dels at sikre en mere hensigtsmæssig ressourceanvendelse og dels til at rette fokus på områder, der i dag er udækkede rent videnskabeligt.

Hvad indgår under specialrådgivningsfunktionen og udredningsfunktionen

VISO skal dække de mest specialiserede rådgivnings- og udredningsopgaver i forhold til de mest komplicerede enkeltsager.

Karakteristisk for de mest specialiserede og komplicerede enkeltsager vil være, at de for den enkelte kommune vil forekomme sjældent, ligesom indsatsen i mange tilfælde vil involvere flere faglige specialister samt ofte være særdeles udgiftskrævende. VISO vil i mange tilfælde være nødt til at trække på ekspertise i andre sektorer.

Udredningsfunktionen vil være snævrere end specialrådgivningsfunktionen, idet den vil være afgrænset til få mest sjældent forekommende specielle og komplicerede enkeltsager, hvor den fornødne ekspertise ikke kan forventes at være til stede i den enkelte kommune eller i regionens tilbud.

Både specialrådgivningsfunktionen og udredningsfunktionen har vejledende karakter i forhold til borger og kommune, idet det alene er den enkelte kommune, som har ansvaret for at træffe beslutninger i forhold til borgeren.

Specialrådgivning i de mest specielle og komplicerede enkeltsager vedr.:

- Børn og unge med sociale og adfærdsmæssige problemer
- Børn og unge med handicap
- Hjerneskade
- Udviklingshæmmede, herunder kriminelle udviklingshæmmede
- Udsatte grupper
- Sindslidelser
- Øvrige meget komplekse sager
- Blinde
- Døve og døvblinde

Netværk

Under VISO indgår også sekretariatsfunktionerne vedr. en række netværk oprettet af amterne

- Netværk vedr. Asperger/autisme
- Netværk vedr. omsorgssvigt
- Netværk vedr. ældre udviklingshæmmede
- Vidensteam vedr. kriminelle og udviklingshæmmede
- Vidensteam vedr. læbe/ganespalte
- Netværk vedr. rusmiddelområdet
- Netværk vedr. udviklingshæmmede med dobbeltdiagnoser
- Netværk vedr. blinde udviklingshæmmede

Organisering af VISO

VISO er en netværksorganisation med en mindre central enhed, men hvor hovedparten af specialisterne er placeret decentralt, idet de er ansat i kommuner, regioner eller i private tilbud.

Den centrale enhed skal varetage følgende opgaver:

- Sikre én indgang til overblik over VISO's funktioner, den eksisterende viden - hvem der laver hvad, og hvor man skal henvende sig
- Sikre en koordineret vidensopbygning, -udvikling og grundlag for bestyrelsens vurdering og dimensionering inden for den samlede ramme
- Have overblik over den kommunale og regionale rådgivningsstruktur
- Kunne foretage en faglig vurdering som grundlag for at henvise kommuner, institutioner/botilbud og borgere til den rigtige viden og rådgivning
- Indgå kontrakter mellem VISO og de pågældende kommuner og regioner om specialrådgivning

- Sikre overblik over og samarbejde med netværk i øvrige sektorer, herunder arbejdsmarkedssektoren, undervisningssektoren og sundhedssektoren.
- Sekretariat for bestyrelsen for VISO

Der nedsættes *en faglig bestyrelse* for VISO bestående af repræsentanter fra staten, Kommunernes Landsforening og regionerne i forening samt brugerorganisationer. Bestyrelsen skal

- løbende følge udviklingen i behovene og fastlægge den overordnede indsats på områderne
- vurdere og dimensionere indsatsområderne inden for den samlede ramme.
- løbende evaluere VISO's virksomhed og udarbejde en årsrapport.

Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse nærmere regler om VISO.

Til § 14

Bestemmelsen er ny og er en konsekvens af strukturaftalen. Kommunerne skal kunne søge oplysninger om kommunale, regionale og godkendte private tilbud efter serviceloven i en statslig, landsdækkende database.

Der oprettes derfor en tilbudsportal i statsligt regi med en oversigt over samtlige kommunale og regionale tilbud samt alle godkendte private tilbud. Staten afholder udgiften til driften af tilbudsportalen.

Tilbudsportalen vil indeholde en beskrivelse af de sociale tilbuds profil – både i dybden og i bredden – således at portalen kan blive et arbejdsredskab for kommunens konkrete matchning mellem borgerens behov og ønsker og tilbuddets indhold og omfang.

Tilbudsportalen skal helt grundlæggende gøre afstanden mellem borgeren og det individuelt rigtige tilbud for borgeren mindst mulig.

Det er også en vigtig del af tilbudsportalens funktion, at der skabes synlighed og gennemskelighed i udbuddet af tilbud og tilbuddene imellem, så der skabes et reelt overblik både over bredden og indholdet i de tilbudsmuligheder, der eksisterer på det sociale område. Tilbudsportalen skal tillige skabe sammenlignelighed imellem tilbud og udgifter til tilbuddene.

Dermed får tilbudsportalen både en aktiv rolle i konkrete sager og for den generelle planlægning og udvikling på området. Regionerne vil også kunne bruge portalen fx i koordineringen af lands- og landsdelsdækkende tilbud.

Efter forslaget til §§ 7 og 8 har kommuner og regioner pligt til at indberette tilbud til tilbudsportalen

Til stk. 2

Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse nærmere regler om tilbudsportalen, herunder om hvilke tilbud, der er omfattet af tilbudsportalen samt om kommuners og regioners indberetningspligt.

Til § 15

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 70 a i lov om social service med redaktionelle ændringer.

Til § 16

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 112 i lov om social service, dog er amtskommunens opgaver overgået til kommunen som konsekvens af strukturaftalen. Endvidere er foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 17

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 112 a i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 18

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 115 i lov om social service, dog er "amtskommunen" udgået som en konsekvens af strukturaftalen. Endvidere er foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 19

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 4 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 20

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 7 i lov om social service, dog er sidste sætning i stk. 1 bortfaldet som konsekvens af strukturaftalen. Endvidere er foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 21

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 8 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 22

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 8 a i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Bemyndigelsen i stk. 2 overføres samtidig fra socialministeren til ministeren for familie- og forbrugeranliggender som konsekvens af ressortomlægningen af 2. august 2004.

Til § 23

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 9 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 24

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 10 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 25

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 11 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 26

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 12 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Bemyndigelsen i stk. 4 overføres samtidig fra socialministeren til ministeren for familie- og forbrugeranliggender som konsekvens af ressortomlægningen af 2. august 2004.

Til § 27

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 13 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 28

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 14 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 29

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 15 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Bemyndigelsen i stk. 6 overføres samtidig fra socialministeren til ministeren for familie- og forbrugeranliggender som konsekvens af ressortomlægningen af 2. august 2004.

Til § 30

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 15 a i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Bemyndigelsen i stk. 2 overføres samtidig fra socialministeren til ministeren for familie- og forbrugeranliggender som konsekvens af ressortomlægningen af 2. august 2004.

Til § 31

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 15 b i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 32

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 16 i lov om social service, dog er amtskommunens opgaver overgået til kommunen som konsekvens af strukturaftalen. § 16, stk. 2 dækkes af den generelle bestemmelse i forslaget § 4, stk. 2. Endvidere er foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 33

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 19 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 34

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 21 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 35

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 22 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Bemyndigelsen i stk. 2 overføres samtidig fra socialministeren til ministeren for familie- og forbrugeranliggender som konsekvens af ressortomlægningen af 2. august 2004.

Stk. 3 er en videreførelse af den del af den gældende § 20, som fastsætter, at kommunalbestyrelsen kan yde tilskud til

private klubordninger. Den øvrige del af § 20 udgår som konsekvens af strukturaftalen.

Til § 36

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 23 i lov om social service, dog er amtskommunens opgaver overgået til kommunen som konsekvens af strukturaftalen. Endvidere er der foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 37

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 26 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 38

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 26 a i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger. Der er dog foretaget en præcisering af stk. 6, således at kravet om ophold her i landet i 7 ud af de sidste 8 år ikke gælder for schweiziske statsborgere, i det omfang de efter EU-retten er berettiget til ydelsen. Præciseringen er nødvendiggjort af reglerne i aftalen med EU og Schweiz om fri bevægelighed, som trådte i kraft den 1. juni 2002.

Til § 39

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 27 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 40

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 27 a i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 41

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 28 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 42

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 29 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 43

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 29 a i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 44

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 30 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 45

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 31 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 46

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 32 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 47

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 57 a i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 48

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 58 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 49

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 37 a i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 50

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 38 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 51

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 39 i lov om social service med redaktionelle ændringer.

Til § 52

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 40 i lov om social service, dog udgår servicelovens §

40, stk. 6, da det er en bestemmelse, der relaterer sig til grundtakstfinansieringen og denne afskaffes som konsekvens af strukturaftalen. I forslaget's stk. 3, nr. 4 præciseres gældende ret, at døgnophold for hele familien kan etableres både i offentlige og godkendte private botilbud efter servicelovens §§ 99 og 101. Amtskommunen udgår af stk. 3, nr. 4, som konsekvens af strukturaftalen.

Endvidere er foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 53

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 54 i lov om social service med redaktionelle ændringer.

Til § 54

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 40 a i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 55

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 40 b i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Servicelovens § 40 b, stk. 4, der er en hjemmel for socialministeren til i samarbejde med Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen i Danmark til at fastsætte regler om, hvilke ydelser der indgår i døgnophold udgår, da der med grundtakstfinansieringens afskaffelse ikke længere er behov for hjemlen.

Til § 56

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 41 i lov om social service med redaktionelle ændringer.

Til § 57

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 37 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 58

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 42 i lov om social service med redaktionelle ændringer.

Til § 59

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 59 i lov om social service med redaktionelle ændringer.

Til § 60

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 42 a i lov om social service med redaktionelle ændringer.

Til § 61

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 59 a i lov om social service med redaktionelle ændringer.

Til § 62

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 43 i lov om social service med redaktionelle ændringer.

Til § 63

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 44 i lov om social service med redaktionelle ændringer.

Til § 64

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 48 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 65

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 47 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 66

Bestemmelsen er ny. Forslaget indeholder imidlertid ikke noget nyt i forhold til servicelovens bestemmelser, men opremses som noget nyt, i en selvstændig bestemmelse, samtlige typer af anbringelsessteder.

Dermed tydeliggøres viften af forskellige typer anbringelsessteder, som hver med deres karakteristika kan inddrages i kommunens overvejelser forud for valg af anbringelsessted til et konkret barn eller en ung, som skal anbringes uden for hjemmet.

De enkelte typer anbringelsessteder godkendes og defineres nærmere i andre bestemmelser, hvortil der henvises.

Til § 67

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende bestemmelser i §§ 49 a og 51 i lov om social service, dog er amtskommunens opgaver overgået til kommunen som konsekvens af strukturaftalen. Endvidere uddybes bestemmelsen ved at definere døgninstitutionerne i tre typer: døgninstitutioner for børn og unge med social eller adfærdsmæssige vanskeligheder, jf. stk. 1, døgninstitutioner for børn og unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, jf. stk. 2, og sikrede døgninstitutioner, jf. stk. 3.

Anbringelser på døgninstitution skal følge reglerne i lovens afsnit III og VII, uanset hvilken type institution, der er tale om. Endvidere er der foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til stk. 1

Døgninstitutioner efter stk. 1 har som deres primære målgruppe børn og unge, som på grund af sociale eller adfærdsmæssige problemer har behov for at blive anbragt uden for hjemmet herunder på grund af forhold hos forældrene som gør, at de ikke kan tage vare på deres børn, fx misbrug eller psykisk sygdom.

Målgruppen er således ikke karakteriseret ved sværhedsgraden af deres problemstillinger, men alene ved typen af problemstillinger, der skaber behovet for anbringelse uden for hjemmet.

Til stk. 2

Døgninstitutioner efter stk. 2, har som deres primære målgruppe børn, som på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for behandling eller anden udviklingsmæssig støtte fx undervisning og som i den sammenhæng har ophold uden for hjemmet.

Disse institutioner kan karakteriseres ved målgruppens behov for behandling og udviklingsmæssig støtte i relation til deres nedsatte funktionsevne og dermed ved behovet for, at institutionerne i deres indsats inddrager viden fra de generelle handicap- og psykiatriområder og dermed også i et vist omfang fra voksenområdet.

Til stk. 3

Sikrede døgninstitutioner er karakteriseret ved, at de omfatter mindst én sikret afdeling, jf. § 123, der af Socialministeriet er godkendt til at have yderdøre og vinduer konstant aflåst. En sikret døgninstitution kan bestå af både åbne afdelinger og en eller flere sikrede afdelinger. Der er fastsat nærmere regler om anvendelsen af sikrede afdelinger i magtanvendelsesbekendtgørelsen på børn- og ungeområdet.

Til § 68

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 46 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til den nye overskrift

Det foreslås, at ændre overskriften efter § 68 fra »Valg af anbringelsessted m.v.« til »Kommunens opgaver under anbringelsen«. Baggrunden er, at det efterfølgende afsnit omhandler langt mere end valg af anbringelsessted. Overskriften »Kommunens opgaver under anbringelsen« er således mere dækkende for indholdet i afsnittet.

Til § 69

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 55 i lov om social service, dog er § 55, stk. 2 om tilsynet flyttet til forslaget § 148. Endvidere er foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 70

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 56 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 71

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 57 i lov om social service, dog er forslaget § 71, stk. 6 en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 53 i lov om social service. Endvidere er foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 72

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 60 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 73

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 61 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 74

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 62 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 75

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 45 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 76

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 62 a i lov om social service, dog udgår bestemmelsen i § 62 a, stk. 5, da denne vedrører grundtakstfinansiering, og grundtakstfinansiering afskaffes. Endvidere er foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 77

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 63 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger. Dog er den gældende bestemmelse i § 63, stk. 3, nu § 147.

Til § 78

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 64 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 79

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 65 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 80

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 66 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger. I bestemmelsen præciseres, at der er tale om *midlertidigt* husly.

Til § 81

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 67 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 82

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 67 a i lov om social service dog er opgaven nu alene kommunalbestyrelsens som konsekvens af strukturaftalen. Endvidere er foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 83

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 71 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 84

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 72 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 85

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 73 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 86

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 73 a i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

For så vidt angår den kommunale forpligtelse til genoptræning i forlængelse af en sygehusindlæggelse henvises til indenrigs- og sundhedsministerens forslag til lov om sundhed.

Til § 87

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 74 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 88 – 94

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i §§ 75 – 75 f i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 95

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 76 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 96

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 77 i lov om social service, dog bortfalder § 77, stk. 3, i lov om social service da grundtakstfinansieringen er bortfaldet. Endvidere er foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 97

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 78 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 98

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 79 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 99

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 80 i lov om social service med redaktionelle ændringer,

jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 100

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 84 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 101

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 85 i lov om social service dog er opgaven nu kommunal som konsekvens af strukturaftalen. Endvidere er foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 102

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 86 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 103

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 87 i lov om social service, dog er opgaven nu kommunal som konsekvens af strukturaftalen. Den gældende § 87, stk. 3 bortfalder, da grundtakstfinansieringen bortfalder og § 87, stk. 4, bortfalder da kommunen nu har det samlede ansvar for den beskyttede beskæftigelse. Tilbuddet er omfattet af forslaget til ny § 5, som indebærer, at regionen efter aftale om kommunerne i regionen har pligt til at etablere og drive disse tilbud.

Sætningen »der den 1. juli 1999 er fyldt 60 år, dog 67 år« i § 87, stk. 1, slettes. Dette skal ses på baggrund af, at loven træder i kraft den 1. januar 2007, og at dispensationen på dette tidspunkt ikke længere er relevant, da den omhandlede persongruppe på lovens ikrafttrædelsestidspunkt vil være over 67 år.

Endvidere er foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 104

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 88 i lov om social service, dog er opgaven nu kommunal som konsekvens af strukturaftalen. Den gældende § 88, stk. 2 bortfalder, da grundtakstfinansieringen bortfalder og § 88, stk. 3, bortfalder da kommunen nu har det samlede ansvar for den beskyttede beskæftigelse. Tilbuddet er omfattet af forslaget til ny § 5, som indebærer, at regionen efter aftale om kommunerne i regionen har pligt til at etablere og drive disse tilbud.

Endvidere er foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 105

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 89 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 106

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 90 i lov om social service, dog er "Amtsrådsforeningen" erstattet af "Kommunernes Landsforening" som konsekvens af strukturaftalen. Endvidere er foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 107

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende bestemmelser i § 91 (§ 107, stk. 1) og § 93, stk. 1 og 2 (§ 107, stk. 2) i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger. Den gældende § 93, stk. 3 og stk. 4, i lov om social service, bortfalder, da grundtakstfinansieringen er bortfaldet. Den gældende bestemmelse i § 94 om døgnhuse videreføres i sundhedslovgivningen.

Til § 108

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 92, stk. 1, i lov om social service.

§ 92, stk. 2, i lov om social service, bortfalder, da grundtakstmodellen ikke længere gælder. Forslagets stk. 2-4 svarer til § 92, stk. 3-5, i den gældende lov om social service. De i henhold til den gældende servicelov § 93, stk. 2 etablerede døgnhuse er som led i kommunalreformen besluttet overført til regionerne som en del af sygehusvæsenets tilbud. § 96, stk. 6, i lov om social service, bortfalder, da grundtakstfinansieringen er bortfaldet. Endvidere er foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger. Socialministeren har i lov om udlægning af åndssvageforsorgen og den øvrige særforborg mv. hjemmel til at fastsætte regler om amtskommunernes modtagepligt.

Det foreslås, at der i stk. 5 fastsættes en bemyndigelse til socialministeren til at fastsætte regler om modtagepligt for en region eller en eller flere kommuner for personer, som har bopæl på Færøerne eller i Grønland. Forslaget viderefører § 5 i lov om udlægning af åndssvageforsorgen og den øvrige særforborg m.v. (udlægningsloven). Samtidig ophæves udlægningsloven. § 5 i udlægningsloven giver socialministeren hjemmel til at fastsætte regler om pligt til at modtage færing og grønlandere på tidligere statsinstitutioner, som blev overført til amtskommunerne den 1. januar 1980. Hjemlen er udnyttet til udstedelse af bekendtgørelse nr. 440 af 23. juni 1987. Efter bekendtgørelsen har Storstrøms Amtskommune

pligt til at modtage personer fra Færøerne med vidtgående fysiske eller psykiske handicap på institutioner efter bistandslovens § 17. Tilsvarende har Vestsjællands Amtskommune pligt til at modtage personer fra Grønland. Endelig bestemmer bekendtgørelsen, at personer fra Færøerne og Grønland med vidtgående handicap kan optages på lands- og landsdelsdækkende institutioner, som drives af Københavns og Frederiksberg kommuner.

Det foreslås, at der i stk. 6 fastsættes en bemyndigelse til socialministeren til at fastsætte regler om modtagepligt for en region eller en eller flere kommuner for personer, som i henhold til dom eller retskendelse skal optages i et særligt botilbud. Socialministeren får samtidig hjemmel til at fastsætte regler om særlige sikkerhedsforanstaltninger. Forslaget viderefører § 6 i lov om udlægning af åndssvageforsorgen og den øvrige særforborg m.v. (udlægningsloven). Samtidig ophæves udlægningsloven. § 6 i udlægningsloven gav socialministeren hjemmel til at fastsætte regler om pligt til at modtage ”åndssvage lovovertrædere på bistandslovens døgninstitutioner”. Hjemlen er udnyttet til udstedelse af bekendtgørelse nr. 567 af 21. december 1979, som pålægger Københavns og Frederiksberg kommuner at modtage de åndssvage lovovertrædere, der den 1. januar 1980 er optaget på døgninstitutioner efter bistandsloven. Herefter påhviler det Storstrøms amtskommune at modtage de dømtede på et særligt afsnit for lovovertrædere på Rødbygård.

Det forventes, at det særlige afsnit for lovovertrædere på Rødbygård opretholdes og finansieres efter de regler, som fastsættes om finansiering af lands- og landsdelsdækkende tilbud, som fastsættes i medfør af § 173, stk. 2. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Der indsættes en særlig ikrafttrædelsesbestemmelse i § 195, stk. 3.

Til § 109

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 93 a i lov om social service, dog er ansvaret nu overgået til kommunen som konsekvens af strukturaftalen. Endvidere er foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger. Optagelse i disse boformer kan fortsat ske ved egen henvendelse og anonymt. Der kræves således ikke en henvisning fra kommunen. Kommunen skal dog i alle tilfælde betale for deres borgeres ophold på boformerne.

Dette område er også omfattet af de årlige kommunale redegørelser og indgåelse af rammeaftale mellem kommunen og regionen, jf. § 6. En egentlig bestilling fra kommunen i den årlige redegørelse er dog ikke en forudsætning for optagelse i en boform.

Til § 110

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 94 i lov om social service, dog er ansvaret nu overgået til kommunen som konsekvens af strukturaftalen. Endvidere er foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger. Optagelse i disse boformer kan fortsat ske ved egen henvendelse. Der kræves således ikke en henvisning fra kommunen. Kommunen skal dog i alle tilfælde betale for deres borgeres ophold på boformerne. Dette område er også omfattet af de årlige kommunale redegørelser og indgåelse af rammeaftale mellem kommunen og regionen. En egentlig bestilling fra kommunen i den årlige redegørelse er dog ikke en forudsætning for optagelse i en boform.

Til § 111

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 96 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 112

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 97 i lov om social service. Kommunalbestyrelsen har som konsekvens af strukturaftalen fået hele ansvaret for bevilling af hjælpemidler. § 97, stk. 2 og § 97, stk. 7, nr. 6, i lov om social service, ophæves derfor. Endvidere er foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 113

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 98 i lov om social service. Kommunalbestyrelsen har som konsekvens af strukturaftalen fået hele ansvaret for bevilling af forbrugsgoder. § 98, stk. 2 i lov om social service, ophæves derfor. Endvidere er foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 114

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 99 i lov om social service, dog er ansvaret nu overgået til kommunen som konsekvens af strukturaftalen. § 99, stk. 4, i lov om social service, ophæves derfor. Endvidere er foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 115

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 100 i lov om social service.

Til § 116

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 102 i lov om social service, dog bortfalder § 102, stk. 3, i lov om social service, da grundtaktsfinansieringen bortfalder. Endvidere er foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 117

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 103 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 118

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 103 a i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 119

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 104 i lov om social service.

Til § 120

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 105 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 121

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 106 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 122

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 107 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 123

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 108 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 124

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 109 i lov om social service.

Til § 125

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 109 a i lov om social service, dog er opgaven nu kun kommunal som konsekvens af strukturaftalen. Endvidere er foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 126

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 109 b i lov om social service, dog er opgaven nu kun kommunal som konsekvens af strukturaftalen. Endvidere er foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 127

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 109 c i lov om social service, dog er opgaven nu kun kommunal som konsekvens af strukturaftalen og der henvises mere præcist til § 125, stk. 2. Endvidere er foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 128

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 109 d i lov om social service, dog er opgaven nu kun kommunal som konsekvens af strukturaftalen. Endvidere er foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 129

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 109 e i lov om social service, dog er opgaven nu kun kommunal som konsekvens af strukturaftalen. Endvidere er foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 130

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 109 f i lov om social service, dog er opgaven nu kun kommunal som konsekvens af strukturaftalen. Endvidere er foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 131

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 109 g i lov om social service, dog er opgaven nu kun kommunal som konsekvens af strukturaftalen. Endvidere er foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 132

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 109 h i lov om social service, dog er opgaven nu kun kommunal som konsekvens af strukturaftalen. Endvidere er foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 133

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 109 i, i lov om social service, dog er opgaven nu kun kommunal som konsekvens af strukturaftalen. Endvidere er foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 134

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 109 j i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 135

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 109 k i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 136

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 109 l i lov om social service, dog er opgaven nu kun kommunal som konsekvens af strukturaftalen.

Enhver form for magtanvendelse, herunder magtanvendelse i forbindelse med foranstaltninger efter §§ 125-128, skal registreres og indberettes til kommunalbestyrelsen for de tilbud, kommunalbestyrelsen fører tilsyn med og til regionsrådet for de tilbud regionsrådet fører tilsyn med.

Endvidere er foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 137

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 109 m i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 138

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 58 b i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 139

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 110 a i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 140

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 58 a i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

§ 140, stk. 2, indeholder en redaktionel ændring. Forslaget i lovforslaget henviser ikke som den gældende bestemmelse til, at handleplaner for unge under 18 år med behandlingskrævende stofmisbrug skal udarbejdes med inddragelse af et misbrugscenter. Inddragelse af et misbrugscenter i den gældende formulering skal sikre, at den nødvendige faglige viden om misbrugsbehandling inddrages i beslutningen om, hvilken indsats, der er behov for, således at behandling for misbruget kan være et delmål i handleplanen. Kommunalbestyrelsen kan som følge af kommunalreformen selv bestemme hvordan den vil sikre, at den nødvendige faglige viden om stofmisbrugsbehandling bliver inddraget ved udarbejdelsen af handleplaner til stofmisbrugere under 18 år. Kommunalbestyrelsen kan således vælge at trække på ekspertisen i de tilbud, som drives i regionen eller i et tilbud, som de selv har oprettet.

Til § 141

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 111 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger. Forslaget er desuden konsekvensrettet som følge af nedsættelsen af pensionsalderen fra 67 år til 65 år pr. 1. januar 2004.

Til § 142

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 49 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 143

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 49 b, 1. pkt., i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Hjemlen til at fastsætte regler om tilsyn med plejefamilier, netværksplejefamilier, egne værelser og opholdssteder i

servicelovens § 49 b, 2 pkt. flyttes med dette lovforslag til § 149.

Til § 144

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende bestemmelser i §§ 94 a og 94 b i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 145

Bestemmelsen er ny og en overgangsbestemmelse, der er en konsekvens af strukturaftalen.

Til § 146

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende bestemmelser i §§ 6 og 33 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 147

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 63, stk. 3, i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 148

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende bestemmelser i § 55, stk. 2, i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 149

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 49 b, 1. pkt., i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Forslaget svarer til hjemlen til at fastsætte regler om tilsyn med plejefamilier, netværksplejefamilier, egne værelser og opholdssteder i servicelovens § 49 b, 1. pkt. Hjemlen til at fastsætte regler om godkendelse af plejefamilier, netværksplejefamilier, egne værelser og opholdssteder i servicelovens § 49 b, 1. pkt., flyttes med dette lovforslag til § 149.

Til § 150

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende bestemmelser i § 113 i lov om social service, dog er opgaven kun kommunal som konsekvens af strukturaftalen. Endvidere er foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 151

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende bestemmelser i § 75 h i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 152

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende bestemmelser i § 33 a i lov om social service.

Til § 153

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende bestemmelser i § 35 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 154

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende bestemmelser i § 36 i lov om social service med redaktionelle ændringer.

Til § 155

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende bestemmelser i § 36 a i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 156

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende bestemmelser i § 116 i lov om social service med redaktionelle ændringer.

Til § 157

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende bestemmelser i § 117 i lov om social service med redaktionelle ændringer.

Til § 158

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende bestemmelser i § 118 a i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 159

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende bestemmelser i § 52 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Da hjemlen til at fastsætte regler om betaling flyttes væk fra kapitlet om særlig støtte vil det være praktisk for brugerne, hvis det præciseres, hvilke §§ der er tale om døgnophold efter. Derfor foreslås det tilføjet, at der er tale om døgnophold efter § 52, stk. 3, nr. 8, og §§ 58 og 60.

Til § 160

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende bestemmelser i § 62 b i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 161

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende bestemmelser i § 82 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 162

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende bestemmelser i § 83 i lov om social service.

Til § 163

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende bestemmelser i § 95 i lov om social service, dog er døgnhuse jf. § 95, stk. 3, nu omfattet af sundhedslovgivningen. Endvidere er foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 164

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 119 i lov om social service med redaktionelle ændringer. "Amtskommunen" er dog udgået som en konsekvens af strukturaftalen.

Til § 165

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 120 i lov om social service med redaktionelle ændringer.

Til § 166

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 121 i lov om social service med redaktionelle ændringer. "Amtskommunen" er dog udgået som en konsekvens af strukturaftalen.

Til § 167

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 122 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 168

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 123 i lov om social service med redaktionelle ændringer.

Til § 169

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 124 i lov om social service med redaktionelle ændringer.

Til § 170

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 125 i lov om social service med redaktionelle ændringer.

Til § 171

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 126 i lov om social service med redaktionelle ændringer.

Til § 172

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 127 i lov om social service med redaktionelle ændringer.

Til § 173

Bestemmelsen er en videreførelse og ændring af de gældende finansieringsregler i §§ 129 – 131 d i lov om social service. Kommunerne har det fulde myndigheds- og finansieringsansvar for sociale tilbud. En kommune kan beslutte og finansiere en visitation til egne tilbud, private tilbud, andre kommuners tilbud eller regionale tilbud.

Køb af et tilbud/ pladser i private tilbud eller andre kommuners tilbud består i køb af enkeltpladser, hvor prisfastsættelsen fastsættes i en konkret aftale eller i henhold til en rammeaftale ved køb af flere pladser.

Regionerne driver følgende tilbud:

- 1) sikrede afdelinger for unge kriminelle
- 2) tilbud til handicappede børn
- 3) de gældende amtskommunale tilbud til voksne

Det er kommunen, der generelt har forsyningsansvaret for alle sociale tilbud i forhold til borgeren, mens regionen har den forsynings- og udviklingspligt i forhold til kommunen, der følger af, at regionen skal drive de nævnte tilbud.

Omfanget af regionernes leverandørpligt i forhold til kommunerne (driftspligt) fastlægges i en årlig redegørelse fra kommunerne, der beskriver kommunernes behov og forventede brug af pladser i de regionalt drevne tilbud. Redegørelserne fra kommunerne danner grundlaget for en årlig rammeaftale mellem kommuner og region, og i henhold til rammeaftalen har regionen ansvaret for, at:

- Tilpasse kapacitet og sammensætning af regionen tilbud og institutioner i overensstemmelse med kommunernes efterspørgsel (kvantitet)
- Sørge for løbende faglig udvikling af tilbuddene i overensstemmelse med de kommunale behov (kvalitet)
- Sikre indbyrdes koordinering regionerne imellem for så vidt angår de mest specialiserede lands- og landsdelsdækkende tilbud, hvor regionerne gensidigt vil skulle kunne aflaste hinanden
- Udarbejde en udviklingsplan for de meget store sociale institutioner.

Regionernes ansvar og forpligtelse - og finansieringen fra kommunerne - er således i alle tilfælde betinget af en kommunal godkendelse/bestilling i form af den årlige rammeaftale. For så vidt angår forsorghjem og kvindekrisecentre henvises til bemærkningerne til § 109 og § 110.

Regionerne har ikke som amtskommunerne monopol på at drive tilbud. Kommunerne kan vælge selv at oprette og drive tilbud svarende til de regionale tilbud.

Aftalen forudsætter, at regionens tilbud finansieres af kommunerne. Regionerne er ikke omfattet af kommunalfuldmagten. Enhver regional indtægt og udgift skal derfor have lovhjemmel.

Udgangspunktet for den kommunale finansiering vil være en takstbetaling for den enkelte regionale plads, der fastsættes på baggrund den samlede udgift, regionen vil have for typen af tilbud i forhold til rammeaftalen med kommunerne. Taksten for typen af tilbud aftales i rammeaftalen.

Taksten skal bl.a. rumme

- Driftsomkostninger for den samlede kapacitet af typen af tilbud, herunder udgifter som konsekvens af ubenyttede pladser
- Specielle driftsomkostninger for det enkelte tilbud
- Udviklingsomkostninger - uddannelse af personale, opkvalificering af tilbud m.v.
- Rådgivning til kommuner, som en del af et regionalt tilbud.
- Henførbare administrationsudgifter
- Anlægsudgifter ved etablering af nye tilbud, hvor regionen i første omgang har lånt til udgiften
- Udgifter knyttet til udarbejdelse af udviklingsplaner, for så vidt angår taksten for de omfattede institutioner.

Ud over basistaksten skal der kunne differentieres i forhold til kommunernes specielle behov.

Såfremt der efter aftale med kommunalbestyrelsen ydes en selvstændig specialrådgivning i tilknytning til de tilbud, der drives af regionsrådet, jf. bemærkningerne til § 5, stk. 1, skal der i den årlige rammeaftale mellem kommunalbestyrelsen og regionsrådet fastsættes en særskilt takst herfor.

Bestemmelsen indebærer samtidig en revision af grundtakstreformen, hvorefter kommunerne for visse tilbud har finansieret en del af udgiften svarende til grundtaksten, mens amtskommunen har finansieret den del af udgiften, som ligger over grundtaksten. Bestemmelsen betyder, at grundtakstmodellen erstattes af et nyt finansieringssystem, hvor det alene er kommunen, som afholder hele udgiften til de enkelte tilbud.

Til § 174

Strukturaftalen indebærer, at der efter drøftelse med de kommunale og regionale parter skal fastsættes nærmere principper for betalingen af de lands- og landsdelsdækkende tilbud.

Denne særlige regulering skyldes dels, at disse tilbud vil blive anvendt tværregionalt, hvorfor takstreguleringen ikke kan ske i den enkelte regions rammeaftale, dels at der er tale om meget specialiserede tilbud, som kommunerne ikke umiddelbart kan substituere med egne eller private tilbud. Taksterne vil derfor afspejle en fælles kommunal interesse.

Socialministerierne fastsætter betalingsprincipperne i en bekendtgørelse. Kommunerne betaler en takst for brug af tilbuddene, og bekendtgørelsen vil indeholde regler om beregningen af denne takst. Taksten reduceres med en objektiv finansiering fra kommunerne, som beregnes på en sådan måde, at taksten ikke bliver så høj, at den afholder kommunerne fra at bruge tilbuddet, og at taksten heller ikke bliver så lav, at for mange kommuner efterspørger tilbuddene.

For så vidt angår den objektive finansiering fordeles udgifterne udover taksten mellem de kommuner, som har mulighed for at bruge tilbuddene efter enten folketal eller antallet af 0 - 6-årige. Det vil svare til principperne i de gældende bestemmelser i bekendtgørelse om fordeling mellem amterne, Københavns og Frederiksberg Kommuner af udgifterne ved lands- og landsdelsdækkende specialrådgivningsfunktioner, samt fordelingen af udgifterne ved driften af Hjælpemiddelinstittutet.

Til § 175

Bestemmelsen er ny og en konsekvens af strukturaftalen. Der henvises til bemærkning til §§ 13 og 14 om den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation og tilbudsportalen.

Til den nye overskrift

I den gældende lov om social service hedder overskriften *refusion* og afsnittet indeholder én bestemmelse om mellemkommunal refusion og flere om statsrefusion. Da den mellemkommunale refusion er reguleret i retssikkerhedsloven

og således gælder uafhængigt af bestemmelsen i serviceloven må bestemmelsen i den gældende lov om social service § 128 anses for overflødig. Da § 128 udgår handler kapitlet kun nu kun om statsrefusion.

Til § 176

Bestemmelsen er ny og en konsekvens af strukturaftalen.

Følgende principper gælder for refusionsordningen:

- Ordningen skal sikre kommunerne mod meget store udgifter i de dyreste enkeltsager.
- Ordningen omfatter alle tilbud på socialområdet - fra ikke-specialiseret til de mest specialiserede tilbud.
- Ordningen finansieres solidarisk af kommunerne ved løbende reguleringer af bloktilskuddet.

Bestemmelsen indebærer:

- I sager, hvor en persons behov for hjælp og støtte samlet udgør en årlig udgift på 800.000 kr. eller mere, refunderer staten 25 pct. af den del af kommunens udgifter, som overstiger 800.000 kr.

- For den del af udgiften, der overstiger 1,5 mill. kr. årligt, refunderer staten 50 pct. af udgifterne.

De angivne refusionsgrænser er opgjort i 2005 pl. Grænserne justeres en gang årligt med satsreguleringsprocenten.

Grænserne afrundes til nærmeste 10.000 kr. Grænserne bekendtgøres årligt i »Vejledning om regulering pr. 1. januar 20xx af satser på det sociale område«.

Refusionsordningen skal evt. revurderes i lyset af fastlæggelsen af ændringer i tilskuds- og udligningssystemet.

I sager, der består af flere eller sammensatte tilbud i forhold til en enkelt person, gælder refusionsordningen i forhold til den samlede sociale udgift i den konkrete sag.

Refusionsordningen, der er den almindelige refusionsordning efter serviceloven, omfatter ikke sager, der er omfattet af en speciel refusion.

Staten yder forskudsrefusion af en kommunes refusionsberettigede udgifter efter serviceloven. Der er tale om en egentlig refusionsordning, hvor det afgørende er om udgiften er refusionsberettiget. Der foretages ikke en skønsmæssig godkendelse af udgiftens/tilbuddets socialfaglig indhold ud over den almindelige revision, som i dag gælder for statsrefusion. Taksterne i refusionsordningen er angivet på årsbasis og taksterne skal derfor i de enkelte sager omregnes til det relevante tidsrum for det tilbud, der er tale om.

Til stk. 2

Statsrefusionen omfatter ikke - hverken i indfasningen eller i den endelige ordning - udgifter til rådgivning, tilsyn og administration, herunder lægeerklæringer og advokatbistand. Bestemmelsen svarer til de hidtidige regler.

Til stk. 3

Socialministeren får hjemmel til i en bekendtgørelse at fastsætte nærmere regler om den centrale refusionsordning.

Til stk. 4

Refusionsordningen indføres gradvist, således at:

- I 2007 refunderer staten 25 pct. af udgiften over 400.000 kr., og 50 pct. af udgiften over 800.000 kr.
- I 2008 refunderer staten 25 pct. af udgiften over 500.000 kr., og 50 pct. af udgiften over 1 mill. kr.
- I 2009 refunderer staten 25 pct. af udgiften over 600.000 kr., og 50 pct. af udgiften over 1,2 mill. kr.

I 2010 gælder den endelige refusionsordning fuldt ud.

Til § 177

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 131 i lov om social service, dog er forslaget til bestemmelsens nr. 5 en ændring som konsekvens af strukturaftalen. Ændringen indebærer, at det er kommunen, der hjemtager refusionen.

Til § 178

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 132, stk. 1 og stk. 2 i lov om social service. § 132, stk. 3 er udgået som konsekvens af strukturaftalen.

Til § 179

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 134 i lov om social service, dog er bestemmelsen ændret som konsekvens af strukturaftalen, idet amtskommunen er udgået.

Til § 180

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 135 i lov om social service, hvorefter staten afholder udgifterne til den uvildige konsulentfunktion. Der henvises til bemærkningerne til § 15 om den uvildige konsulentfunktion.

Til § 181

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 133 lov om social service med redaktionelle ændringer.

Til § 182

Bestemmelsens stk. 1-7 er en videreførelse af de gældende bestemmelser i § 136 stk. 1 -5 samt stk. 7 og 9 i lov om social service. Bestemmelsen i stk. 8 er ny som konsekvens af strukturaftalen. Bestemmelsen indebærer, at de angivne refusionsgrænser efter forslaget til § 176, som er opgjort i 2005 pl. justeres en gang årligt med satsreguleringsprocenten. Grænserne afrundes til nærmeste 10.000 kr. Grænserne offentliggøres årligt i »Vejledning om regulering pr. 1. januar 20xx af satser på det sociale område«. Ordlyden i den gældende bestemmelse om offentliggørelse præciseres med en redaktionel ændring. Den nuværende formulering om, at »Socialministeriet bekendtgør de regulerede beløb» kan fejlagtigt give det indtryk, at grænserne skal offentliggøres i en bekendtgørelse. Som beskrevet ovenfor sker offentliggørelse i en vejledning.

Til § 183

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 137 i lov om social service med redaktionelle ændringer.

Til § 184

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 138 stk. 1-2 i lov om social service, dog er amtskommunen udgået som konsekvens af strukturaftalen. Den gældende bestemmelses stk. 3 og 4 er ligeledes udgået som konsekvens af strukturaftalen. Endvidere er foretaget redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 185

Bestemmelsen er ny. På baggrund af ressortomlægningen af 2. august 2004 foreslås det, at socialministerens bemyndigelse efter den gældende § 138 overføres til Ministeren for Familie- og Forbrugeranliggender på det overførte område.

Til § 186

Bestemmelsen er ny og en konsekvens af strukturaftalen.

Efter Indenrigs- og Sundhedsministeriets lovgivning skal der etableres kontaktudvalg mellem regionen og kommunerne i regionen. For at sikre en fortsat glidende decentralisering skal kontaktudvalget mindst én gang i hver valgperiode drøfte om det er hensigtsmæssigt, at beliggenhedskommunen overtager sociale institutioner/tilbud, der drives af regionen. Dette er et alternativ til, at kommunen selv opretter tilsvarende institutioner/tilbud.

Til stk. 2

Socialministeren fastsætter retningslinier for kommunens overtagelse af regionale institutioner/tilbud. Socialministeren kan i den forbindelse stille vilkår, der skal sikre, at andre kommuner kan få løst deres forsyningsansvar, hvis overtagelsen væsentligt vanskeliggør regionens mulighed for at løse opgaverne.

Til § 187 og 188

Bestemmelserne er nye og en konsekvens af strukturaftalen.

Bestemmelserne indebærer, at der i en overgangsperiode på 4 år med virkning fra 1. januar 2007 i hver region nedsættes et udviklingsråd, som skal følge og drøfte udviklingen på servicelovens område samt specialundervisningsområdet, dvs. specialundervisning, der gives i henhold til folkeskoleloven samt til lov om specialundervisning for voksne.

Rådernes arbejde skal ske på grundlag af egen indsamling af dokumentation og information, på grundlag af årlige redegørelser fra kommunerne og på det sociale område på grundlag af et informations- og analysesystem, der er beskrevet neden for. Endvidere skal oplysninger fra rapport fra Klagenævnet for vidtgående specialundervisning indgå i grundlaget for udarbejdelsen af redegørelsen. Det vil være en del af udviklingsrådenes arbejde at drøfte forslag og løsninger på lokale problemstillinger.

Udviklingsrådene vil således kunne bidrage til grundlaget for kommunernes planlægning og beslutninger på området, herunder fx i form af tværgående og koordinerende beskrivelser og betragtninger over udviklingen i behov.

Rådet skal en gang årligt rapportere til Socialministeriet og Undervisningsministeriet. Redegørelserne indsendes senest den 1. marts, første gang den 1. marts 2008 og sidste gang den 1. marts 2011. Redegørelsen skal indeholde en vurdering af udviklingen i regionen, herunder en stillingtagen til de tilbud der gives om børne- eller voksenspecialundervisning henholdsvis det sociale tilbud. Udviklingsrådenes rapporter skal især bygge på de redegørelser, som kommunerne udarbejder om udviklingen på området.

Sammensætningen af rådene aftales regionalt mellem kommunerne i regionen og regionen. Det er en forudsætning, at der ud over repræsentanter fra kommunerne og regionen også er repræsentanter for brugerorganisationerne i regionen.

Fordi det skal være muligt at tilpasse repræsentationen i forhold til den brugerorganisering, der er i regionen, er det i loven ikke præcist fastsat hvilke brugerorganisationer, der skal være medlemmer af udviklingsrådene. Det er herudover en forudsætning af De Samvirkende Invalideorganisationer og Skole og Samfund er repræsenteret i udviklingsrådene.

Rådene sekretariatsbetjenes af statsregionskontoret, som også afholder udgifterne til sekretariatsbistanden.

Statsforvaltningen har ansvaret for at sikre, at udviklingsrådene er nedsat og funktionsdygtige fra senest 1. marts 2007.

Kommunerne får pligt til i den 4-årige overgangsperiode årligt at sende en redegørelse om udviklingen på området til udviklingsrådet. Brugerne skal - i lighed med hvad der gælder for de »§ 115 - redegørelser«, som kommunerne skal udarbejde om det frivillige sociale arbejde - have mulighed for udtale sig om kommunens redegørelse. Det er op til

kommunen at tage stilling til, hvordan det er mest hensigtsmæssigt, at organisationerne høres. Det kan herved fx besluttes, at høringen sker inden kommunen afgiver sin redegørelse til det regionale udviklingsråd, eller at høringen foretages i forbindelse med det regionale råds behandling.

Det kan være hensigtsmæssigt, at der mellem kommunerne i regionen opnås enighed om at følge samme principper for høringer, men der er ikke en betingelse, at alle kommuner følger samme model. Der er således fx mulighed for, at kommuner, der allerede har indarbejdede rutiner i forhold til at inddrage repræsentanter for brugerne, kan bevare disse. Det kan være hensigtsmæssigt med en klar afgrænsning af antallet af høringsparter.

Der etableres et informations- og analysesystem, som kan belyse udviklingen på det sociale område. Informations- og analysesystemet kan ligeledes anvendes på specialundervisningsområdet, således at der på dette område foretages en nærmere afgrænset indsamling af data. Det er hensigten, at systemet skal omfatte oplysninger, som især kan belyse udviklingen på området, fx

- det samlede systems kapacitet og opbygning,
- udviklingen i samarbejdet mellem kommuner og regioner
- udviklingen af nye tilbud specielt med henblik på vurdering af kvaliteten af tilbuddene, og
- andre områder som efter fx brugerorganisationernes opfattelse særligt bør følges.

På det sociale område vil informationssystemet i vid udstrækning bygge på eksisterende statistikker og datakilder. Det drejer sig om de nuværende socialstatistikker på børne- og voksenområderne, statistik om ankesager og oplysninger fra kommuners budgetter og regnskaber.

Der vil være behov for indsamling af nye data, som forholdsvis hurtigt kan belyse udviklingen på de berørte områder. Det er hensigten, at der fx kvartalsvis skal indsamles statistiske oplysninger over kommunernes beslutninger om ind- og udvisiteringer til foranstaltninger og tilbud inden for de berørte områder.

Der vil også være brug for særlige undersøgelser på områder, hvor der vil være behov for at belyse udviklingen nærmere. Det drejer sig bl.a. om indhentning af kvalitative data på områder, hvor udviklingen ikke alene kan belyses gennem kvantitative data.. Det gælder fx i relation til samarbejdet mellem kommuner og regioner om drift af tilbud, og i forhold til udviklingen af nye tilbud og kvaliteten af disse.

Socialministeren fastsætter efter forhandling med undervisningsministeren nærmere regler om redegørelsespligt og informations- og analysesystem.

Socialministeriet og Undervisningsministeriet vil løbende følge udviklingen på området, bl.a. ud fra de regionale redegørelser og de løbende statistikker m.v. som indsamles.

Til § 189

Bestemmelsen foreslår, at loven træder i kraft den 1. januar 2007. For så vidt angår indgåelse af den første rammeaftale, der skal gælde for 2007, jf. § 6 og for forberedelsesudvalgene og sammenlægningsudvalgenes drøftelser af hvilke tilbud der kan overgå til kommunerne i 2006, jf. § 190, træder disse bestemmelser i kraft 1. januar 2006.

Til § 190

Bestemmelsen er ny og en konsekvens af strukturaftalen.

Bestemmelsen fastsætter proceduren for, at en beliggenhedskommune allerede fra 1. januar 2007 kan overtage amtslige institutioner/tilbud. Delingsrådet træffer efter bestemmelsen endelig afgørelse, såfremt beliggenhedskommunen og amtskommunen ikke kan blive enige.

Socialministeren fastsætter nærmere retningslinier for drøftelserne mellem kommunen og amtskommunen samt for delingsrådets afgørelse. Socialministeren kan i den forbindelse stille vilkår, der skal sikre, at andre kommuner kan få løst deres forsyningsansvar, hvis overtagelsen væsentligt vanskeliggør regionens mulighed for at løse opgaverne.

Til § 191

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 145 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 192

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 140 i lov om social service. Som konsekvens af strukturaftalen videreføres de amtskommunale plejehjem af regionerne.

Til § 193

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 144 i lov om social service med redaktionelle ændringer, jf. afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 194

Bestemmelsen er ny og en konsekvens af strukturaftalen.

Det fremgår af strukturaftalen, at kommunerne overtager de nuværende amtslige institutioner for børn og unge, som på grund af sociale eller adfærdsmæssige problemer har behov for at blive anbragt uden for hjemmet. Det vil blive kortlagt

hvilke institutioner og tilbud, som kommunerne konkret overtager fra amtskommunerne. Der henvises i øvrigt til Indenrigs- og Sundhedsministeriets udkast til forslag til lov om visse procedurespørgsmål i forbindelse med kommunalreformen.

Til § 195

Bestemmelsen er ny og en konsekvens af strukturaftalen.

Regionerne vil som udgangspunkt drive alle de nuværende amtslige institutioner, boformer og tilbud, som ligger i regionen, herunder sikrede afdelinger for unge kriminelle. Dog overtager kommunerne de øvrige nuværende amtslige institutioner for børn og unge, som på grund af sociale eller adfærdsmæssige problemer har behov for at blive anbragt uden for hjemmet.

Der henvises til bemærkningerne til § 5. Der henvises i øvrigt til Indenrigs- og Sundhedsministeriets udkast til forslag til lov om visse procedurespørgsmål i forbindelse med kommunalreformen.

Til stk. 2

Københavns og Frederiksberg Kommuner og Bornholms Regionskommune beholder deres nuværende institutioner og tilbud. Kommunerne beholder tillige ansvaret for planlægning og udvikling i forhold til de eksisterende og fremtidige institutioner og tilbud.

Til stk. 3

Det foreslås, at regionerne den 1. januar 2007 overtager ansvaret for de opgaver, som påhvilede amtskommunerne efter §§ 5 og 6 i lov om udlægning af åndssvageforsorgen og den øvrige særfororg m.v. (udlægningsloven). Samtidig ophæves udlægningsloven.

Til § 196

Bestemmelsen er ny og en konsekvens af strukturaftalen. Bestemmelsen indebærer, at regionerne ud over den positive afgrænsning af opgaver, der fremgår af § 5 i denne lov efter anmodning fra kommunerne kan være entreprenører på kommunale opgaver, der ligger i naturlig tilknytning til regionens opgaver, og hvor regionen derfor har særlige kompetencer i forhold til den konkrete opgavevaretagelse.